

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2007

Núm. 130

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 20 de març del 2007

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 827/07, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la fira Fitur Jove. (Decaiguda). 6770

2) RGE núm. 905/07, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conclusions de la Jornada de Regadius. 6770

3) RGE núm. 901/07, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ampliació del Conveni de Regadius. 6771

4) RGE núm. 907/07, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a neteja a l'Escola Joan Miró. (Ajornada). 6771

5) RGE núm. 908/07, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a situació de l'Escola Per Envant. 6771

6) RGE núm. 910/07, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a adjudicació de contractes multimilionaris. 6772

7) RGE núm. 903/07, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla d'atenció bucodental. 6773

8) RGE núm. 904/07, de l'Hble. Diputat Sr. Diego Manuel Guasch i Díaz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resultats de la campanya "Comerç excel·lent". 6774

9) RGE núm. 902/07, de l'Hble. Diputat Sr. Santiago Ricard Tadeo i Florit, Grup Parlamentari Popular, relativa a la Directiva Bolkestein. 6774

10) RGE núm. 906/07, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a xarxa d'antenes tecnològiques. 6775

11) RGE núm. 915/07, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a l'Auditori de Pollença. 6776

12) RGE núm. 900/07, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a imatge promocional a la fira turística de Berlín. (**Ajornada**). 6777

13) RGE núm. 909/07, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a contracte per procediment negociat. 6777

II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 757/07, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de destrucció del territori. Urgència. 6778

III. MOCIÓ RGE núm. 856/07, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a supressió de la Conselleria d'Immigració i Cooperació, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 9010/06. 6788

IV. Debat del Dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de llei RGE núm. 2528/06, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears. 6794

V. Liquidació del pressupost del Parlament de les Illes Balears de l'exercici del 2006. 6809

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

Començarem la sessió plenària del dia d'avui. Primer punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant ple.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Agricultura.

I.1) Pregunta RGE núm. 827/07, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a la fira Fitur Jove.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Margalida Moner i Tugores):

La primera pregunta RGE núm. 827/07 decau.

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Les conclusions que es varen treure, com a eixos centrals de la Jornada, es va abordar la tècnica i la reutilització de les aigües regenerades procedents de les estacions depuradores per a regadiu.

I.2) Pregunta RGE núm. 905/07, de l'Hble. Diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut, del Grup Parlamentari Popular, relativa a conclusions de la Jornada de Regadius.

Per altra banda i en resposta a un sector de l'agricultura que no pot fer ús d'aquest tipus d'aigua, per exemple els pagesos que es dediquen a l'agricultura ecològica, es va tractar també de la qüestió dels regadius amb aigües naturals, fent especial menció al suport que des d'aquesta Conselleria d'Agricultura presta a aquest sector en creixement a la nostra comunitat.

Per tant, passam a la segona pregunta RGE núm. 905/07, relativa a conclusions de la Jornada de Regadius que formula el diputat Sr. Gaspar Oliver i Mut del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. OLIVER I MUT:

Per tant, va ser un dia molt positiu, allà on es varen exposar els problemes d'una i altra agricultura, amb unes possibles respostes per a les dues agricultures, l'ecològica i la convencional.

Gràcies, Sr. President. La mateixa pregunta ho diu en si mateixa, el que ens interessa conèixer Sra. Consellera són de qualque manera les conclusions que se varen donar després d'aquesta Jornada.

Gràcies.

I.3) Pregunta RGE núm. 901/07, de l'Hble. Diputat Sr. Josep Mayans i Serra, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ampliació del Conveni de Regadius.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta RGE núm. 901/07, relativa a ampliació del conveni de regadius que formula el diputat Sr. Josep Mayans i Serra del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MAYANS I SERRA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. És una pregunta per a la consellera d'Agricultura respecte els regadius també. Té pensat a través de la seva conselleria demanar al ministeri l'ampliació de nous regadius a Balears, degut a què l'impacte positiu sobre el paisatge i sobretot, també sobre l'agricultura, és evident. I aprofitant la pregunta també li demanaria que instés des del Govern perquè s'agilités la tramitació dels regadius a les Illes i concretament a Formentera i a Eivissa, perquè hi ha hagut noves exposicions públiques, s'ha retardat tot i a dia d'avui, a través de l'empresa pública Tragsa encara no s'han executat cap dels dos.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera d'Agricultura.

LA SRA. CONSELLERA D'AGRICULTURA I PESCA (Margarida Moner i Tugores):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Referent a la pregunta que se m'acaba de fer. Això forma part d'un conveni de 113 milions d'euros, dels quals 26,5 són per executar la comunitat autònoma i 86,5 per part del MAPA. Jo he de dir que la part del Govern ha d'executar el tenim executat tot, en aquest moment tenim, en obres acabades i obres que s'estan fent, per un total de 24 milions d'euros. En contractació tenim un pressupost de 10 milions més d'euros. I redactam projectes per 19 milions d'euros. Per tant, per una part sí que hem de demanar l'ampliació d'aquest conveni perquè per la nostra part ja ens passam del que teníem previst en el conveni firmat.

Per altra banda, dir que també hem creat 19 comunitats de regants dins les nostres Illes. I sí tenim ja redactat i valorat un possible nou conveni de regadius que ja el tenim parlat amb el ministeri, pendent d'asseure-nos i veure de quina manera se fa. És veritat que la part que executa el MAPA té retards, estan les coses aturades a Medi Ambient i amb això no vull dir que no hi hagi hagut un tracte excel·lent amb la gent del MAPA i la gent de la nostra conselleria per dur endavant aquests projectes. El problema el tenim a Medi Ambient. Els dos projectes que vostè ha mencionat, el dia que es doni llum verda es començaran tot d'una. En aquests moments, ja li dic, tenen problemes a Medi Ambient i fins que no solucioni això serà impossible poder començar. Hi estam damunt i procurarem que surtin aquests

projectes perquè serà bo que acabem d'executar aquest conveni que teníem en marxa.

Per tant, jo crec que aquest conveni que acaba el 2008, per part del Govern balear, el tendrem totalment cobert i fet. I avantprojecte d'un possible conveni, un possible nou conveni que jo crec que serem capaços d'arribar a un acord.

Moltes gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 907/07, de l'Hble. Diputada Sra. Rosa Maria Alberdi i Castell, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a neteja a l'Escola Joan Miró.

EL SR. PRESIDENT:

La quarta pregunta queda ajornada.

I.5) Pregunta RGE núm. 908/07, de l'Hble. Diputada Sra. Aina Sebastiana Rado i Ferrando, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a situació de l'Escola Per Envant.

Passam a la cinquena pregunta RGE núm. 908/07, relativa a situació de l'Escola Per Envant que formula la diputada Sra. Aina Rado i Ferrando del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Sr. Conseller de Treball, aquests dies ens hem assabentat que hi ha hagut unes greus irregularitats a una empresa, o taller ocupacional, Per Envant i aquesta empresa o taller rep subvencions de la seva conselleria i és una empresa que nosaltres creim que compleix una funció important i ens preocupa en aquests moments la situació d'aquesta empresa, la situació d'aquests treballadors davant aquestes irregularitats produïdes.

Per tant, voldríem saber Sr. Conseller quines mesures ha pres o pensa prendre davant d'aquesta situació? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ (Cristòfol Huguet i Sintès):

Moltes gràcies, President. Sra. Diputada, nosaltres hem fet i farem allò que sigui col·laborar amb la policia judicial i el jutjat, en relació a la situació d'aquesta empresa, en allò que afecta la situació a la qual vostè ha fet referència. Perquè és un centre especial d'ocupació farem el que feim en tots, naturalment, concedir les subvencions si hi tenen dret i naturalment fer un seguiment del bon fi d'aquestes subvencions.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Sr. Conseller, sincerament he de dir-li que crec que farà molt poques coses. Crec que farà molt poques coses perquè una empresa com aquesta, vostè sap que té bonificacions de la Seguretat Social, té subvencions precisament per a aquest treball amb suport. I fins i tot aquesta empresa concreta, té un conveni amb la Conselleria d'Economia i Hisenda i l'Ajuntament d'Inca per a equípaments del taller.

Per tant, rep uns fons públics que nosaltres creim que en aquests moments no s'han vigilat com s'hauria d'haver fet. Crec que vostè Sr. Conseller i la seva conselleria no han duit un control d'aquestes subvencions, perquè vostè Sr. Conseller hauria de saber que aquestes subvencions que rebia Per Envant, al mateix temps per fer cursos, es feien els cursos en el mateix temps que es feia la feina en horari de feina. O vostè no ho sabia Sr. Conseller? Vostè ha de saber que és una greu irregularitat.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Treball i Formació.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL I FORMACIÓ
(Cristòfol Huguet i Sintes):

Només perquè vegi el seguiment que es fa de les nostres subvencions a aquesta empresa la nostra legislatura. Ara vostè sap que està baix una situació de secret, el sumari. Per tant, les persones que han tingut interès amb els discapacitats i la situació han telefonat a la conselleria i privadament s'han interessat per la situació. Els únics que fan aquestes declaracions, el seus companys d'Inca i vostè aquí, segurament no és per interessar-se pels discapacitats sinó per intentar treure un profit polític d'una situació, que és a més l'únic que fan. És el més especulatiu que hi ha en política, aquells que no vénen més que cinc minutets aquí a fer una pregunta durant quatre anys i intenten recuperar un Govern que són incapaços d'utilitzar. En temps del pacte no varen ser capaços de fer una O amb un got, com diuen a Menorca.

Per tant, Sra. Rado, vostè si s'interessa hagués pogut fer com els altres, d'una manera discreta telefonar, hi ha hagut alts càrrecs de sindicats i altres partits que s'han interessat i els hem dit el que hem pogut. Però naturalment aquí i en aquest moment jo no puc declarar res, cap data que estigui en el sumari, em sembla que no és res més que açò, una feta més d'aquestes tan típiques de vostès, intentat treure benefici de situacions que en aquest moment no poden tenir una resposta perquè l'únic que la pot donar és el jutge quan es (...). No tenc cap problema en el moment en què s'aixequi la impossibilitat de declarar, comparèixer aquí, o en comissió i li explicaré el que varen fer vostès, el 2001 es va donar d'alta i quin era el servei, i segon que és el que hem fet nosaltres en el seguiment de les subvencions.

Moltes gràcies.

I.6) Pregunta RGE núm. 910/07, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a adjudicació de contractes multimilionaris.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta RGE núm. 910/07, relativa a adjudicació de contractes multimilionaris que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller d'Interior, a Eivissa ha esclatat ara l'escàndol d'Isla Asfalto, l'escàndol del Sr. Palau, President del Consell d'Eivissa que ha atorgat obres d'asfaltat de camins rurals per més de 3 milions d'euros a una empresa del seu germà i nebot. A tot això s'ha d'afegir la contractació no de familiars, sinó la contractació d'empreses del propi President del Consell, és a dir, s'ha contractat a ell mateix, empreses de lloguer de cotxes, Betacar.

Sr. Conseller d'Interior, tenint en compte que el Govern de les Illes forma part del Consorci Eivissa i Formentera Emprenen, que participa en l'adjudicació d'obres d'aquest consorci que presideix el Sr. Palau, pensa demanar algun tipus de responsabilitat per aquesta irregular actuació?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Sra. Diputada, el Govern de les Illes Balears el que hace es cumplir la ley, en el Consorci Eivissa Endavant, o en cualquier otro tipo de actuación. Y usted sabe muy bien que lo que afirma no es cierto, lo sabe y le consta porque tiene información al respecto. En cualquier caso lo que haría nuestro partido si fuese así, es no aplicar la "doctrina Diéguez". La "doctrina Diéguez" consiste en que aquellos municipios pequeños o islas pequeñas es más fácil contratar al familiar y no es delito, pero esto es ilegal, no lo haríamos. Si fuese cierto lo que usted dice, usted sabe que no es cierto, hay documentos en que es así, evidentemente actuaríamos. Pero no es posible porque en todo el proceso de adjudicación de estos contratos se ha cumplido escrupulosamente con la ley.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, sent molt haver-lo de desmentir, vostè sap que l'article 28, ja que parla de compliment de la legalitat, de la Llei de Règim Jurídic d'Administracions Públiques decreta l'abstenció d'aquells

familiars fins el quart grau. Com vostè sap un cosí i un germà estan molt per damunt d'aquest quart grau. Per tant, el Sr. President del Consell s'havia d'abstenir.

Diu que tot el que deim és incert. Miri, documents del consell insular, 4 obres adjudicades als familiars del Sr. Palau. BOIB, afortunadament encara és públic, més de 10 obres adjudicades al Sr. Palau. Certificació del Registre Mercantil, empresa Isla Asfalto propietat del germà i del nebot del Sr. Palau. Miri Sr. Conseller, vostès poden seguir nevant les evidències. Factures del consell insular, documentació oficial del consell insular allà on se contracten les empreses, no de familiars, sinó del propi Sr. Palau, Betacar, es lloga els cotxes a ell mateix.

Tot això Sr. Conseller per un import superior als 3 milions d'euros. Si a tot això, a més li sumam que el consell insular s'ha convertit en una agència de col·locació, és un absolut nepotisme, tenint en compte que el President ha posat al seu nebot polític com a gerent d'aquest consorci, la seva neboda que és la consellera d'Esports, també és present al consorci. El seu gendre és delegat d'IBASAN i el seu cunyat és el gerent de l'empresa pública Espotour. Com a mínim Sr. Conseller, crec que hauria de demanar responsabilitats al President del Consell Insular. A Eivissa és un clamor popular el repartiment del pastís de l'asfalt, unes empreses de'n Matutes, les altres de'n Palau.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Costa. Té la paraula el Sr. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

Gracias, Sr. Presidente. Mire usted, Sra. Pilar Costa, no voy a negar la evidencia, usted y su hermano eran miembros de esta cámara y (...), dimitió después, pero era miembro de esta cámara, fue elegida como diputada. Por lo tanto, usted y su hermano y ahora no venga con sobrinos.

Vamos con la pregunta. El Sr. Palau no ha intervenido en el órgano de contratación de estas adjudicaciones, no ha intervenido. La mesa de contratación no ha intervenido...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned, per favor!

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberà):

...si fuera cierto, usted además de esta pregunta, ya hubiese puesto una demanda judicial, seguro. Pero como no lo es y no quiere que le den otro revólver, usted no va al juzgado. Usted lo que tiene que hacer es cesar al concejal de Puigpunyent que ha adjudicado en menos de un año 80.000 euros a su hermano,

cesado. Esto sí que es cierto. Usted o la Sra. Armengol tienen que hacerlo y no aplicar la doctrina Diéguez, que es su segundo en la candidatura al Parlamento.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies.

1.7) Pregunta RGE núm. 903/07, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Munar i Cardell, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Pla d'atenció bucodental.

Setena pregunta RGE núm. 903/07, relativa a Pla d'atenció bucodental...

(Remor de veus)

Moltes gràcies. Tornaré començar. Setena pregunta RGE núm. 903/07, relativa a Pla d'atenció bucodental que formula el diputat Sr. Miquel Munar i Cardell del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera de Salut, permeti'm que en nom del meu grup li doni les gràcies per posar plans com aquest en marxa, no són el més normal, en política sempre anam cap a l'especulació i al regat curt i projectes que tinguin 10 i 15 anys de vista són, com a mínim, importants per allò que és la prevenció i la salut.

Per tant, a mi m'agradaria saber en quina fase d'implantació es troba el Pla d'atenció bucodental infantil posat en marxa per part de la Conselleria de Salut i Consum?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Aina Maria Castillo i Ferrer):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Munar, moltes gràcies a vostè i a tot el Grup Parlamentari Popular perquè efectivament, més de 30.000 nins d'aquesta comunitat ja es poden beneficiar d'aquesta nova prestació que hem posat en marxa a les Illes Balears. Una prestació que va dirigida fonamentalment a cuidar la salut bucodental dels nostres infants, amb un caràcter eminentment preventiu. Volem que aquests infants quan compleixin 6 anys entrin dins aquest programa, que duraria fins els 15 anys, per tal que cada any i de manera absolutament gratuïta aquests infants, els seus pares o els seus tutors els puguin dur a un dentista per fer-los la revisió, o per fer-los qualsevol cosa que necessitin per tal de cuidar la seva salut bucodental.

Com li deia, més de 30.000 nins d'aquestes Illes ja s'han pogut beneficiar. En aquests moments s'estan beneficiant els

nins que varen néixer els anys 99, 2000 i 2001 i s'aniran incorporant a mesura que compleixin els 6 anys. En aquest moment també dins el programa participen quasi 100 professionals a totes les Illes, entre públics i privats, el que ens permet també haver creat allò que nosaltres anomenam "el dentista de capçalera", com el metge de capçalera. Això vol dir que els pares poden triar entre aquests professionals públics i privats. Per tant, poden optar pel dentista que vulguin i que considerin que millor prestació els pot donar.

El pressupost anual és en aquests moments proper als 700.000 euros. I crec que una cosa important és dir que ja tenim dentista a Formentera, havia estat un problema, no teníem un professional que s'adherís a aquest programa. En aquest moment i gràcies també a l'obertura de l'Hospital de Formentera, també podem donar aquesta prestació i els nins de Formentera adherir-se al programa del Pla d'atenció dental infantil. Aquest programa, juntament amb la gratuïtat de les pròtesis dentals de les persones majors, avui mateix es publica en el butlletí oficial d'aquesta comunitat. Per tant, tots aquells majors de 65 anys que vulguin i entrin dins les condicions estipulades en aquest programa, poden anar al dentista a arreglar-se la boca. Crec que es dóna prioritat a l'atenció bucodental dels infants i dels nostres majors, en un cas preventiu i a l'altre per tal de poder evitar moltes malalties que el fet de tenir malament la boca provoca als nostres grans.

Gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 904/07, de l'Hble. Diputat Sr. Diego Manuel Guasch i Díaz, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resultats de la campanya "Comerç excel·lent".

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta RGE núm. 904/07, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 920/07, relativa a resultats de la campanya "Comerç excel·lent" que formula el diputat Sr. Diego Guasch i Díaz del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. GUASCH I DÍAZ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Aquesta pregunta va adreçada a l'Hble. Conseller de Comerç, Indústria i Energia del Govern. Des del Grup Parlamentari Popular estam molt interessats en saber quins han estat els resultats de la campanya denominada "Comerç excel·lent" i que tanta implantació ha tengut a les nostres illes durant aquesta legislatura.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Comerç i Indústria.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Moltes gràcies, Sr. President. Agraesc l'interès del grup parlamentari en aquest assumpte perquè el projecte de "Comerç excel·lent" és una experiència pionera en el comerç minorista i que va començar-se l'any 2005. En aquests dos anys podem dir que en acabar el 2007 hi haurà uns 400 comerços que s'han adherit a aquesta campanya. És un projecte que té per objectiu impulsar l'aplicació d'una norma de qualitat, UNE 175001, de qualitat al servei per al petit comerç.

És un sistema que ofereix, des del meu punt de vista, un seguit d'avantatges per al petit comerç, la millora de la qualitat en el servei, una disposició d'una eina per a gestió dels establiments, o també el suport a la professionalització i la formació dels treballadors. Millora de la imatge i la diferenciació dels establiments i utilització comercial d'una marca com és Aenor de qualitat i que també significa una major promoció per als comerços.

I.9) Pregunta RGE núm. 902/07, de l'Hble. Diputat Sr. Santiago Ricard Tadeo i Florit, Grup Parlamentari Popular, relativa a la Directiva Bolkestein.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta RGE núm. 902/07, relativa a Directiva Bolkestein que formula el diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, voldríem saber quines actuacions ha duit a terme la Conselleria de Comerç, Indústria i Energia per evitar els efectes de l'anomenada Directiva Bolkestein en el petit comerç de les nostres Illes?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Comerç i Indústria.

EL SR. CONSELLER DE COMERÇ, INDÚSTRIA I ENERGIA (Josep Juan i Cardona):

Moltes gràcies, Sr. President. És conegut que el Govern de les Illes Balears ha estat crític i s'oposa a certes determinacions de la Directiva Bolkestein. La directiva de liberalització de serveis té algunes parts que són respectables, com és que impedeix la discriminació per raó d'origen de l'empresa. És a dir, no es pot impedir que una empresa, pel fet que no sigui del lloc, no es pugui instal·lar. I això és raonable i és just. Però el que no és just és que es liberalitzi totalment les llicències d'instal·lació d'establiments comercials, rompent l'equilibri que ha defensat aquest Govern des del primer moment, entre el petit i el comerç gros. Nosaltres consideram que s'ha de competir, però per poder competir de veritat i perquè hi hagi llibertat en el comerç, és necessari que hi hagi igualtat en les oportunitats. I això és el que impedeix precisament aquesta directiva.

Per això, abans d'aprovar-se la directiva, el Govern de les Illes Balears va intentar davant el ministeri que es dugués una

actitud activa i per tant, intentés negociar d'una manera beneficiosa per als comerciants de les Illes Balears i per als comerciants d'Espanya, es negociava des del Govern central i no va tenir cap resposta. A part d'això, també el Govern ha actuat sempre d'acord amb la postura absolutament majoritària del Consell Assessor de Comerç. A més, després de l'aprovació de la Directiva Bolkestein, el Govern ha donat suport i ha participat en l'organització de trobades en què s'ha tractat aquest tema, com és el Fòrum Benicarló, que engloba associacions de les comunitats autònomes d'Espanya, es va convidar el ministeri i no es va presentar. Es varen treure unes conclusions que donen suport a la postura que ha duit fins ara el Govern de les Illes Balears.

També el Govern ha pres mesures legislatives, en el sentit que a l'Estatut d'Autonomia, en la seva reforma, es va incloure en el text normativa que afecta el comerç i que intenta blindar les competències de comerç de la comunitat autònoma de les Illes Balears. A més, a la llei d'acompanyament dels pressuposts d'enguany, també es varen incloure les mesures necessàries que consagra en rang de llei el concepte d'urbanisme comercial. Moltes gràcies, Sr. President.

I.10) Pregunta RGE núm. 906/07, de l'Hble. Diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda, del Grup Parlamentari Popular, relativa a xarxa d'antenes tecnològiques.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta RGE núm. 906/07, relativa a xarxa d'antenes tecnològiques que formula el diputat Sr. Francesc Molina i Fresneda del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MOLINA I FRESNEDA:

Gràcies, Sr. President. Volíem saber què ha suposat per a les Illes Balears el primer any de funcionament de la xarxa d'antenes tecnològiques, en el marc del conveni anomenat Balears Innova?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Economia i Hisenda.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA, HISENDA I INNOVACIÓ (Lluís Àngel Ramis d'Ayreflor i Cardell):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, la xarxa d'antenes tecnològiques creada fa un any, ha suposat una gran passa endavant per implicar el sector privat, el sector empresarial en la innovació. Com veurem al final, ha suposat aquesta gran passa perquè la innovació no sigui només funció de l'administració pública, dels governs, sinó també del sector privat.

Se va crear amb un triple objectiu. Primer, informar, assessorar i analitzar nous projectes d'innovació, o nous projectes de desenvolupament tecnològic. Un segon objectiu de facilitar l'intercanvi d'idees. Un tercer objectiu, fomentar la cooperació en l'àmbit de la recerca, del desenvolupament

tecnològic i de la innovació entre tots els agents d'innovació, o entre tot el sector empresarial.

Entre les activitats desenvolupades s'ha de destacar la convocatòria d'ajuts per realitzar iniciatives proposades pels membres de la xarxa, per un valor total de 2.750.000 euros. I que s'han traduït en una inversió induïda de més de 5,5 milions, ja que les empreses han cofinançat l'altre 50%. Recursos que han permès realitzar a les empreses de les Illes Balears nombrosos projectes en el camp de la innovació.

Una altra iniciativa va ser el Fons Innoval. Es tracta d'un fons de provisions tècniques, destinats a avalar empreses que innovin. I per a inversions en actius fixos de les empreses de base tecnològica que ja siguin beneficiaris de línies de subvenció de la conselleria.

Una altra iniciativa presa, la de promotors tecnològics, dins els programes de formació. Aquesta iniciativa ha tengut com a objectiu primordial la incorporació de personal universitari en el sistema d'innovació i en concret, dins de l'àmbit privat, dins l'àmbit empresarial de les Illes Balears. Gràcies a aquest programa varies empreses, més de 5 empreses, ja han incorporat a les seves plantilles universitaris dedicats al tema d'innovació.

I dins del cicle de formació en recerca, s'ha donat formació a més de 101 empreses, o més de 101 emprenedors en formacions específiques en aquesta matèria.

Per tant, s'ha donat un ample suport a les empreses i fins i tot en la realització de diagnòstics tecnològics. En definitiva, ha fet que l'any 2002 les empreses de Balears dedicaven únicament 45 milions d'euros a la innovació. Aquest any ja s'ha duplicat en 179 milions d'euros.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller.

I.11) Pregunta RGE núm. 915/07, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià, del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista, relativa a l'Auditori de Pollença.

Passam a l'onzena pregunta RGE núm. 915/07, relativa a Auditori de Pollença que formula la diputada Sra. Joana Lluïsa Mascaró i Melià del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Tot i que ja sabem que divendres passat el Consell de Govern va córrer a aprovar un conveni amb l'Ajuntament de Pollença per finançar l'auditori, sí que ens agradaria saber per quin motiu el Govern havia anul·lat aquesta despesa que estava inclosa dins els pressuposts del 2006. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA. VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

En cap cas el Govern ha anul·lat res. És interès directe del Govern que això es faci, com també de l'ajuntament i entenc, de totes les forces polítiques.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo sé que és interès de totes les forces polítiques i de tot el poble de Pollença tenir un auditori. Però jo supòs que la Conselleria d'Interior encara pertany a aquest Govern i la documentació de la Conselleria d'Interior diu que es va anul·lar el plurianual previst el 2006 per finançar l'Auditori de Pollença. Un auditori que el mateix President Matas havia promès finançar perquè això era un dels motius del pacte amb Unió Mallorca. Unió Mallorca cedia la batlia al Partit Popular a canvi de què el Partit Popular fes inversions a Pollença.

I vostès han tornat enganyar, no sé si als seus socis, però sí al poble de Pollença. Va resultar que les inversions havien de sortir d'uns doblers que ja eren de Pollença, del fons de cooperació. Per tant, el Govern no aportava ni un cèntim més per a Pollença. Vostès tenen una batlia a canvi de més inversions i no en fan de més inversions. El conveni per a l'Auditori de Pollença és una demostració més que el Partit Popular enganya els ciutadans i els enganya només per tenir més cadires, Sra. Vicepresidenta.

Per tant, expliqui'ns per què es va anul·lar a aquell moment i per què s'ha tornat fer ara exactament per la mateixa quantitat quan el batlle la setmana passada explicava als seus ciutadans a Pollença que s'havia anul·lat perquè s'havia d'ajustar a l'increment de la despesa nova i s'ha aprovat exactament per la mateixa quantitat. Per tant, ens enganyen aquí i enganyen a Pollença i els ciutadans tenen dret a saber exactament què fan comptes fer vostès.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Vicepresidenta del Govern.

LA SRA VICEPRESIDENTA DEL GOVERN I CONSELLERA DE RELACIONS INSTITUCIONALS (Maria Rosa Estaràs i Ferragut):

Gràcies, Sr. President. Ni aquesta vicepresidenta ni aquest govern no ha enganyat mai ningú, si no, no s'explicaria...

(Remor de veus)

...si no, no s'explicaria que tenguéssim la majoria que tenim any rere any, majoria molt suficient per governar i sempre majoria per damunt qualsevol força política. Representam més del 50% dels ciutadans i no enganam els que representam més del 50% dels ciutadans, malgrat, prop de 70 dies d'unes eleccions, vostè faci aquesta política demagògica.

Li he de dir que des del primer moment el president, Jaume Matas, es va implicar en aquest projecte, també ho va fer el batlle quan era d'Unió Mallorca i el batlle quan ha estat del PP. Governam Pollença perquè els ciutadans ens han triat, jo entenc que no li agradi que no l'hagin triada a vostè, ens han triat a nosaltres, i aquest és un dels projectes prioritaris.

Quan governava el Sr. Cerdà, d'Unió Mallorca, no va voler firmar el conveni que s'havia previst per a l'any 2006 perquè no el volia vincular al Fons de cooperació i, per això, l'anualitat de l'any 2006 i aquest conveni, l'any 2006, no s'ha pogut firmar. L'any 2007, el 16 de març, el divendres passat al Consell de Govern, perquè no quedàs cap dubte de la voluntat d'aquest govern de poder dur endavant aquest auditori a Pollença, varen dur, com un dels temes prioritaris a aquell Consell de Govern, l'aprovació d'aquest nou conveni perquè es faci aquest auditori. Li record que 3 milions d'euros ja estan reservats per part de la Conselleria de Turisme d'acord amb el Pla de desestacionalització, li record que els 4,7 milions estan en aquest conveni que varem aprovar i li record que l'ajuntament en posa 1,8. No és millor polític, Sra. Mascaró, qui fa millor els discursos sinó el que fa millor els fets i això són fets i el seu són paraules.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 900/07, de l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, relativa a imatge promocional a la fira turística de Berlín.

EL SR. PRESIDENT:

La dotzena pregunta queda ajornada.

I.13) Pregunta RGE núm. 909/07, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a contracte per procediment negociat.

Passam a la tretzena pregunta, RGE núm. 909/2007, relativa a contracte per procediment negociat, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Sí, gracias, Sr. Presidente. Hace dos semanas le preguntamos al conseller de Interior por qué motivo contrataba personalmente en Pozuelo de Alarcón una empresa de publicidad. El conseller de Interior decía no saber, claro que sabía porque entre sus defectos, desde luego, no está el de la ignorancia. Lo que quería era primero saber qué era lo que

sabíamos nosotros para no añadirnos ningún dato nuevo, como suele hacer.

Hemos sabido que a la empresa a la que el Partido Popular encarga campañas electorales, el Gobierno le ha contratado más de 200 millones de las extintas pesetas y sabemos que en el 2005 ya se preparaban contactos con el Partido Popular para prestarle sus servicios en el 2007. Como usted no me va a contestar a la pregunta, que es ¿por qué se fue a Pozuelo a contratar?, yo se la daré a la Cámara: Para obtener ventajas electorales utilizando dinero público. Y si me tiene que hablar de Puigpunyent, Sr. Conseller, porque ya lo conocemos, me gustaría que me dijera quién pago la comida que tuvo con una concejala, a la que tienen ustedes enchufada, en la que le dieron a usted un dossier que al día siguiente entregó a un medio de comunicación.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Interior.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Diputado, me ceñiré a la pregunta, porque, claro, mis relaciones con los candidatos del Partido Popular en Puigpunyent son más, no son suyas, pero debo decirle que no he comido con la candidata ni me ha dado ningún dossier. No me ha dado ningún dossier. Mire usted, Sr. Diéguez, yo no he hecho ningún contrato negociado en Pozuelo de Alarcón. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Mire, Sr. Conseller, usted....toda la legislatura se la ha pasado haciendo chanchullos, desde que le pillamos con el dinero del Prestige en su caja fuerte hasta el caso Andratx donde le sorprendieron dando el agua. Ahora, me niega las evidencias que yo he demostrado públicamente con documentación facilitada por su propia conselleria.

Mire, usted despide esta legislatura mostrando cómo consigue que las campañas electorales de su partido dispongan de tantos medios. Usted ya en el 2005 trabajaba para la campaña electoral, ya en el 2005!, con dinero público, por supuesto. Sr. Conseller, como secretario general de su partido usted no debía hacer contratos negociados y sin publicidad con quienes le hacen su campaña electoral. Le leímos el otro día el tarjetón dichoso, en el que se decía, por parte de la empresa de publicidad, "en las próximas semanas nos reuniremos con Miguel Ramis para tratar otros temas del 2007", y en esa ocasión me gustaría comentarle otro tema pendiente con una conocida empresa que ya como le dije contactaba habitualmente con usted cuando usted estaba en el Ayuntamiento de Palma, que tampoco no se ha explicado por qué le tratan a usted como representante de una empresa. Sr. Conseller, con todo lo que hemos visto durante esta legislatura, usted está acabando siendo sinónimo de juego sucio.

Nada más, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Diputado, no me menosprecie, yo empecé la campaña electoral al día siguiente de ganar las elecciones en el 2003, empecé la campaña y continuo, es mi obligación. Ustedes han estado más atrasados, más dormidos y así les va. Por lo tanto, eso es lo que hay.

Mire usted, no tengo ningún impedimento en revisar mi gestión en el municipio de Palma, siempre que yo pueda revisar la suya en el Consell de Mallorca, en el Instituto del Hipódromo, siempre, ¿eh?, cuando usted quiera.

Yo he dicho que no he hecho ningún contrato negociado con Pozuelo de Alarcón y, efectivamente, así es. Yo he hecho un contrato menor, Sr. Diéguez, menor, parece mentira que usted dé este patinazo, son 9.500 euros, como no supera los 2 millones es un contrato menor. Y si tuve vinculación (...) campaña publicitaria son 9.500 euros, poco debo, poco debo, quiero decir de ustedes que cuando fueron pacto de progreso gastaron más de 6.000 millones de pesetas en publicidad para apagar la oposición, para no poder hablar, para que hicieran publicidad de ustedes. Esto sí que es uso indebido de fondos públicos, más de 6.000 millones de pesetas a empresas de publicidad que el Partido Popular tuvo que hacer hasta cuñas publicitarias.

Sr. Diéguez, si en esta cámara hay un marrullero, si en esta cámara hay un tramposo, si en esta cámara hay una persona que no juega limpio, está allí colgado en un cuadro que (...) aquí.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

II. Interpel·lació RGE núm. 757/07, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general en matèria de destrucció del territori.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació passam al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en el debat de la Interpel·lació RGE núm. 557/2007...Un poc de silenci, per favor,...presentada pel Grup Parlamentari Socialista relativa a política general en matèria de destrucció del territori. En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Antoni Alemany.

EL SR. ALEMANY I CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, el mes de febrer vàrem presentar pel procediment d'urgència una interpel·lació amb la motivació del deteriorament progressiu que ha sofert el territori de les Illes Balears. Avui podríem afegir a l'argumentació el clamor popular que dissabte passat hi va haver als carrers de Ciutat. Ara fa ja quatre anys que recuperaren vostès el govern que havien tengut, per cert, quasi

sempre, només el quadrienni 1999-2003 va governar el pacte de progrés, tot i que el PP s'ha esforçat molt per intentar esborrar de la història de la democràcia a les Illes Balears tot el que no ha estat govern del pacte o l'actual govern del PP.

Sembla que la democràcia al nostre país va començar l'any 1999, per què reneguen vostès del seu passat?, per què sempre comparen el seu govern actual amb el del pacte de progrés?, per què s'obliden sempre de parlar dels successius governs del PP anteriors al del pacte? El dia que contestem aquesta pregunta segurament trobarem la resposta a molts interrogants sobre la forma d'actuar de l'actual govern.

Però això no és la pretensió de la interpel·lació d'avui. Si bé, hi ha un fet que té a veure amb això i que provoca que en els darrers quatre anys el Partit Popular hagi estat diferent als altres molts d'anys dels governs successius també del Partit Popular. Diferents, cal dir-ho immediatament, en les formes, no en el fons.

I, quines han estat aquestes formes diferents que el mateix Partit Popular ha emprat aquesta legislatura? Doncs, mirin, totes aquelles que es deriven d'aquell anunci que de forma solemne va fer el Partit Popular a tot el territori espanyol, "*Gobernar sin complejos*". I així, senyores i senyors diputats, ha fet aquest govern la política aquests quatre anys, *sin complejos* i amb moltes presses i en política territorial a més a més sense mesura, diria jo. Així, varen començar a millorar unes infraestructures, que per cert eren ben necessàries, i que la inoperància d'un grapat de governs del Partit Popular havien convertit en urgents i molt desitjades per la societat de les nostres illes.

Però, la pregunta és si creuen que aquestes infraestructures tan necessàries havien de tenir aquestes dimensions tan exagerades. Vostès creuen sincerament que per resoldre els grans problemes de mobilitat que hi havia a les nostres illes era necessari destrossar el territori així com l'han destrossat? I a més, ho han fet amb unes infraestructures exageradament cares. Sembla que vostès, més que solucionar un problema de mobilitat el que volien era resoldre un problema econòmic. Algú sabrà de qui.

Amb aquesta nova manera de fer *sin complejos* no els ha importat gens ni el territori ni el cost de les obres, totes aquestes molt més cares del necessari i algunes fins a més de 20 vegades més cares que el previst per vostès mateixos. Han fet moltes obres, és cert, i han gastat molts de milions d'euros, més cert encara, i han resolt el problema del trànsit? No, i, el de mobilitat? Tampoc. Millor resultat haguessin aconseguit gastant menys en unes carreteres més correctes dins el territori i un poc més en transport públic. Però és clar, a vostès el territori i la seva protecció els importa ben poc, almanco fins ara, tal vegada després de la manifestació de més de 50.000 persones dissabte passat repensin les coses i deixin a un racó allò de *sin complejos* i comencin a actuar amb un poc de seny. Els dic, sincerament, que ho desitjam plenament.

Començaren aquesta legislatura obsessionats amb el territori, no amb la seva protecció, però sí amb el territori. I així, ja en el debat d'investidura, el president va anunciar al seu discurs i amb tota solemnitat a aquest parlament un pacte de

governabilitat amb Unió Mallorquina per a la legislatura 2003-2007, "pacte producte dels programes electorals d'ambdós partits i per solucionar els problemes dels ciutadans"- paraules del president. Pacte que havia de servir -continuava dient el Sr. President en aquell debat- per desenvolupar temes com les carreteres, els parcs naturals, les directrius d'ordenació territorial, la Llei del defensor del territori i, pel que fa a Mallorca, el Pla territorial. Així que, senyores i senyors diputats, en el debat d'investidura de dia 25 de juny del 2003 ja va anunciar l'aleshores candidat i ara president que el territori formava part del pacte PP-UM. Per cert, els acord que el PP tenia al Parlament, majoria absoluta, i per tant, el pacte amb UM sols era necessari per controlar les polítiques de territori, des del Parlament per un costat, però també des del Consell de Mallorca per un altre.

Els nins petits quan els troben fent una cosa malament sempre ho neguen tot i donen la culpa als companys de joc. Ara que més de 50.000 persones els diuen que han fet les coses malament en tema de territori, vostès, el Govern del Partit Popular, fa el mateix i, com els nins petits, diu que la culpa de tot és del seu company, és d'UM. Aquesta actitud demostra clarament que és ben conscient el Partit Popular que les polítiques territorials que du a terme no són encertades, no ho són. I això ho pensen vostès quan se n'amaguen, de les que fa. Queda clar, idò, que de les polítiques del territori fetes des del consell, n'és corresponsable el Partit Popular, juntament amb UM. Però és el principal responsable de les polítiques del territori duïtes des del Govern i d'aquest parlament, aquí, amb la connivència d'UM, que no han estat poques. Recordem que res més començar, el setembre del 2003 varen aprovar, vostès, a aquest parlament, una llei de mesures urgents en matèria d'ordenació territorial i urbanisme a les Illes Balears, i *sin complejos*, la tramitaren per la via d'urgència i lectura única, i demostraren que per part del Partit Popular, desprotegir, urbanitzar i construir era urgent.

L'urgent per al PP no és protegir, sinó tot el contrari, amb la llei anunciada es varen desprotegir espais protegits a Eivissa, es va retardar l'aprovació dels plans territorials, es va derogar la moratòria existent a Eivissa sobre camps de golf, es varen legalitzar construccions il·legals -com el conegut cas de l'escàndol Cretu-, es va permetre també urbanitzar zones no urbanitzades que estiguessin entre urbanitzables i es varen requalificar urbanitzacions desqualificades pel pacte de progrés. Com poden veure res més començar ja es va veure per on anirien els tirs. I tot això sense tenir competències en territori, segons vostès.

Sols dos mesos després, el novembre del mateix 2003, iniciaren la tramitació de la il·legal llei d'acompanyament dels pressuposts del 2004, on, una vegada més, legislaven en temes de territori. Aquesta vegada, també per desprotegir. Varen prendre mesures que significaren una amnistia per a les edificacions il·legals d'Eivissa, varen modificar la matriu d'ordenació del sòl rústic de les directrius d'ordenació territorial per permetre més usos residencials, més industrials, més pedreres, varen desprotegir parcs naturals com el de Llevant de Mallorca i Cala Horta a Eivissa, es modifiquen les DOT per requalificar urbanitzacions que s'havien desclassificat pel pacte com és, entre altres, Els Caülls de Marratxí. Com veuen tornen fer ús de la competència plena que tenen per

legislar sobre l'ordenació del territori i urbanisme, per desprotegir i per permetre més construcció.

Varen continuar desprotegent i legalitzant territori a través de les lleis d'acompanyament dels pressuposts, totes les lleis d'acompanyament han desprotegit i legalitzat, acabant aquest any legalitzant construccions d'oferta turística complementària al litoral. Això, si sols tenen fins a 150 metres quadrats, es veu que no coneixien ningú amb construccions il·legals al litoral amb més de 150 metres quadrats. Però no només varen emprar la llei d'acompanyament per fer polítiques territorials, ja hem vist que només començar a governar varen aprovar una llei de mesures urgents de desprotecció -com ja he dit- i també a mitjans de la legislatura, juny del 2005, aprovaren una llei de mesures específiques per a les illes d'Eivissa i Formentera en matèria d'ordenació territorial, urbanisme i turisme, que també n'hi ha per sucra-hi pa.

I per iniciativa del Consell Insular d'Eivissa i Formentera s'aprova aquesta llei que significa més legalitzacions d'habitatges, permet l'agrupació de finques en sòl rústic, dóna beneficis a les agrupacions i permet que allà on eren necessaris 50.000 metres, amb 37.500 és suficient, s'aconsegueix una segona amnistia urbanística i la totalitat del sòl rústic d'Eivissa i Formentera passa a ser apte per als usos turístics. Tot això, per fer possible que el Consell d'Eivissa i Formentera pogués aprovar un pla territorial desprotector del territori.

Senyores i senyors del Govern, dissabte passat més de 50.000 persones demanaren un canvi de polítiques territorials, i vostès no es poden excusar en la manca de competències per començar a protegir el territori. Com queda demostrat, vostès una vegada sols i altres en companyia dels socis de pacte, tenen totes les competències d'ordenació territorial i urbanisme i en fan ús per desprotegir, per requalificar i per legalitzar. Queda clar també que són incompetents per protegir un territori, però ho són vostès, no la institució.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alemany. En representació del Govern té la paraula el Sr. Conseller de Medi Ambient.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, Sr. Portaveu del Grup PSIB-PSOE, m'agradaria dir tres coses abans de començar amb la intervenció.

La primera, que en aquesta legislatura s'ha crescut en construcció un 18%, quasi 19%, menys que la passada, ho dic perquè una cosa és el que és i l'altra el que es conta. La segona, que per primera vegada a la història, no conec altra comunitat autònoma on baixen les emissions de CO₂ del transport privat i s'incrementen les del transport públic, supòs que això a vostès, almanco als diputats i diputades del PSIB, els toca entendre aquesta qüestió, és una qüestió de sostenibilitat clara,

es mantenen o comencen a baixar les emissions de CO₂ del transport privat i pugen les del transport públic. I una tercera qüestió és que a la passada legislatura, cada any, no es creixia, anàvem del 7% de creixement que es varen trobar vostès el 1999, fins a un 0,4 del darrer any i en canvi, la mitjana de creixement de tota la legislatura en tema energètic va ser del 6,78, i ara s'està recuperant el creixement i la mitjana de consum energètic és del 50%, quan vostès cada any perdien creixement. Aquestes dades són dades, ho creuran o no, de sostenibilitat. CO₂, consum energètic i construcció, que vostès que ho estudien, quasi un 19% més que nosaltres. Tenc les dades allà, tant d'habitatges unifamiliars aïllades, plurifamiliars i tot el que vulguin.

Abans de res, però, també m'agradaria expressar el meu respecte cap als conciutadans que fent ús legítim del seu dret de manifestació foren presents el passat dissabte als carrers de Palma. El Govern, amb independència que ara s'hagin manifestat més o manco persones que fa tres anys, escolta els seus ciutadans, però escoltar tothom és compatible amb el fet que el Govern del Partit Popular hagi de tenir en compte l'interès general de tots a l'hora de prendre les seves decisions.

Entrant ja en la interpel·lació que ens ocupa, he de dir que poques vegades una iniciativa parlamentària conté tantes errades com la que avui ens presenta el Grup Parlamentari Socialista, començant pel mateix títol, ja que aquest diu textualment "Interpel·lació sobre la política general del Govern de les Illes en matèria de destrucció del territori", una expressió que suggereix que aquest govern ha dissenyat expressament un grapat d'actuacions -això és al cap i a la fi una política-destinades específicament a destruir el territori de les Illes Balears.

El Govern de les Illes Balears, senyores i senyors del Grup Parlamentari Socialista, no pot donar explicacions sobre una política general de destrucció del territori, simplement perquè això no existeix ni tan sols com a idea, és més, les polítiques desenvolupades pel Govern de les Illes Balears durant aquesta legislatura en matèria d'infraestructures viàries, sanitàries, de sanejament, s'han duit a terme en tot moment a partir d'un escrupolós respecte al medi ambient i a partir d'una clara voluntat de minimitzar l'impacte ambiental en termes d'ús de territori en cada una de les seves esmentades infraestructures, aplicant un principi de sostenibilitat que, precisament ara, amb un Govern del Partit Popular, ha assolit l'autèntic paper d'eix vertebrador de la política global de l'executiu autònom.

Un govern, senyores i senyors diputats, que només no renega, no renega, dels importants projectes d'infraestructura realitzats durant la present legislatura, sinó que reivindica amb orgull haver assumit la responsabilitat de dur-los a terme, donant d'aquesta manera resposta a una demanda majoritària de la societat balear i posa fi, en definitiva, a unes mancances estructurals que patien les Illes Balears. Mancances en els àmbits de les comunicacions viàries, del planejament energètic, dels hospitals, de les escoles, de les residències per a la tercera edat, de les depuradores, de l'aigua potable, en definitiva en tota una sèrie de variables que conformen els índexs de qualitat de vida als quals ningú, ningú, ni vostès mateixos, senyores i senyors del Grup Parlamentari Socialista, volen renunciar a l'hora de la veritat.

El territori posat per fer carreteres més segures ha estat, senyories, el que realment s'havia de menester per satisfer les demandes de la societat balear. Les preocupacions reals de la gent que aspira comunicar-se amb seguretat i que, per cert, ara més que mai, ho pot fer escollint el transport públic gràcies a una aposta sense precedents feta per aquest govern en aquest camp, o el transport privat amb la tranquil·litat, si elegeix en ús de la seva llibertat aquesta darrera opció, que gaudirà d'unes vies més ràpides, segures i còmodes, cosa que fins ara no era possible.

En el cas de les infraestructures sanitàries, la cosa encara resulta més evident si tenim en compte que el Govern de les Illes Balears ha dissenyat un mapa sanitari illenc en virtut del qual tots els ciutadans d'aquesta comunitat tenen un centre hospitalari, com a molt a 20 minuts de distància, i això sí que és qualitat de vida, senyories.

Usar el territori no és destruir-lo, senyories, si es fa per desenvolupar projectes realment útils per als ciutadans, per atendre les seves necessitats, per donar resposta als seus problemes. Aquesta és la diferència entre la seva manera de veure les coses i la nostra. Vostès es limiten a descriure el problema i oposar-se a la seva solució, en canvi, el Partit Popular intenta solucionar el problema amb rigor i amb sentit de responsabilitat. Que podem anar equivocats? Sí, però és com nosaltres ho veim, i aquesta llibertat de com ho veim és la nostra.

La presumpta destrucció del territori per efecte del desenvolupament urbanístic és, senyories, una altra de les fal·làcies que s'amaguen rere aquesta iniciativa parlamentària, i tot i que les competències en urbanisme no corresponen al Govern de les Illes, sinó als consells insulars, no vull que es pensin que pretenc eludir el tema. El creixement urbanístic de les Illes ve determinat pel que estableixen els respectius plans territorials insulars que, a la vegada, són en certa manera, fills de les DOT, de les directrius d'ordenació del territori. Unes directrius d'ordenació del territori que -convé recordar-ho de bell nou a aquesta gent que perd la memòria- suposaren la desclassificació d'un gran nombre d'urbanitzacions, d'un gran nombre d'urbanitzacions i la preservació dels 250 primers metres de la costa que després el pacte els va passar a 500 metres de la costa. Són, per ara, l'únic intent seriós de regular l'ordenació territorial d'aquesta comunitat a partir de criteris de seriositat, viabilitat i sostenibilitat.

Unes directrius d'ordenació del territori que, per cert, el Govern del pacte del Sr. Antich, va mantenir respecte al sostre de creixement previst. És a dir, no es va tocar el sostre de creixement previst, a la passada legislatura, o no li varen deixar tocar, una cosa és el que és. És a dir, el mateix partit que avui acusa de destruir el territori per desenvolupar el model de creixement de les DOT, el va assumir com propi, ja que no va reduir cap paràmetre de creixement dels que estaven prevists a la llei.

Que quedi clar, senyories, el Partit Popular de les Illes Balears dona suport als plans territorials insulars de Mallorca, d'Eivissa i de Formentera, veig que el de Menorca no el qüestionen, a la interpel·lació. Entenem que són els instruments adequats per regular un creixement sostenible per a les Illes a

partir d'un planejament realista i no utòpic de la nostra realitat insular. És a dir, a partir del compromís de cercar solucions reals a problemes reals, com és combinar el creixement amb el benestar i el respecte al medi ambient.

Aquesta és la nostra tasca, la d'altres es limita a dir "no" a tot, sense posar alternatives reals damunt la taula. Aquesta és la diferència entre un partit amb vocació i capacitat de govern i un altre que, darrere una suposada pretensió proteccionista, amaga la seva incapacitat real per articular una alternativa de govern realment creïble. Aquesta és la realitat d'aquesta qüestió.

Aquest govern, senyories, ha impulsat el més modern procés de modernització d'infraestructures que s'ha viscut a les Illes Balears en tota la seva història i ho ha fet perquè aquest era el seu compromís, la seva obligació i la seva responsabilitat per dur-les a terme usant, no destruint, el territori estrictament necessari i quan, per una altra part hem hagut de regular els espais naturals ambientals ho hem fet amb fermesa, capacitat de diàleg i seguretat jurídica, dissenyant un mapa de protecció balear que multiplica per tres el territori protegit de fa només quatre anys.

En aquest sentit... No se'n riguin, és que és molt greu, que se'n riguin d'això. En aquest sentit no deixa de ser una cruel ironia que aquesta interpel·lació es debati just quatre dies després que el Consell de Govern hagi aprovat el paratge natural de la Serra de Tramuntana, el més gran àmbit territorial protegit de la nostra història, amb més de 62.000 hectàrees de paratge natural que demostren amb més contundència que qualsevol altre argument la voluntat proteccionista d'un govern que té molt clar com ha d'actuar a l'hora de construir infraestructures quan són necessàries i a l'hora de protegir allà on realment fa falta. En aquest camp, senyories, no acceptam lliçons de ningú.

El Govern de les Illes Balears i el partit que li dona suport tenen, senyories, un model territorial i urbanístic clar, nítid, basat en la realitat i amb vocació de sostenibilitat. Senyories, ho diré ben clar: les persones viuen a cases i els cotxes circulen per les carreteres; les persones viuen a cases i els cotxes circulen per carreteres. Els creixements derivats del benestar econòmic són acceptats a totes les comunitats governades pel PSOE a la resta del país. Sí és bo a altres comunitats, per què es vol condemnar a les Illes Balears? Davant aquestes obvietats què farà el PSOE?, prohibir el creixement poblacional que ell mateix va acceptar quan governava?; el prohibirà també a Menorca, on tots els ajuntaments preveuen ara creixement als seus plans urbanístics? Prohibir la circulació de vehicles per les nostres carreteres o la venda d'automòbils? Ignor si el seu és un problema d'incapacitat o d'hipocresia, però la realitat és que el PSIB-PSOE no pot articular amb actituds com aquesta un discurs que pugui sonar creïble i molt manco com a alternativa de govern per a la gran majoria de ciutadans d'aquestes illes.

El govern del Partit Popular, senyories, no s'amaga. Les carreteres, els hospitals públics, el desenvolupament del model de les DOT, el dic de Ciutadella, l'Hospital de Formentera, foren promeses electorals i avui són realitats o estan ja aprovades per ser-ho en un futur pròxim. La nostra acció de govern respon als compromisos que assumirem amb els votants el dia 25 de maig del 2003 i soluciona les demandes dels

nostres ciutadans. Això ho mantindrem també a la pròxima cita electoral presentant una proposta basada en la defensa dels interessos dels ciutadans d'aquesta comunitat, des del respecte a la llei i amb el compromís de gestionar amb eficàcia, honestat i rigor un futur de progrés i de benestar per al conjunt de la societat illenca, compatible, lògicament, amb les demandes de conservació ambiental que també fa la societat.

Desgraciadament no podem dir el mateix del PSIB-PSOE que, lluny de presentar una proposta clara que acompleixi els mínims de credibilitat per optar a alternativa de govern, ha triat una estratègia basada a donar suport a tota casta d'accions demagògiques. Una vegada més ho repetiré: ignor si el seu és un problema d'incapacitat o d'hipocresia, però queda clar que a dia d'avui el PSIB-PSOE ha demostrat, o demostra encara, estar en contra de totes les iniciatives que han millorat la qualitat de vida dels nostres ciutadans. Per tant, i en un exercici de responsabilitat, vull fer una crida al principal partit de l'oposició: rectifiquin, senyores i senyors del PSIB-PSOE; rectifiquin i plantegin propostes realment creïbles, que permetin als ciutadans elegir entre dues opcions de govern realistes i viables, i per començar siguin valents, donin una primera passa i retirin aquesta interpel·lació si no volen que la inconsistència, la incoherència global del seu discurs polític, sigui com a fruit de la pura incapacitat o de la simple hipocresia, els dugui...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Conseller, per favor.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Acab. ...els dugui inevitablement a un camí sense sortida, sense cap possibilitat que signifiqui alternativa de govern, perquè el problema que tenen és que no són capaços vostès tot sols de poder articular un discurs que puguin ser alternativa de govern, i el que va dia 27 és això de l'alternativa de govern.

Moltíssimes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(*Alguns aplaudiments*)

Per fixar la posició pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds la Sra. Margalida Rosselló té la paraula.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, Sr. Portaveu del Partit Socialista, que és el que presentant aquesta interpel·lació, he de dir que evidentment la nostra posició respecte d'un tema tan important com aquest és molt clara: nosaltres no ho feim abans de les eleccions, sinó que durant tota la legislatura hem dit que era la legislatura que més havia destrossat el nostre territori i el nostre medi ambient. És una legislatura que passarà a la història precisament per la irresponsabilitat d'un govern que ha estat incapaç de posar-se a l'alçada de les circumstàncies del principi del segle XXI, on

el tema ambiental és un tema absolutament fonamental, on no és una qüestió de segon ni de tercer ordre sinó que ha d'estar dins l'agenda política com un tema fonamental. Una legislatura que mai en vint anys de Partit Popular en aquesta comunitat no s'havia atrevit a fer el que han fet en quatre anys, mai.

Perquè la història, si s'ha de fer, s'ha de parlar de tot, i en primer lloc hem de dir que tot el temps, tornant enrere, el que ha fet el govern amb la seva..., avui mateix ens ho ha demostrat el conseller, que ha parlat sobre aquestes qüestions, la necessitat de tornar enrere, sobretot al pacte de progrés, per incapacitat de defensar allò que han fet en aquesta legislatura, per a res més, perquè les conseqüències fins i tot en el 99 eren producte de setze anys del Partit Popular, que havia tengut unes polítiques que mai, des del 2003, no s'havia atrevit a fer el que ha fet ara, mai; fins i tot havia estat capaç d'aprovar -no per iniciativa del Partit Popular, que consti que el Partit Popular hi votà en contra- la LEN, la Llei d'Espais Naturals; però sí que hi va haver propostes molt més avançades de la LEN, les DOT, i en aquests quatre anys, a través -ja ho ha dit el portaveu del Partit Socialista- a través de la Llei de mesures tributàries, a través de lleis fetes *ad hoc* per les circumstàncies, el que han fet precisament és tornar-les enrere: tornar enrere les DOT, tornar enrere la LEN, tornar enrere la Llei de sòl rústic, tornar enrere legislació que havia fet el mateix Partit Popular.

I encara vénen aquí amb el cinisme absolutament a nivells ja absolutament increïbles a defensar-nos la sostenibilitat d'aquest model. Idò, senyors i senyores diputats i diputades del Partit Popular, i UM, absent quan parlen d'aquests temes: aquesta legislatura és absolutament un model insostenible en tots i cada un dels seus indicadors, i crec que com a mínim, per una mínima responsabilitat de govern, no s'hauria de venir aquí amb cinisme desmesurat a dir precisament que allò que estan fent o que allò que s'ha fet durant aquests quatre anys són polítiques sostenibles. En absolut, i, si no, és que no se n'assabenten i no veuen la realitat, o és que si no viuen a un món diferent.

Però tenint en compte que com que el Partit Popular està en contra de tothom que no pensa com ell, perquè és el problema, diu que tots estan..., tots són els del no. El que és el del no és el Partit Popular, perquè el Partit Popular no escolta mai ningú que no siguin els seus sectors de l'especulació, els seus sectors lligats només a interessos urbanístics i a interessos, a més, econòmics molt concrets de negoci, i són la gent que està només vinculada a determinats sectors econòmics. Quan surt la gent al carrer, la gent normal que no pensa com el Partit Popular, és senzillament apartada, perseguida, és absolutament repudiada, és insultada, i això podríem posar mil i un exemples amb moltíssima de gent, fins i tot gent d'aquesta mateixa cambra.

Per tant allò de què hem de parlar és..., en aquest parlament hem de parlar seriosament, i parlant seriosament nosaltres hem de dir que evidentment no podem més que donar suport al que seria el plantejament que ha fet el Partit Socialista per una qüestió molt clara: qui ha fet allò que ha passat aquests quatre anys?, el Partit Popular i Unió Mallorquina en el cas de Mallorca. I què han fet? Ho han dit i jo molt ràpidament ho intentaré dir: s'han desprotegit espais naturals llevant s'Albufera i Cala d'Hort per permetre precisament

urbanitzacions i per permetre que es pogués fer una pressió urbanística en aquestes zones abans protegides; s'ha fet una xarxa d'autopistes mai vista, no per arreglar els problemes de mobilitat de la ciutadania de les Illes Balears, no senyors i senyores, no s'ha fet per a això, s'ha fet per a dues coses: una, per poder fer i crear una macrourbanització a cada una de les Illes, com és en el cas de Mallorca i en el cas d'Eivissa, i així hi ha molts d'exemples, molts de pobles -Campos, Lluçmajor, no aturàriem-, precisament perquè les xarxes d'autopistes generen rapidesa i en aquest sentit, per tant, estendre l'urbanisme a tota l'illa.

En segon lloc per què s'han fetes? S'han fetes per al negoci que hi ha hagut darrere, que ha hipotecat aquesta comunitat per a molts d'anys, per a més de trenta anys; no s'han fet per a res més. Els problemes de mobilitat dels ciutadans i de les ciutadanes de les Illes Balears i dels turistes no es resolen fent autopistes, i si no expliquin-me com és possible que es compari Extremadura amb Mallorca, per exemple, quan a una illa de 3.600 quilòmetres quadrats s'han fet 139 nous quilòmetres d'autopista a les que ja hi havia. Francament això no és sostenibilitat, això senzillament és fer una política, com dic, molt clara i molt concreta que no s'atreveixen a defensar ben clarament, que és..., el Partit Popular, és el partit..., jo diria que també amb Unió Mallorquina, del que és el desenvolupament urbanístic i senzillament del negoci pur i dur, malgrat fins i tot inclogui això especulació.

En segon lloc, en segon lloc, s'han dedicat a dur a aquest parlament quantitat de lleis, o manco a través, que no s'han atrevit ni a dur-les, han duit, precisament utilitzant la Llei de mesures tributàries, modificacions de lleis, com he dit, substancials, precisament per poder urbanitzar més, per desprotegir més i a més per permetre legalitzar allò il·legalitzable. Això és el que ha fet el Govern o el Partit Popular, emparat per Unió Mallorquina, en aquest parlament durant aquests quatre anys.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Rosselló, per favor.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Vaig acabant. I ens vénen a dir que és sostenible! Jo no sé...

I ja per acabar diria que és evident que tot allò que ens han dit aquí de criteris de sostenibilitat, jo només voldria dir una cosa: a més autopistes, a més creixement urbanístic, com tots vostès saben, i si no evidentment hi ha dades i moltes, hi ha més residus, més consum d'aigua, més CO₂, i evidentment allò que és molt greu és que un govern que el seu president mai no hi és quan es parla de temes de medi ambient, que el seu president va ser ministre de Medi Ambient l'anterior legislatura, en temes tan importants com aquest precisament el ventili en dos minuts dient que s'està fent demagògia. Ja és hora, com dic, de posar-se a l'alçada del que són les circumstàncies del segle XXI, i precisament a les Illes Balears, amb aquest model desenvolupista del Partit Popular, tendrem un futur molt difícil per als nostres fills i les nostres filles, i el que volem nosaltres és precisament que aquí hi hagi una economia que sigui sostenible de veritat i que tinguem un futur

per a la gent que hi viu i la gent que hi pugui venir. Això és el que nosaltres volem...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Rosselló, per favor...

AL SRA. ROSSELLÓ I PONS:

...i el que reivindicam. Per tant, senyors i senyores del Partit Popular els que han de reflexionar són vostès. Molta gent ahir..., molta gent dissabte els ho va dir...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Rosselló, per favor...

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

...però a vostès no els basta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista la Sra. Mascaró té la paraula.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Alemany, acabam de sentir que aquesta legislatura ha crescut menys que l'anterior, i per ventura a nivell relatiu té raó, Sr. Conseller, perquè si la passada creixíem un 20%, un 20% de 100 són 20, però si aquesta creixem un 18% del 120 que ja hi havia, creixem prop d'un 22. Per tant, com que plou damunt banyat i a ells els és igual tenir els peus dins el fang, només miren els nombres de la passada legislatura.

També és curiós haver de sentir que aquesta legislatura les emissions de CO₂ precisament incrementen pel transport públic. Clar, perquè ells no hi han volgut apostar, ells no han volgut apostar pel transport públic, no hi ha hagut una partida per modernitzar les flotes d'autocars. Diu que fan molta més via venint per l'autopista; una servidora és usuària de transport públic: de 10 dies 8, 24 quilòmetres en tres quarts d'hora. Això ha significat per als usuaris del transport públic de Lluçmajor la nova autopista de Lluçmajor. Això és un gran govern que mira...

I després hem sentit també que la destrucció del territori no existeix com a idea dins el Govern. Jo crec que en això el conseller tenia tota la raó. Per a ells la destrucció del territori no és una idea, no és una teoria, forma part del seu cos, ho tenen metabolitzat.

(Algunes rialles)

És una cosa que és inherent a ells, no ho poden treure.

I també ens ha dit que el Govern no s'amaga. La veritat és que en la majoria de coses el Govern no s'amaga, en la majoria de coses; en algunes sí, quan han de donar doblers fent veure que en donen i ja són dels altres s'amaguen, però, si no, no.

I vós, Sr. Alemany, crec que heu encertat molt bé quin és el problema d'aquesta comunitat actualment: és que comanda la generació dels “*sin complejos*”. Clar, com que ells no tenen cap complex ni un en temes territorials, cap problema, i allò de la destrucció ho tenen metabolitzat, tiren endavant i ni se'n temen, a vegades, ni se'n temen. Com que tenen tres o quatre fotos de coses que vàrem aconseguir preservar en el passat, aquestes són les fotos que se'n du el Sr. Flaquer quan se'n va a fires pel món i ja està, tots contents. Una generació de “*sin complejos*” capitanejada per un exministre aspirant a tornar-ho a ser, que va venir carregat de compromisos i els ha de complir, i el territori ha estat la moneda per pagar aquests compromisos; les sobredimensionades autopistes no eren per facilitar la modernitat, eren per poder fer els trossos i repartir-los als especuladors. És aquesta la política del Partit Popular, i d'això no se n'amaguen, fins i tot se'n fan fotos amb segons qui.

No li faré el llistat de totes les coses que s'han desprotegit. Han rebaixat la LEN i ho sap, el conseller de Medi Ambient ho sap, que ha rebaixat la LEN i que ha rebaixat les DOT i que ha eliminat del mapa el parc natural de Llevant i pràcticament el de Cala d'Hort, i també sap que ha desprotegit part de s'Albufera, ell que està tan content d'anar-hi a passejar. I també sap que les figures de la LECO i del PORN de la Serra de Tramuntana, eh?, ell també sap que no són més que una operació de maquillatge. A mi el Sr. Font em recorda una notícia que va sortir -no sé si la varen llegir- que a una zona de la Xina, que no tenien doblers per regenerar tota una muntanya destrossada per les mines, l'havien pintada de verd; idò el Sr. Font és l'encarregat de pintar les muntanyes de verd, aquí, i ell ho sap, que només és pintura, però ell en forma part, de tot això, i és aquesta la gran política, la gran..., el gran timó del Partit Popular.

Però no en són els únics responsables, i això ho sabem i ho hem de dir; n'hi ha uns altres, de responsables: aquells que diuen que fan les coses a la mallorquina, que s'omplen la boca de fer les coses a la mallorquina però són els que els permeten fer les carreteres a l'americana i urbanitzacions noves damunt el Pla territorial. El pacte PP-UM no era res més que el pacte de repartiment del territori. És cert que l'anterior legislatura no vam poder modificar les DOT, és cert, perquè no ens varen deixar, però també és cert que les DOT no són d'obligat compliment, no és obligatori créixer el 10% que diuen les DOT; Menorca no s'hi ha acostat, al 10%. “Oh, oh, oh!, no s'hi ha acostat”, diu el Sr. Conseller.

Per tant el problema que tenim actualment, encara que ells pensin que tenen la raó perquè tenen molts de vots, els que els voten avui demà també en rebran les conseqüències, també viuran més malament culpa de totes aquestes coses.

Algú se n'ha fet ric? Segurament que sí; n'hi ha qualcun a la presó i no era dels nostres. Ells sabran per què ho fan. Ells sabran a qui es deuen; segurament ho saben, a qui es deuen, però també haurien de saber per a qui estan obligats a fer feina, i la seva obligació no és fer feina per a quatre especuladors ni perquè alguns puguin urbanitzar un pam més de ca seva o moltes hectàrees més. Ells estan obligats a fer feina pels ciutadans i per les ciutadanes d'aquestes illes, fins i tots per a aquells que dissabte els varen dir que ja n'hi ha prou, i n'hi ha prou de moltes coses, Sr. Conseller, i vostè ho sap, vostè ho sap

però s'estima més callar-ho. Ara encara hi són a temps. Han fet moltes coses, moltes lleis molt ràpides i molt aviat...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Mascaró, per favor.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Acab, Sr. President, gràcies. Si realment hi ha un compromís té temps, abans de dia 27 de maig, de presentar una llei per lectura única per protegir realment allò que s'ha de protegir. Sí que hi és, Sr. Conseller, si vostè vol, si vostè tengués el suport del seu govern, que en això no el tendrà, això es faria, però vostè també és dels seus.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Font, el Sr. Joan Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, primer de tot hauríem de començar amb una petita autocrítica. Jo crec que des del Partit Popular mai no hauríem d'haver acceptat el llenguatge dels nostres “salvapàtries” ecologistes, perquè ja se sap: qui accepta el llenguatge dels contraris finalment acaba acceptant també les seves idees, i els remet a *Alícia al país de les meravelles* per extreure la lliçó, perquè em poden dir què és destruir el territori, què és destrossar el territori? Jo els ho diré: el que fa el Partit Popular és destrossar el territori, una cosa metabolitzada, consubstancial, inherent al Partit Popular segons la Sra. Mascaró. Ara, si el que fa el mateix és el pacte de progrés no és destruir el territori. Fer carreteres, si les fa el Partit Popular, és destruir el territori; si les fa el pacte de progrés, no. Al cap i a la fi la civilització no és més que una constant destrucció del territori, si per aquest concepte entenem qualsevol transformació de la natura.

Dit això, i ja que no queda més remei perquè hem comès l'equivocació d'haver acceptat el llenguatge del contrari, no queda més remei que entrar en el seu joc, jugant a camp contrari. Jugant a camp contrari fins i tot podríem guanyar, jugant a camp contrari, però aquí el problema no és jugar a camp contrari, no és només acceptar l'espai dialèctic on l'esquerra ha definit el que és consum de territori, impacte mediambiental, destrucció del territori o parc natural; el problema no és jugar només a camp contrari, sinó que les regles del joc estan trucades perquè l'àrbitre, qui ha de jutjar el combat entre uns i els altres, està venut. En temes mediambientals el Partit Popular sempre juga a perdre, i juga a perdre no només, repetesc, per haver acceptat el seu llenguatge, sinó perquè tampoc no hi ha equanimitat a l'hora de jutjar el que fan uns i els que fan els altres. Els que ens han de jutjar, els repartidors de butlles ecologistes, ja saben de quina part estan. El combat, per tant, està trucat, està perdut.

Faci el que faci el Partit Popular és el responsable únic del tot allò dolent que passa en aquesta terra, l'únic responsable. L'esperit de secta i el fanatisme es donen la mà. Aquesta és la conclusió, és l'única conclusió. Això, evidentment, ja era la conclusió de la nostra esquerra tot just varen perdre les eleccions de l'any 2003. No ens enganem: facem el que facem, facem carreteres o no en facem, facem parcs naturals o no en facem, apostem pel transport públic o no hi apostem, apostem per les energies renovables o no hi apostem, repoblem boscos o no, facem polítiques contra el canvi climàtic o no en facem - el pacte de progrés no en va fer cap-, utilitzem el sistema del peatge a l'ombra per pagar carreteres o no l'utilitzem, facem el que facem el Partit Popular té la culpa de tot, conclusió final.

Les conclusions apriorístiques ja estan preses de molt abans; llavors només es tracta d'anar agafant fets puntuals, com Andratx, i elevar-los a categoria. "Ho veis?", ens diuen, "ja ho sabem; hi ha una trama municipal de corrupció urbanística a tots els municipis del Partit Popular", ens acusen. No és que l'hagin trobada, la trama, encara la cerquen, però mentrestant qualsevol exemple aïllat els serveix per apuntalar les seves fantasmagòriques trames. A més, els nostres "salvapàtries", els que ens volen salvar de nosaltres mateixos, estan convençuts que són els bons de la pel·lícula, són la perfecció personificada. Com deia aquell, a força de voler convertir Mallorca en el cel l'acabaran convertint en un infern per a tots els que hi viuen.

Per satanitzar l'adversari polític, el Partit Popular, saben administrar silenci, passen per damunt d'aquelles dades que no els interessin i manipulen aquells fets que els interessa magnificar. És igual si al Consell de Mallorca hi han governat vuit anys -hi varen governar vuit anys-, i que fossin responsables d'una moratòria de plurifamiliars totalment irresponsable que va provocar l'efecte contrari al perseguir: la concessió de més llicències urbanístiques, no se n'havien donades tantes mai, i que les persones desfavorides a dia d'avui a les quals diuen protegir no puguin encara comprar-se un bé de primera necessitat com és l'habitatge a causa de l'escalada de preus, que arranca de llavors ençà.

Però lluny de jutjar-los pels seus resultats, ens exigeixen que els jutgem per les seves intencions. És igual si durant el pacte el sector de la construcció arribà al seu nivell més alt, el sector de la construcció el temps del pacte va arribar al 12%, abans de declinar; és igual si han estat els tribunals els que han tirat enrere tota la desclassificació d'urbanitzacions que varen fer quan eren al Consell de Mallorca i no en varen saber. Aquí l'únic que ha desclassificat de ver i eficaçment ha estat el Partit Popular amb les direccions d'ordenació del territori. És igual si l'autovia Palma-Manacor és la de més impacte mediambiental de totes les construïdes a Mallorca, és igual; com que té el suport de l'esquerra està bé; són les d'Eivissa, les que no estan bé. És igual si aquí es paga peatge a l'ombra; a Eivissa està malament perquè ho ha fet el Partit Popular; aquí en canvi està bé. És igual si algun dels majors atemptats urbanístics d'aquesta terra -Marratxí, Pollença o Calvià- s'han produït sota ajuntaments socialistes; ni piulen.

I ara diuen, el PSOE surt, diuen que volen fer modificacions substantives al Pla territorial de Mallorca, i jo em deman quines modificacions vol fer el Partit Socialista; què volen fer, modificacions com demorar el segon cinturó, amb el qual

vostès estan d'acord, destinant 1 milió d'euros per fer estudis de viabilitat, per mirar de passar el temps i així caçar quatre vots del Bloc i no pronunciar-se abans de les eleccions? Són aquestes les modificacions del Pla territorial de Mallorca que volen fer? És igual, si el panorama que pinten no és tan negre i sinistre, tal com va reconèixer Greenpeace, que col·locava les Balears com la comunitat autònoma amb més costes verges de Mallorca, només amb un 5,3% de costes construïdes davant el 39% de Catalunya, el nostre estimat mirall...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Font, per favor.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

...un 34% a València, un 25% a Andalusia o el 18% a Cantàbria o en el País Basc; és igual. Mallorca camina cap al desastre.

En una paraula, senyores i senyors diputats, la duplicitat de l'esquerra els delata i, el que és pitjor, el seu cinisme els impedeix qualsevol tipus de redempció: tenen l'infern ben guanyat; nosaltres potser també, però a un altre departament.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Alemany, quan vostè vulgui.

EL SR. ALEMANY I CLADERA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, senyors del Govern, Sr. Font, vostè, i jo ho entenc, duia un escrit i l'ha llegit, i no m'ha contestat cap de les qüestions que jo he plantejat a la meua interpel·lació.

Clar, diuen que nosaltres no vàrem modificar les DOT, i és cert, i jo els acús a vostès de modificar-les; és això, allò dolent, que vostès les han modificades; si no les haguessin modificades no haurien fet tants de desastres a Mallorca, i han modificat altres lleis. Jo li he explicat a la meua intervenció una sèrie de modificacions legislatives que s'han pres, algunes específiques i unes altres mitjançant aquesta famosa llei d'acompanyament de pressuposts, i totes aquestes iniciatives legislatives, totes, han significat desprotegir i classificar fins i tot moltes coses que s'havien desclassificat, i en això m'ha de contestar a veure què pensen fer.

El representant del Partit Popular ha començat la seva intervenció dient "què és destruir el territori?"; no és estrany que facin el que fan si no saben què es destruir el territori.

(Remor de veus)

No és estrany. I diu: "però l'àrbitre està venut; no tenim res a fer". No, jo els record que n'hi ha un, d'àrbitre, que no està venut, i dia 27 tocarà el xiulet, dia 27 tocarà el xiulet. Per tant no em diguin que l'àrbitre està venut perquè l'àrbitre...

(Aldarull a la sala)

...dirà ben clarament quina és la seva voluntat i quina és la seva postura davant les polítiques que s'han dut aquests darrers quatre anys.

I ens acusen que nosaltres emparam el tema d'Andratx perquè cercam una trama, que no l'hem trobada encara; abans d'Andratx va ser quan vàrem denunciar la trama, o no se'n recorda del tema de Ses Salines que amb 24 hores deu batles i quatre conselleries varen fer un informe per fer possible una obra il·legal? No se'n record? Deu batles d'un partit, quatre conselleries, amb 24 hores fan un informe i no li donen importància, no és trama això, però això és el que ha sortit i això vol dir que hi ha una organització que qualcú, quan té una necessitat, telefona a qualche telèfon i es mobilitzen tots els càrrecs públics per solucionar aquest problema, i això, no li digui trama, li digui una finestra d'arreglar problemes.

I això és el que han fet durant aquesta legislatura, no ens digui que encara cercam la trama, Andratx ha estat la culminació, perquè no ha estat un fet aïllat, ho hauria estat si haguessin trobat un batle que ha fet unes actuacions, però queden per resoldre molts temes de la qüestió d'Andratx, aquelles reunions del dissabte abans de la detenció; reunions amb el president del Govern, amb el ministre d'Interior, tot això queda per resoldre. Per tant, no és un tema del batle d'Andratx, és un tema que el Partit Popular crec que ens ha de contestar i ha de resoldre.

Ens acusa, el Sr. Font, que a la interpel·lació hi ha moltes errades; digui'm quines. Jo li he relacionat totes les modificacions legislatives que han fet aquesta legislatura, les més importants, i què han fet amb cada una d'elles. Digui'm quina cosa no és certa; és una pena que m'ho digui després perquè no el podré desmentir ja, però jo li asseguro que, a més, m'ho he mirat en el *Diari de Sessions* i per tant no n'he dit cap que no estigui ben constatada que s'ha fet. I ens diu a nosaltres, als socialistes: només apunten els problemes i no donen solucions. Bé, accepta idò que el que apuntem són problemes que existeixen, ja hem donat una passa. I l'hi ho advertesc, després de dia 27 de maig començarem a donar solucions, si tenim la confiança dels ciutadans; però no ens demani donar solucions des de l'oposició, perquè això seria la primera vegada en la història, nosaltres el que hem de fer és apuntar-los a vostès els problemes i vostès ens acusen que els traïem problemes. Jo li acceptaria que ens acusàs de plantejar-li problemes falsos, però no ha estat aquesta la seva intervenció, ens ha dit que nosaltres només apuntem problemes. I aquesta és la nostra missió, vostès tenen la responsabilitat de solucionar-los i no les han solucionat.

I ens diu també que no hem volgut entrar en el tema del Pla Territorial de Mallorca, de Menorca. És cert, jo he parlat del de Mallorca, perquè el president del Govern, en el seu debat d'investidura, va dir que feien un pacte amb UM per aprovar el Pla Territorial de Mallorca, que s'aprovàs, i ho va fer aquí, en aquesta tribuna, ben mutat i pentinat. Ens va explicar a tots que feien un pacte per aprovar el Pla Territorial de Mallorca, i això és el que he dit, perquè he llegit pels diaris que ara diuen que vostès d'això d'urbanisme i ordenació territorial no en saben

res, i a mi m'ha estranyat veure que el president deia que es feia un pacte per solucionar això.

I fer hospitals és solucionar; cert, però no tornarem reproduir el debat de si l'hospital soluciona igual els problemes sanitaris en el solar de Son Dureta o a un nou solar a Son Espases, crec que això ja ho hem fet prou.

Ens diu que rectifiquem i que retirem la interpel·lació; evidentment m'ho diu quan ja ha acabat la seva intervenció, m'ho hauria d'haver dit abans i ens ho haguéssim pensat. Jo li diré que 50.000 persones són les diuen com pensa la ciutadania, han sortit al carrer i ho han dit. Vostè pensa d'una manera, nosaltres pensam d'una altra, les 50.000 persones varen sortir i varen dir que les polítiques que fan el Partit Popular i Unió Mallorca no són bones per al territori i vostès s'han passat quatre anys sense escoltar.

I acabaré, si m'ho permet el Sr. President, llegint unes notes del *Diari de Sessions* del discurs d'investidura del Sr. President. Parlava que s'havia de parlar de principis, que l'important era parlar de principis i un dels principis que anunciava era el tarannà del Partit Popular, i amb això vull dir, deia, que "el tarannà que presidirà els nostres comportaments, la nostra acció de govern serà de mà estesa, de diàleg i d'esperit lliberal, no només amb l'oposició sinó, allò que és més important, amb la societat en general". No sé si es referien als 50.000 que s'han manifestat ja dues vegades, però era una promesa del discurs. I acabava dient: "No governarem contra ningú i això serà així no només per convicció sinó per imperatiu moral, si aquesta cambra vota la meua investidura, automàticament, en el mateix moment deixaré de ser el candidat d'un partit per a convertir-me en el president de tots, dels que m'han votat i dels que no m'han votat". Després de veure la manifestació de 50.000 persones, més de 50.000, voldria saber quin sentit té això. I acabava dient el president, després de prometre que escoltaria tothom: "Un president d'aquesta comunitat que no sàpiga, que no vulgui o que no s'imposi ser el president de tots, crec que no hauria d'ocupar la cadira presidencial". Li digui, que no és aquí, que nosaltres deim que deixi la cadira presidencial.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font?

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Portaveu, bon amic Antoni Alemany, vostè i jo hem torejat a places conjuntes, fins i tot de mancomunitats, hem compartit govern vostè i jo; segons quines històries d'aquest espai parlamentari poden quedar ben vestides, perquè això toca ser així, és la litúrgia, però el dia a dia vostè i jo el coneixem, i jo no hi entraré en el dia a dia ni d'un ni de l'altre; sabem el que passa amb l'urbanisme, sabem el que passa amb l'ordenació, una altra cosa és que, desgraciadament, aquí hi ha gent que no

ho sap, perquè no és la seva feina, el que és el legislatiu, preocupar-se del dia a dia, però vostè i jo compartim govern de mancomunitat, del mateix color, amb partits distints. Per la qual cosa, a segons que no hi entraré.

Sense cap dubte que els 50.000 poden tenir raó, sense cap dubte, però sense cap dubte també el Govern la pot tenir, són plantejaments que s'han de respectar. Jo he començat la meua intervenció respectant les 50.000 persones o 45 o 30 o 60, no ho sé, però també nosaltres podem tenir la raó. No es tracta de bravejar, és tracta, sense cap dubte, que el mateix àrbitre que a l'any 2003, el mateix àrbitre que a l'any 2003 va tocar el xiulet i va dir els toca a vostès governar, aquest ho tornarà tocar. Però ara no estam analitzant el que tocarà el xiulet dia 27 de maig del 2007, estam acabant una feina del que l'àrbitre va dir dia 25 de maig del 2003. El Sr. Zapatero en aquest moment, ell, intenta dur endavant el programa que va treure dia 14 de març del 2004, no està intentant dur endavant el que prometrà a partir del 2008.

Volen canviar els temps, allà vostès. Legitimitat total i absoluta pel que pensen els manifestants i crec que també tenim nosaltres la possibilitat, maldament ens puguem equivocar, que creim que ho hem fet bé. I si no ho hem fet bé ho dirà l'àrbitre. En canvi això que hem de dir i reivindicar aquí dalt a nosaltres pareix qualche vegada que no se'ns permet, pareix que nosaltres ja anam malament, abans que l'àrbitre parli. No, siguin respectuosos.

Sr. Alemany, les Directrius d'Ordenació del Territori en allò que fa referència al creixement de cada illa, vostès no ho varen modificar ni aquest govern ho ha modificat, això és una obvietat tan grossa que no és discutible. El creixement que diu les Directrius d'Ordenació del Territori, el Sr. Antich, la Sra. Rosselló, la Sra. Maria Antònia Munar, el Sr. Sampol, la passada legislatura no ho varen modificar; i aquesta legislatura nosaltres no l'hem modificat, per la qual cosa el creixement no l'hem modificat. I actualment ha crescut un 18%, quasi un 19% més a Mallorca del que es va créixer la passada legislatura; escolti, això és la realitat, ho conti als ciutadans que els estan enganyant, no és la meua responsabilitat.

Com és compatible aquesta proposta que vostès me fan amb la modificació que han fet al Pla Territorial de Menorca, en què han desprotegit 25 hectàrees, que eren d'ús d'espai lliure, i s'ha posat per poder-se fer cases? És a dir, a Menorca tenim un pla territorial aprovat que ja ha sofert una modificació, que resulta que el que vostès demanen que s'ha de reduir la construcció, s'augmenta en 25 hectàrees, per construir cases.

(Remor de veus)

No, no, no, a Mallorca s'ha aprovat un pla, on el Partit Popular li ha donat suport, que no se n'amaga de dir-ho; no com vostès, que hauran de dir com pactaran amb la Sra. Munar si nosaltres no tenguéssim majoria absoluta i modificarien el pla que la Sra. Munar ha presentat en el consell i que nosaltres hem aprovat, això és el que vostès a la ciutadania.

O com es pot compatibilitzar aquesta reducció de creixement quan resulta que l'Ajuntament d'Artà, l'Ajuntament de Campanet, l'Ajuntament d'Alcúdia, l'Ajuntament de

Porreres adapten els seus plans municipals, plans generals o normes subsidiàries, al Pla Territorial de Mallorca i cap d'aquests fa deixadesa del creixement que li dona el pla? Com així han de dir vostès que si governen no faran això? No, no, no, Alcúdia té molt poc creixement, ja ho sé, però escolti, Sr. Alemany, sap per què? Perquè quan vostè governava i nosaltres també ja ens ho vàrem menjar aquest creixement, bona seria que el tornàssim tenir, bon seria que el tornàssim tenir, i dic vostè i nosaltres, eh, vostè i nosaltres! Però Porreres, Campanet, Artà, per què fiquen els seus creixements, per què no fan en aquests llocs, per què no el lleven el creixement? PSM i PSOE, a Artà i a Campanet, han aprofitat el cent per cent del creixement que els ha donat el pla territorial.

Vostès donen suport, surten, els manifestants jo ho veig bé que surtin i ho diguin, però que vostès van allà i realment quan governen actuen d'una altra manera, ara no importa esperar la pròxima legislatura, avui, el Pla Territorial de Menorca podria reduir 25 hectàrees, i no, les incrementa; avui, les normes de Campanet podrien rebaixar una sèrie d'hectàrees, no, les agafa; avui, Artà podria rebaixar una sèrie d'hectàrees, no, les agafa. I no governa en aquests llocs el Partit Popular. Això és la realitat del que vostès tenen ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Boned, per favor.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

O el seu model, senyories, és per ventura aquell que parla d'una construcció d'un hospital a Son Espases mentre al mateix temps, em sap greu, senyora presidenta del consell, maldament ara es modificarà, proposen l'ocupació de 60 hectàrees amb Xarxa Natura 2000 a un espai protegit per fer un abocador, així de clar. O el model que contempla com a cosa natural, totalment natural, afirmar que volen un dic a Ciutadella o l'ampliació de l'aeroport de Maó, per a continuació venir aquí i votar en el Parlament a favor d'una iniciativa legislativa popular que prohibeix, per llei, aquestes dues mateixes infraestructures. Són capaços de dir que les volen i són capaços de venir aquí al cap d'una setmana i votar per llei que no les faran, ni el dic ni l'ampliació de l'aeroport. Coherència, el problema que tenen vostès és que no són alternativa de govern, no són, aquest és el problema del PSIB-PSOE durant 24 anys en aquesta terra.

Les carreteres aquestes que ha fet el Govern balear, aquestes carreteres, si haguessin estat del model de les altres carreteres, que hi estan d'acord per exemple la Sra. Armengol, el Sr. Antich i tots, per exemple és la que va de Palma a Manacor, haurien tengut 24 hectàrees menys de terreny consumit, 24 hectàrees menys, 240.000 metres. Això és el que hem de dir als ciutadans, 240.000 metres; és a dir, podem tenir discussió que nosaltres deim usar aquest territori i ells diuen de destruir, de 240.000 metres. No diran que no a això, és així i ho saben, perquè això és una qüestió matemàtica, que té un igual.

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Font.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Acabaré. No és una qüestió de filosofia, que no té un igual, ni de pensament.

Transport públic, parlam que el bus fora de ciutat ha augmentat en 678.000 passatgers. El transport en tren aquesta legislatura ha augmentat 700.000 passatgers. El transport dins ciutat ha augmentat en 3.500.000 passatgers. La depuració ha passat de 8 hectòmetres a 20 hectòmetres en tractaments terciaris. Abans se xuclava sa Marineta, això és destrucció del territori però profunda, amb 7 milions de metres cúbics/any, i ara se'n treuen com a màxim 3,900.

Però aquesta ocupació de territori du 4 hospitals, 20 nous centres de salut, infinitat de centres d'infantil i primària, 14; centres en construcció més d'infantil i primària, 7. Hi ha també tota una sèrie d'instituts.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, vagi acabant, per favor.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Acab, acab, Sr. President, tothom s'ha passat, jo a la primera intervenció he estat molt curtet, he mirat d'adaptar-me, ningú no s'ha adaptat, m'agradaria tenir el mateix.

Centres de dia, tota una sèrie de coses.

Però el més important és l'energia, aquí consumim carbó i fuel i aquest govern aposta per un gasoducte per reduir les nostres emissions de CO₂; aquí hem passat de 30.000 hectàrees protegides a 94.000, i els sap greu i els cou. I aquí la costa, tan malmenada, que també ho ha dit el portaveu del Partit Popular, que segurament tenim la costa més deteriorada de tot l'Estat, és la costa menys deteriorada de tot l'Estat. Si vostès aquesta veritat la volen amagar als ciutadans de Balears, votin a qui votin els ciutadans, són uns mentiders; a Balears, dins el primer quilòmetre de costa, dit per Greenpeace i Ecologistas en Acción i l'Institut Geogràfic Nacional, tenim el 5,38 destruït del nostre primer quilòmetre de costa, la mitjana d'Espanya és del 13,12. I aquí qui va decidir que a la costa no es podria construir més va ser el Partit Popular en el mes de març de l'any 1999, amb l'aprovació de les DOT.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, per favor, li prec que acabi ja, però ja.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Acab, Sr. President. I la darrera qüestió, la darrera qüestió.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font ...

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Acab, acab, acab, President, acab.

EL SR. PRESIDENT:

... acabi, per favor.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

La darrera qüestió: rectifiquin, Sr. Alemany, si volen ser una alternativa de govern, mirin que no hagin d'anar a remolc del que diuen Esquerra Unida i Els Verds i del PSM.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sra. Barceló, per què em demana la paraula, si és tan amable?

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Demana la paraula, fonamentalment, perquè s'ha citat d'una manera expressa una relació d'actuacions respecte del consell.

EL SR. PRESIDENT:

Té un minut, Sra. Barceló, li don la paraula i té un minut.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Només una cosa: el Consell Insular de Menorca, el pla territorial, inclosa la modificació establerta i citada, no arriba el seu creixement establert al 25% que possibilitaven les DOT, i aquest és un fet cert. Jo entenc perfectament l'obsessió del Govern de les Illes Balears i del Partit Popular a Menorca, ara, a partir d'aquí, crec que vertaderament, no sé si és perquè ens admiren o perquè vertaderament creuen que han de trobar qualche dificultat com per tombar el que fa referència al color polític en el govern, crec en el fons que vertaderament ho feim bé, arribam, repetesc, al 25% de les DOT i estic convençuda que el Govern té moltes altres feines, de vigilar mediambientalment altres zones més que no a Menorca.

Moltes gràcies.

(Aldarull, alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Barceló. Sr. Font, no li puc donar la paraula, no li puc donar la paraula.

(Intervenció inaudible del Sr. Font i Barceló)

EL SR. PRESIDENT:

Doncs, miri, hem de canviar el Reglament.

(*Més Intervencions inaudibles del Sr. Font i Barceló*)

EL SR. PRESIDENT:

Hem de canviar el Reglament, hem de canviar el Reglament. Sr. Font, per favor.

III. Moció RGE núm. 856/07, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a supressió de la Conselleria d'Immigració i Cooperació, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 9010/06.

Passam, seguidament, al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat i votació de la Moció RGE núm. 856/07, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a supressió de la Conselleria d'Immigració i Cooperació, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 9010/06. Per defensar la moció té la paraula la Sra. Rado.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, dia 6 de març, en aquest mateix Parlament, es va veure una interpel·lació dirigida a la consellera d'Immigració, per tal de tenir un debat damunt polítiques, precisament, d'immigració. Jo crec que si vostès o qualcú interessat fa un repàs de l'acta d'aquest ple, se n'adonarà, d'una manera claríssima, de la inutilitat d'intentar debatre polítiques d'immigració, que no és una qüestió que ens sorprengui, ja que aquesta ha estat la tònica de tota la legislatura. I efectivament, jo també he arribat a aquesta conclusió, no ha estat possible debatre damunt aquestes polítiques, no per una diferència de criteri damunt determinades actuacions, perquè el problema ha estat moltíssim més greu i el problema greu ha estat que no hi ha hagut polítiques, no hi ha hagut polítiques perquè, des de la conselleria, es té una concepció, diríem, com a mínim, particular i específica del que ha de ser l'atenció als immigrants i del que han de ser les polítiques d'integració.

La integració, al nostre entendre, senyores i senyors diputats, és un procés l'objectiu del qual és trobar la cohesió social al final d'aquest procés. No es fa integració sense tenir en compte les noves necessitats sorgides a partir de l'arribada de la població immigrant, no es fa integració sense tenir en compte els problemes de massificació en l'educació, els problemes de massificació en habitatges, els problemes o la falta de programes d'acolliment o no es fa integració sense tenir en compte programes d'integració lingüística. I no es fa integració permetent el deteriorament dels serveis públics, ja siguin sanitaris, educatius o de serveis socials; ben el contrari, si l'administració permet aquest deteriorament s'està afavorint que alguns sectors de població puguin interpretar que els nouvinguts són, precisament, els responsables d'aquest deteriorament, i aquest és un risc que es dona en aquesta comunitat autònoma.

I de tot això que he dit fins ara, la Conselleria d'Immigració no se n'ha preocupat en cap moment, la Conselleria d'Immigració ha anat a festes, ha pagat festes, ha signat convenis, ha donat subvencions, però en cap moment s'ha

plantejat el que realment vol dir integració de les persones nouvingudes, això no li ha preocupat. Per això creim que el primer punt de la moció que presentem demana, precisament, que el Parlament constati aquest fet.

Pel que fa al segon punt, constatar la ineficàcia de la gestió dels recursos aportats pel ministeri, es fa palès veient que no tots els municipis, per exemple, tenen plans d'acollida ni plans d'integració ni plans de mediació, com dèiem abans. Ni tampoc, efectivament, s'ha estat eficaç en la gestió dels recursos per a integració, i no per una qüestió anodina, sinó per incapacitat de justificar aquest fons, per incapacitat de gestió de la pròpia conselleria. Tot i que la consellera, quan en altres ocasions se li ha plantejat aquest tema, ho ha negat en tot moment, la veritat és tossuda i els papers ho demostren; fins i tot, si repassam l'acta del Ple de dia 6, diu la consellera, efectivament no ho admet, però sí que de qualche manera ens hi anam acostant, diu la consellera, i ho llegesc textualment: "*A las corporaciones no les dio tiempo a justificar y como son fondos finalistas no se devolvió ni un solo duro, si los ha retirado el ministerio los tendrá que volver a reintegrar.*" Per tant, de qualche manera reconeix que aquests fons no es varen gastar, a part de dir-li que, efectivament, els fons finalistes són per a una qüestió concreta i s'han de gastar en un temps determinat. Per tant, el segon punt, al nostre entendre, també quedaria absolutament justificat.

Per altra banda, les persones que parlem amb tots els immigrants, és a dir, amb totes les associacions d'immigrants, d'un color, d'un altre o de cap color, sabem que és del domini públic dins aquest col·lectiu d'immigrants que les subvencions de la consellera o de la conselleria van únicament i exclusivament a les associacions afins, així com el pagament de diversos actes, com siguin dinars i sopars, com precisament es farà dins pocs dies. Per tant, creim que el partidisme és palès també en aquest aspecte.

El punt 4, conseqüència d'aquestes actuacions i d'altres com les contractacions, d'una manera poc clara i que s'han fet a la Conselleria d'Immigració, i fins i tot diríem amb un fort olor de nepotisme; o les irregularitats denunciades per la Sindicatura de Comptes, és a dir, no ho diu el Grup Socialista, no ho diu un partit polític, ho diu la Sindicatura de Comptes; és la conseqüència de les polítiques dutes a terme per aquesta conselleria.

I pel que fa al punt 5, creim, efectivament, que hi ha una estratègia dissenyada i no creim en aquest cas que sigui precisament per la Conselleria d'Immigració, però sí que aquesta conselleria és l'instrument necessari, i és una estratègia posada en marxa per part del Govern per intentar influir en la voluntat popular davant unes eleccions, com ja s'ha intentat en altres ocasions. Així ho demostren les reunions dels batles del PP amb col·lectius de ciutadans europeus, per exemple; la posada en funcionament de diverses actuacions des del principi de la legislatura per tal d'augmentar el cens de residents absents; és a dir, perquè ens entenguem, les cases balears. Fins i tot aquestes actuacions per augmentar aquest cens, fins i tot, dèiem, el preu de construir noves seus, pagar viatges de vacances, no a persones que per dificultats econòmiques, persones que hagueren d'emigrar a un moment donat per dificultats econòmiques no havien pogut tornar, sinó a tot el

que vulgui, sols ha d'estar donat d'alta a les cases balears. I també, com és palès, si feim una mica de repàs a tota la premsa d'aquesta legislatura, els recursos ingents que s'han invertit en desplaçaments de diversos membres del Govern amb uns grans seguicis a les diferents cases, a Uruguai, Argentina i ara a altres llocs, com a Colòmbia o com es vol fer també ara a Xile.

Per exemple també, facilitar locals per a reunions, de dues plantes, com el facilitat per l'Ajuntament de Calvià als ciutadans europeus, amb la presència inestimable de la consellera d'Immigració. I nosaltres ens demanam quantes associacions d'aquí, de tota la vida, que han lluitat per a la integració d'immigrants o per a d'altres qüestions, no disposen ni tan sols d'un petit racó per poder desenvolupar les activitats? I els ciutadans europeus disposaran, gràcies, en principi, a l'Ajuntament de Calvià, però supòs que la Conselleria d'Immigració qualche cosa també hi deu tenir a dir, ja que a la foto també hi ha consellera, podran disposar d'un casal per a tota quanta actuació vulguin fer. Crec que és una qüestió absolutament injusta i que demostra el partidisme i quin és l'intent del Partit Popular amb totes aquestes actuacions.

I demostra, efectivament, jo crec que claríssimament, quina era la intenció que es va tenir quan es va crear aquesta conselleria d'Immigració. I mirin, jo crec que determinades coses haguessin pogut funcionar, però crec que han anat una mica massa enfora, han adoptat la política de la vicepresidenta: "*sin complejos*". I efectivament, arribam a aquest final de legislatura "*sin complejos*" per part del Partit Popular. Han cregut que el fet de guanyar unes eleccions els donava dret a tot i una vegada més, han confós, com hem denunciat des d'aquesta tribuna moltes vegades, el que és d'interès públic amb allò que són els interessos particulars del partit.

Senyores i senyors diputats, jo crec que aquestes són denúncies que són del domini públic, ja s'han fet, però també el Grup Socialista ho ha volgut fer aquí, en seu parlamentària. Em creguin, estic convençuda que més prest o més tard aquestes actuacions seran castigades per la ciutadania i els demanarà comptes de totes aquestes actuacions.

Moltes gràcies.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Fixació de posició, per part del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el diputat Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. L'objectiu de la meua intervenció és donar suport a la moció presentada pel Grup Parlamentari Socialista sobre la Conselleria d'Immigració i Cooperació. Són moltes les opinions crítiques negatives que s'han vessat des d'aquesta tribuna per part de la portaveu socialista que m'ha precedit en l'ús de la paraula i que jo en general compartesc. Són tantes que fins i tot trob estrany que no s'hagi utilitzat la figura

parlamentària del torn accidental. De totes formes jo em centraré senzillament..., donaré suport a aquesta moció sense entrar a fons en totes i cada una de les idees exposades per la portaveu socialista en aquesta tribuna.

El Partit Popular fa més o manco un any i mig va crear la Conselleria d'Immigració i Cooperació i la va crear, evidentment explicant la importància que tenia el fenomen de la immigració a la nostra comunitat autònoma, sense cap dubte és important. I per donar més rellevància a aquesta tasca. Tots vàrem pensar en aquell moment, des de l'oposició i jo mateix ho vaig exposar des d'aquesta tribuna, que donava la impressió que més que crear una Conselleria d'Immigració, el que se pretenia era crear un instrument partidista, que facilités arribar a determinats sectors de la societat d'una forma més àgil, més hàbil, més intel·ligent. Que les polítiques d'immigració podien afrontar-se des d'una conselleria o podien afrontar-se des d'una direcció general. Jo creia i segueix creient més intel·ligent la creació d'una direcció general que una conselleria d'aquestes característiques.

Des del primer moment jo vaig polemitzar aquí, record fins i tot a la compareixença de la consellera recent nomenada, en què no entenia per què dins una Conselleria d'Immigració i Cooperació es posaven les cases Balears a l'exterior i s'hi incloïa les cases regionals. La consellera em va rebatre en aquell moment i altres vegades que hem parlat, donant per suposat que nosaltres menyspreàvem, subvaloràvem, no donàvem importància a les cases regionals. Res més enfora de la realitat i de la nostra manera de pensar. Nosaltres des del primer moment vàrem pensar que les cases regionals que es mouen a la nostra comunitat autònoma són organitzacions socials, organitzacions de masses, col·lectius, entitats que tenen la mateixa entitat que altres organitzacions cíviques, socials, o ciutadanes com les associacions de veïnats, les APA, quantitat d'entitats socials i que per tant, tenen i mereixen tota l'ajuda i el respecte de l'administració que requereixen. Però no en tenia perquè es mesclava amb el fenomen de la immigració. Els ciutadans que viuen aquí i que són d'Extremadura, de Guadalajara, o d'allà on sigui, són ciutadans de les nostres Illes, de ple dret igualment com els que han nascut aquí, com és normal i com tots assumim. Aquí el que viu i treballa a les nostres Illes és un ciutadà de les nostres Illes. Per tant, no s'entenia l'equiparació..., tenia molta més lògica que la relació de l'administració amb aquestes entitats depengués de Presidència, o Vicepresidència, del mateix lloc que depenia la relació de la resta de la xarxa social i associativa ciutadana de la nostra comunitat. A més a més, es mesclaven les cases regionals a Hispanoamèrica i altres zones. Elements conflictius a cada legislatura, tots ho recordam. I també es mesclava el tema dels estrangers comunitaris i que tampoc res tenen a veure amb la immigració.

Això que no s'entenia en el primer moment, que no es comprenia per què es feia aquesta estranya barreja, a mesura que ha anat passant el temps s'ha clarificat més. Les tasques que ha fet aquesta conselleria des del punt de vista de la direcció de la cooperació internacional, són les de la pròpia direcció que ja feia abans. És una política de seguiment, continuadora en relació a allò que s'ha fet durant tota aquesta legislatura i que no mereix el debat d'avui, no correspon i senzillament ha seguit

funcionant una direcció general dins una conselleria o dins una altra, no justifica cap canvi d'aquestes característiques.

Les polítiques d'immigració han estat les que han merescut dins aquesta conselleria menys despesa provinent d'aquesta comunitat autònoma. Aquest és l'element crucial i fonamental. Resulta que es fa una conselleria per donar la importància que tenen les polítiques d'immigració, per donar el pes que tenen les polítiques d'immigració, la mesura que té aquest pes i donar-li categoria de conselleria i resulta que en el darrer pressupost els més o manco 6 milions d'euros que es destinen a aquesta política, d'aquests, 5,2 provenen de l'administració central. En definitiva, per distribuir doblers que provenen de l'administració central amb una direcció general n'hi havia més que suficient i probablement amb manco. Això demostra que l'interès fonamental del Govern amb la creació d'aquesta conselleria no eren les polítiques d'immigració, com es demostra per aquest fet que sembla que és poc important, però és la clau de tot l'assumpte. No té cap sentit crear una conselleria i després destinar una petita part dels doblers que es destinen a immigració que surti d'aquesta comunitat autònoma i senzillament repartir els doblers del Govern central. Això és una tasca de repartiment, la implicació i la voluntat política d'un Govern es denota fonamentalment per la despesa que s'hi dedica, per la despesa que s'inverteix i que es posa damunt la taula per resoldre i assumir problemes reals. Per tant, ens trobam també davant un altre fet i és aquest, el que era el bessó de la creació d'aquesta conselleria, resulta que tampoc és així perquè els números canten i la realitat canta.

Arribam per tant, al fons de la qüestió i és que aquesta conselleria es crea molt especialment per atendre les cases de les Balears a l'exterior, a les quals s'hi destinen ingents quantitats de despesa a viatges a aquests indrets de càrrecs de l'administració i a mantenir contactes de tot tipus amb aquestes persones i col·lectius, jo no qüestion que no mereixin la nostra ajuda i la nostra dedicació, però em sembla absolutament desmesurat. Les relacions amb les cases regionals passen a ser una de les activitats fonamentals d'aquesta conselleria i per suposat, les relacions amb col·lectius d'estrangers comunitaris i que també requereixen la nostra dedicació, però és absolutament desmesurada. Fins i tot i curiosament, passa a ser director general de les tasques d'aquesta conselleria en tots aquests aspectes la mateixa persona que estava de director general a Joventut a l'època que Joventut tenia les relacions amb les cases regionals a Hispanoamèrica i a altres zones. Tampoc es va entendre mai com és que les cases regionals a Amèrica depenien de Joventut. Es veu que una persona, sense cap dubte segons la meva opinió, professional i políticament molt qualificada que era l'anterior director general de Joventut i l'actual d'Immigració, s'ha especialitzat en aquest tema i per aquí també és una de les claus que se pot veure.

Jo donaré suport a aquesta moció presentada pel Partit Socialista perquè, sense cap dubte, la creació de la Conselleria d'Immigració a hores d'ara per a nosaltres fa olor de clientelisme i electoralisme. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Vadell.

LA SRA. VADELL I FERRER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Ara fa 15 dies a la interpel·lació sobre política d'immigració d'aquest Govern, la veritat és que va ser una radiografia de la conselleria, una radiografia que va demostrar la concepció folklòrica de les polítiques d'immigració que té aquest Govern. Una conselleria que segons el nostre punt de vista i així com va quedar demostrat a la interpel·lació, no és més que un decorat per representar una farsa. Crec que aquesta conselleria no ha cercat, ni cerca en cap moment l'objectiu final que ha de tenir una Conselleria d'Immigració i que és donar suport i ajuda a les persones immigrades perquè comencin una nova vida, amb tots els drets i deures que allò comporta i al final no és més que la vertadera integració. Aquesta conselleria està creant guetos, està creant grups de persones que estan desconnectades unes de les altres. En definitiva, el concepte multiculturalitat és el que està fomentant, però nosaltres creim que hauria de ser un altre concepte molt diferent i és el de la interculturalitat.

Aquesta moció que presenta vostè en 4 punts, efectivament ja ho diu, és un reflex d'allò que va quedar dit en el primer debat de la interpel·lació. Ja s'ha dit i ho he dit les meves primeres paraules, no es compleixen els objectius per procurar la integració d'aquestes persones novvingudes perquè la veritat és que no ha duit cap tipus de política en aquest sentit i s'ha limitat durant aquest any i mig que du de funcionament al compliment del primer Pla d'immigració i curiosament ja estava aprovat abans de la creació d'aquesta conselleria.

Quant a la gestió dels recursos, ja s'ha dit i repetit per part dels portaveus que m'han precedit, no s'han pogut gastar tan sols les subvencions vingudes des de Madrid. Jo crec que la cosa que ens donarà una visió exacte i acurada dels objectius d'aquesta conselleria serà la liquidació dels pressuposts del 2006 perquè serà l'any complet en què haurà funcionat. Per tant, quan tenguem la liquidació completa de l'any 2006 serà quan veurem allà on s'han gastat els doblers i es demostrarà que ni tan sols han estat suficientment eficaços com per poder distribuir bé els recursos que tenien, efectivament hi ha partides que ni s'han gastades.

El punt tercer vostè ens diu que la Conselleria d'Immigració fa un ús partidista dels recursos públics. Efectivament, un dels objectius primordials que ha tengut aquesta conselleria ha estat d'empadronar, comprar simpaties per al Partit Popular i col·locar persones afins i properes al Partit Popular i a les persones que duen la responsabilitat de la conselleria. Per tant, amb aquestes premisses i constatant aquests fets un pot dir que no hi ha una bona distribució dels recursos públics i que el que s'ha fet és un ús partidista. Per tant, vist tots aquests antecedents, creim i coincidim amb vostè i el Sr. Rosselló que ha parlat abans, que la Conselleria d'Immigració és totalment innecessària i que la mateixa funció es podria fer i fins i tot millorar des d'una direcció general i això evidentment suposaria un estalvi important de recursos perquè una direcció general no du el rebombori que du una Conselleria

d'Immigració, amb tots els càrrecs que du inherents una conselleria.

Per tot això que li he dit, donarem suport a aquesta moció i esperam que els objectius vertaders i reals que haurien de ser prioritaris per a una Conselleria d'Immigració no es vegin manipulats i disfressats amb falses manifestacions folklòriques i interessos partidistes del Partit Popular.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Sra. Feliu i Álvarez de Sotomayor.

LA SRA. FELIU I ÁLVAREZ DE SOTOMAYOR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Rado, la moció que vostès presenten avui jo entenc que és una moció que està carregada de falsedats i a més és una moció que tal vegada arriba una mica tard, la veritat és que a hores d'ara demanar la supressió d'una conselleria jo crec que no té massa sentit. Una cosa és que vostès no estiguin d'acord amb la creació, com s'ha manifestat aquí, d'aquesta conselleria i per tant, qualsevol cosa que es faci per part de la consellera i el seu equip serà sempre una cosa que estarà mal feta i una altra cosa ben diferent és no voler reconèixer tot el que s'ha fet, que ha estat molt, a favor de la població immigrant d'aquestes Illes i a més dir moltes mentides o falsedats. I aquí és allà on els números canten i canten també les declaracions, com ja vaig dir a la interpel·lació, dels propis col·lectius afectats.

Que vostès ara senyores i senyors del PSOE afirmen que la Conselleria d'Immigració i Cooperació no compleix els objectius primordials de procurar la integració de les persones nouvingudes dins la nostra societat, crec que no té per on aferrar-se. És tan simple com dir que justament aquest ha estat l'objectiu primordial d'aquesta conselleria. Una conselleria, cal recordar-los, que justament es va crear per abordar aquesta problemàtica de les persones immigrades i donar resposta real a les necessitats de la nostra societat. I mirin, justament el Govern amb la Conselleria d'Immigració i Cooperació ha impulsat les mesures destinades a assegurar la integració, a millorar la convivència i a fomentar la cohesió social des d'una perspectiva pluridisciplinar, l'educació, l'habitatge, salut, la formació, l'ocupació, entre altres àmbits.

S'ha treballat molt per a la integració social i cultural de totes aquestes persones. Així el Govern ha fet convenis amb diferents instituts, Fundació Càtedra Iberoamericana, Fundació Reial Mallorca, avui mateix surt en tots els mitjans de comunicació, com a través de l'esport es treballa en la integració, Universitat de les Illes Balears. I mitjançant també subvencions atorgades a les corporacions locals i a les associacions d'immigrants i entitats que treballen dins aquest àmbit que ofereixen uns serveis per afavorir aquesta integració tan necessària per a tots. I ho fa amb una inversió, Sra. Rado, de més 3 milions d'euros. Aquestes són dades reals, no són campanyes de fum que vostès tant coneixen i tant practiquen. Per primera vegada el Govern, a través de la Conselleria

d'Immigració i Cooperació, ha obert una línia de subvencions a entitats sense finalitat de lucre, per dur a terme activitats i programes d'integració per a les persones immigrants. Mitjançant aquesta mesura el Govern clarament pretén impulsar tot allò que va destinat a garantir aquesta integració, millorar la convivència i fomentar la cohesió social de les persones immigrades a les Illes Balears, des d'aquesta perspectiva pluridisciplinar que es comentava abans.

A més, vostès no volen recordar que l'any 2003 a Balears teníem un Pla d'immigració que no es va desenvolupar mai per part del Govern del pacte. Com deia abans, molta publicitat i moltes campanyes de fum, però res de res. Aquest Govern ha fet el II Pla d'atenció a les persones immigrades, ja sabem que vostès no el valoren molt. És un pla, si volen el poden conèixer molt bé, que bàsicament els recordaré que està estructurat en 9 eixos d'actuació: serveis socials, acollida, educació, formació i ocupació, habitatge, salut, participació, interculturalitat i convivència, igualtat del tracte i de gènere. Aquest pla, a diferència del seu, sí que s'ha anat desenvolupant mitjançant actuacions concretes i amb tots aquests eixos. Aquest sí ha estat un pla amb voluntat de dur a terme i que compta amb una dotació econòmica prou important, 8,2 milions d'euros. El Govern del Partit Popular, Sra. Rado, es compromet de veres amb els ciutadans i es preocupa de veres per garantir el millor per a tots ells. Únicament i d'aquesta manera, amb el compromís, és com mantenim les polítiques socials. Això sí, quan es treballa bé, quan es treballa de forma honesta, quan es treballa amb l'objectiu de millorar la qualitat de vida de molta gent que ho necessita i s'ho mereix, per a vostès s'està actuant de manera electoralista, en benefici del partit i a més, es vol influir en la voluntat popular. Sra. Rado, la veritat és que res més enfora de la realitat.

I miri, li puc dir que no trobarà cap de les persones afectades que li puguin certificar tot això que vostès tan lleugerament acusen el Govern. Com poden dir coses tan greus sense poder demostrar res? No serà tal vegada que són vostès els que ara es preocupen d'aquest col·lectiu, quan en tots aquests anys no han aportat res més que crítiques a la creació de la conselleria i crítiques a la pròpia consellera. No serà que ara queda molt poc temps per les eleccions i volen recuperar el temps perdut? Senyores i senyors del PSOE, a mi em pareix molt bé que ara a la fi es despertin i els interessin els temes que afecten les persones immigrades. Però crec sincerament que el camí agafat és del tot incorrecte. Jo els demanaria que per favor rectifiquessin i reconduïxin el seu sentit a favor de les persones immigrades i no d'una altra manera.

Parlen també en la seva moció d'ineficàcia en la gestió dels recursos aportats pel Ministeri de Treball i Assumptes Socials. Vostès saben perfectament igual que jo que això és un tema purament administratiu, allà on s'intenta treure un rèdit polític, està clar, però que és un tema de dades, d'ajustaments i bàsicament el Govern el que no ha volgut és deixar fora d'aquesta cobertura a totes les corporacions locals i el que ha fet ha estat pagar aquests doblers. Estam convençuts que si no és per la via de la voluntat, serà per la via legal que hauran de tornar aquests doblers a aquesta comunitat. Sra. Rado, aquesta moció no diu res. Aquesta moció no està justificada, és una moció que critica per criticar. Ara estam en període pre-electoral i criticarem tot el que s'ha fet i així com a mínim les

persones immigrants es podran creure que qualche cosa s'ha fet des de l'oposició i que si no s'ha fet més és perquè el Govern no li han deixat. La veritat Sra. Rado és que això no és el que pertoca, el que pertoca seria treballar de veres per als problemes que afecten directament a les persones immigrants, com els que ja he anomenat i que s'inclouen en aquest II Pla d'atenció a les persones immigrades de les Illes Balears. Treballar també en contra de la injustícia del Govern de'n Zapatero amb els descomptes aeris per als residents no comunitaris, com fa des del primer dia la consellera i l'única resposta que ha obtingut per part del PSOE ha estat el seu vot en contra en el Senat. Això és ajudar Sra. Rado als immigrants.

Tampoc deu ser treballar a favor de les persones immigrants, des del seu punt de vista, facilitar consolats als països més nombrosos aquí representants i solucionar aquesta problemàtica diària en què es troben tantes persones que es veuen obligades a agafar un avió per arribar a Barcelona o a Madrid. Un avió, gràcies també a vostès, no té cap tipus de descompte. No, per a vostès això és clarament un afany electoralista. Aquesta és la diferència entre vostès i nosaltres. Per a nosaltres és una manera de simplificar la vida a molta gent, però per a vostès estam cercant el vot. La veritat és que és una llàstima tenir una visió tan limitada de la realitat. Vostès es queixen d'ineficàcia en la gestió dels recursos, manifesten clarament que no hem de menester més recursos per a la integració i això que estam a la cua, com ja vaig dir en el debat de la interpel·lació, de les comunitats que menys reben, però que més ha crescut en població immigrant i vostès d'això no en diuen res. Quina casualitat!

Mirin senyors diputats, és una llàstima que en el penúltim plenari perdin el temps d'aquesta manera criticant, com he dit abans, allò que sense cap argument de pes, més que la impotència que els pugui crear veure que des del Partit Popular es duguin a terme vertaderes polítiques socials tan necessaris per a la nostra comunitat. Jo entenc que els crea impotència veure que no és comparable el que varen fer vostès quan varen governar aquesta comunitat en polítiques socials amb el que ha fet el Govern de'n Jaume Matas. (...) i eficàcia de la Conselleria d'Immigració i Cooperació, creació d'hospitals, ampliació de centres educatius, creació de residències per als majors de la nostra comunitat, política (...) que afavoreixen la conciliació de la vida laboral i familiar, Llei per la dona, creació de la Fundació contra la violència de gènere i moltes més coses que no em basta el matí per poder-les comentar.

Senyores i senyors del PSOE, jo pens que vostès haurien de rectificar en el seu discurs i la veritat és que per acabar vull posar de manifest Sr. President que aquesta petició de rectificació no la dic només jo, sinó crec que ve avalada per les darreres paraules que han sortit publicades per part del Sr. Bela Hovy, director d'Immigració de Nacions Unides a Nova York i actualment és una de les majors eminències en l'estudi de la immigració a nivell mundial. Ell diu i ho llegiré textualment, si volen còpia els ho farem arribar. *"Balears es un ejemplo en política de inmigración"*. Nacions Unides duren com exemple en el Fòrum de Brussel·les la gestió de la immigració a Balears. Quina casualitat! Diu també que som un exemple de com a nivell regional *"se puede lograr una política de inmigración y desarrollo eficaz..."*. I continua dient: *"el trabajo que realiza Baleares en inmigración es ejemplificador para otras"*.

comunidades". Sincerament crec que ens podem sentir ben orgullosos de què una autoritat com aquest senyor digui tot el que ha dit. Sra. Consellera, enhorabona perquè no és fàcil aconseguir tot el que vostè ha aconseguit. Però bé, jo m'imagín que aquí seguirem amb el debat de sempre, crítiques, cap aportació valuosa per part de l'oposició.

Sra. Rado, jo sincerament crec que les persones immigrants i la resta de ciutadans els mereix més confiança les paraules d'una autoritat tan important en matèria d'immigració com les del Sr. Bela Hovy que la seva. Sra. Rado, crec que vostè ha perdut la batalla.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Socialista la Sra. Rado té la paraula.

LA SRA. RADO I FERRANDO:

Gràcies, President. Senyores i senyors diputats, Sra. Feliu, jo crec que aquí tenim un problema: o no ha escoltat la moció, o jo no m'he expressat bé o vostè no m'ha entès. En una cosa sí que li he de donar la raó, potser que en aquest moment demanar la supressió de la conselleria, al final de la legislatura és una mica tard, crec que això ho faran els ciutadans a partir de dia 27 de març, per tant cap problema.

Ens diu una altra vegada, ens ha recitat el llistat, com ja ha fet a altres moments la consellera i l'altre dia també vostè, el llistat de convenis, subvencions i qüestions com aquestes que ha fet la conselleria; nosaltres en cap moment no li hem dit que no hagi fet coses d'aquestes, així jo ho expressava a la meua intervenció, el que li deim és que aquestes actuacions no són actuacions que duguin a la integració de les persones novvingudes.

Miri, li comentava la Sra. Vadell, en aquest moment vostès van cap a un model multicultural i no cap a un model intercultural, que seria el desitjable. Esper que aquest senyor que tant ens ha assignat de les Nacions Unides i que els ha donat tantes enhorabones se n'hagi adonat del que fan aquí, segurament no se n'ha adonat. I de totes maneres, crec que seria més interessant que estiguessin satisfets amb el que es fa els mateixos immigrants que no aquests personatges que vostè ens anomena.

El segon pla, el mateix una altra vegada, cada vegada ens retreuen aquest segon pla, en què, efectivament, hi ha una sèrie d'actuacions, nosaltres els hem dit moltes vegades que ha d'estar temporalitzat, que han d'estar quantificades aquestes accions, cosa que fins aquest moment no hem aconseguit en cap moment.

I una altra vegada més, per dur a terme aquest pla amb una direcció general seria suficient i per gestionar els recursos que venen del ministeri, perquè, i vostè no em podrà que no, els que aporta aquest govern d'aquesta comunitat autònoma per a integració són tan escassos que ni una direcció general faria falta, però els que venen de Madrid amb una direcció general segurament ho podria fer millor i amb més eficàcia, segurament no s'haurien hagut d'haver retornat.

Miri, Sra. Feliu, em pareix que a hores d'ara podem dir moltes coses des d'aquesta tribuna, però dir que al Partit Socialista, als grups de l'oposició no ens interessen els immigrants, Sra. Feliu, jo crec que en aquests moments això és una qüestió que sincerament la desprestigia a vostè dient aquestes coses. No hem de fer cap mèrit el Grup Socialista i el Partit Socialista i el president de l'Estat socialista crec que ha demostrat, d'una manera molt palesa, el que li interessen els immigrants i què és el que vol per als immigrants, que és la seva legalització i que és el que ha fet, cosa que vostès no varen voler de cap manera.

Per altra banda, ens parlava també dels consolats i dels encontres. Està molt bé això dels consolats, vaja, molt bé, però vostè sap que els consolats són responsabilitat de cada un dels estats? A mi em pareix perfecte si ara hem de fer consolats per a Colòmbia, per a Argentina, per a no sé què, però que sàpiga que aquests recursos que haurien de ser per a integració d'immigrants en aquesta comunitat autònoma, es gasten en qüestions que són responsabilitat d'aquests diferents estats.

Ens deia també, per acabar ja, que, com diuen sempre, a aquesta comunitat la tenen marginada, el Govern de Madrid la té marginada, que li donen menys subvencions que a la resta de comunitats; vostè se'n recorda, Sra. Feliu, de quina era l'aportació del Govern de Madrid en temps del Sr. Aznar, i hi havia immigrants en aquesta comunitat autònoma? Hi havia immigrants, aquí ja s'havia fet el primer pla d'acollida d'immigrants el temps de la legislatura del pacte de progrés. Sra. Feliu, convé que quan es diguin les coses s'estigui ben segur del que es diu. Bé, en aquests moments 5.200.000 euros de part de l'Estat.

Per altra banda, dir-li, vostè no sé si se n'ha assabentat, vostè diu que de cada vegada tenim més immigrants. Segons el cens, aquest any 2006, la immigració en aquesta comunitat autònoma, el cens complet, ha disminuït; però bé, això és una qüestió que no ve al cas.

I ja per acabar, Sra. Feliu, vostè m'ha dit que jo deia mentides; Sra. Feliu, jo puc estar equivocada, mentides no en sol dir i per altra banda, Sra. Feliu, els que realment són tècnics en mentides són vostès, basta recordar, precisament avui, la gran mentida de les armes de destrucció massiva.

Moltes gràcies.

(Aldarull, alguns aplaudiments i remor de veus a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Un momentet, que hi ha problemes tècnics. Ara, solucionats.

Senyores i senyors diputats, passam a la votació.

23 vots a favor; 30 en contra; cap abstenció, per la qual cosa queda rebutjada la moció 856/07.

IV. Debat del Dictamen de la Comissió d'Assumptes Institucionals i Generals del Projecte de Llei RGE núm. 2528/06, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Passarem, seguidament, al debat del punt número IV de l'ordre del dia, relatiu al Dictamen del Projecte de Llei RGE núm. 2528/06, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Per presentar aquest projecte de llei té la paraula el Sr. Conseller d'Interior, a qui li prec ja que s'acosti a la tribuna.

EL SR. CONSELLER D'INTERIOR (José María Rodríguez i Barberá):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Querría al principio de mi intervención saludar a los representantes de la función pública que se encuentran hoy aquí en esta sala y que tanto han contribuido, con sus aportaciones y con sus enmiendas, a enriquecer este proyecto que llega hoy al debate en el pleno de esta cámara. El pleno que hoy debatirá el proyecto de ley de función pública de las Islas Baleares que, conjuntamente, con la Ley de cuerpos y escalas que aprobó este Parlamento el pasado día 27 de febrero, significarán el cuerpo normativo que desde estos momentos tendrá que regirse la función pública en las Islas Baleares, y que permitirá a nuestros funcionarios desarrollar su trabajo en las condiciones más idóneas para cumplir con su vocación de servicio a la sociedad.

Tres son los objetivos básicos de este proyecto: el primero, crear un modelo propio de función pública adaptado a nuestras necesidades y expectativas; es decir que contemple las especiales características que se derivan de nuestra autonomía y de nuestra condición insular. El segundo motivo es avanzar en profesionalizar a nuestros empleados públicos, ofreciéndoles nuevas posibilidades que les permitan materializar el pleno desarrollo de sus carreras dentro de la administración pública. Y el tercer punto, que se deriva de los dos anteriores, es mejorar la calidad de los servicios que las administraciones públicas, tanto autonómica como locales, prestan a los ciudadanos de las Islas Baleares. Sin duda, tres objetivos esenciales para la función pública de nuestra comunidad, máxime en estos momentos en su perfil autonómico, en donde se profundiza tras la reciente aprobación de nuestro Estatuto de Autonomía, hecho que precisa, en definitiva, disponer de una renovada normativa legal, acorde con los nuevos retos y planteamientos que se avecinan.

Durante los dieciocho años de vigencia de la actual Ley de función pública, inspirada en las bases del régimen estatutario fijado por el Estado en la Ley 30/1984, de 2 de agosto, es obvio que nuestra comunidad ha evolucionado sustancialmente, por lo que tuvieron que ser introducidas diversas modificaciones en esta normativa, especialmente a medida que iba la comunidad asumiendo nuevas competencias y nuevos funcionarios. No obstante, dos hechos claves dieron lugar a que el 29 de julio de 2005 se iniciase el expediente para la elaboración del

anteproyecto de la Ley de función pública de las Illes Balears. En diciembre de 2004, tiene lugar un hecho singular en la administración autonómica: el acuerdo del pacto social para el período 2005-2007, con las organizaciones sindicales CEMSATSE, CSIF, STEI, UGT y USO que se protocolizó oficialmente el 22 de enero del año siguiente. Los compromisos adquiridos en dicho pacto, que han cristalizado en acuerdos, resoluciones y nuevas disposiciones en el ámbito de la función pública, precisan que éstos obtengan un apoyo normativo mediante la Ley de función pública, para su óptima aplicación y su posibilidad de desarrollo.

Paralelamente, el Ministerio de Administraciones Públicas anunció que se comenzaba la redacción del Estatuto Básico del Empleado Público, cuya tramitación se encuentra ahora en las Cortes, precisamente en el Senado, pendiente de su debate. La filosofía de este estatuto, que aún no ha sido aprobado, está reflejada en el proyecto de ley que hoy debatimos por cuanto nuestra comunidad autónoma ha participado en la confección de dicho estatuto, a través de propuestas que han sido reflejadas en ambos textos legales, por lo que no hay puntos de colisión entre las dos normativas cuando estén en vigor.

El proceso de elaboración del proyecto de esta ley que tanto incide en nuestros funcionarios como en la función pública, ha sido muy complejo. Se elaboraron diversos borradores, tres de ellos hasta la redacción definitiva del proyecto, que aprobó el Consell de Govern el 17 de marzo del año 2006. En el procedimiento se dio audiencia a la comisión de miembros de secretarios generales, a los diferentes órganos de la administración autonómica y local, a la Comisión de Derecho Local y a los sindicatos. El 2 de febrero del año pasado, del año en curso, perdón, el 2 de febrero del año anterior el Consejo Económico y Social emitió su dictamen previo sobre este proyecto, anteproyecto, con la conclusión de su oportunidad legislativa. Es decir, en la confección de este proyecto han intervenido todas las partes interesadas y hemos procurado buscar el máximo consenso en toda su tramitación con el objetivo de crear una ley que, por su importancia, pudiera ser asumida lo más ampliamente posible por los partidos políticos representados en esta cámara.

En suma, hemos tratado de aceptar todas las alegaciones o transacciones propuestas que no afectaran al modelo de función pública que hemos diseñado y contribuyeran a su mejora. El proyecto contiene 145 artículos, estructurados en 10 títulos, 8 disposiciones adicionales, 5 disposiciones transitorias, una disposición derogatoria y dos disposiciones finales. Es decir, disponemos de un texto muy detallado y completo que prácticamente duplica en su contenido a la Ley de 1989 y cuya redacción técnica y jurídica se han cuidado extremadamente para evitar falsas interpretaciones de la misma.

Nos encontramos, pues, ante un proyecto de ley que nos permitirá crear un modelo propio e integral de la función pública de las Illes Balears, no sólo adecuado para la administración autonómica sino para el resto de las administraciones públicas existentes en nuestras islas. En el capítulo del acceso a la función pública, permite la homologación de los temarios y fija los contenidos mínimos de los procedimientos selectivos para el acceso a la función pública por mérito y capacidad. Garantiza, además, el derecho

a la movilidad del personal funcionario entre las diversas administraciones, de acuerdo con el principio de reciprocidad. Incorpora numerosas novedades fruto de la experiencia adquirida desde la conformación del Estado de las autonomías y de las nuevas necesidades que plantea nuestra sociedad, apoyándose en dos principios básicos: posibilita la descentralización administrativa para permitir un servicio más cercano a los ciudadanos, y asimismo diseña un nuevo modelo de carrera administrativa en la que, si bien la antigüedad sigue siendo un valor decisivo, se reconocen los méritos contraídos por los empleados públicos en el desempeño de su trabajo.

Es un proyecto de ley que constituye una clara opción en la profesionalización de la administración pública, ya que permite que los funcionarios asuman mayores responsabilidades pero en contraprestación también podrán implicarse y participar más en la toma de decisiones. En conclusión, el factor del estímulo o la motivación personal y laboral se convierte en un elemento determinante y decisivo que, además, permitirá alcanzar una mayor calidad en los servicios.

En este ámbito hay que enmarcar la posibilidad de que ciertos puestos de trabajo tengan naturaleza directiva, lógicamente sujetos a una serie de requisitos, en especial, a dos: acreditación de la formación específica para este cometido y procedimiento de evaluación del rendimiento. En este contexto, hay que mencionar expresamente el artículo 10 que potencia la inspección general de calidad, organización y servicios, órgano de control que se convierte en el instrumento decisivo para modernizar la función pública y la evaluación del desempeño laboral. El proyecto es muy preciso en la definición del personal al que afecta, con exclusión lógicamente de las plantillas de sanidad y docencia que se rigen por sus propias normativas, y el personal de las empresas públicas cuya actividad se regula en el derecho laboral.

Contempla grandes avances en la provisión de la relación de puestos de trabajo, asegurando que los puestos sean ocupados por las personas más adecuadas a ellos e introduce, por primera vez, la figura del personal interino no vinculado a un puesto de trabajo, fijando los límites temporales para evitar situaciones que prolonguen la inestabilidad laboral.

También por vez primera, se regulan específicamente las modalidades de promoción interna, vertical, horizontal y transversal, incluyendo en esta última la posibilidad de que el personal laboral acceda a la condición de funcionario mediante su participación en los procesos de promoción interna.

El proyecto de ley incluye la regulación específica de la Escuela Balear de Administración Pública (EBAP) que asume, como ya de hecho viene haciéndolo desde su creación, pero que ahora, con el soporte de una norma con rango de ley, la responsabilidad de los procesos de selección, promoción y formación de los empleados públicos. La EBAP se convierte así en un medio de apoyo para la administración autonómica y en un cauce de colaboración óptima con el resto de administraciones de nuestra comunidad autónoma.

El nuevo texto legal, que se somete a la consideración de sus señorías, tiene, por otro lado, un fuerte componente social y son muy numerosas las novedades que en este ámbito se

recogen. Ante todo, incide en un modo directo en la salvaguarda de los derechos de los empleados públicos, estableciendo la exigencia de que la administración ponga los medios necesarios para la efectividad de los derechos que la ley les reconoce. Eleva a rango de ley las medidas que el Govern balear ha aprobado, previo consenso con las organizaciones sindicales, en materia de conciliación de la vida familiar y laboral, e introduce los conceptos ligados a los avances socioculturales que nuestra sociedad ha registrado como la obligación de respetar la igualdad entre los hombres y las mujeres.

Finalmente, el proyecto de ley de función pública es muy prolijo en la determinación del régimen disciplinario, inspirándose en los principios de legalidad y tipicidad y retroactividad y proporcionalidad, presunción de inocencia, derecho a la defensa y responsabilidad, de acuerdo con la doctrina y la jurisprudencia en materia de regulaciones legislativas. Define como faltas actuaciones y comportamientos hasta ahora no sancionables disciplinadamente, como el aprovechamiento del cargo de funcionario para la obtención de un beneficio propio. Y de nuevo se hace tangible el planteamiento social que caracteriza todo texto legal, incorporando una serie de medidas preventivas de actuación frente a la violencia de género.

Hoy tenemos la oportunidad de dar, por fin, una solución al desfase existente entre la realidad de lo que es la función pública en nuestra comunidad y la normativa legal por la que aún se rige, claramente anticuada y que nos impide progresar en la modernización de este ámbito. Elevar la calidad de los servicios públicos a los ciudadanos y ofrecer a nuestros empleados públicos un horizonte que le satisfaga personal y laboralmente.

Es un proyecto de ley que convertirá a nuestra comunidad autónoma en la primera de España en disponer de una renovada Ley de función pública, concordante con el Estatuto Básico del Empleado Público, que próximamente aprobará el Senado, y que ha merecido el reconocimiento positivo del Ministerio de Administraciones Públicas. De hecho, fue el propio ministerio el que invitó al Govern de las Illes Balears a presentar el proyecto de ley en las Terceras Jornadas de la Comisión de Coordinación de la Función Pública que recientemente se celebró en la isla de La Palma. Es un modelo en el que sin duda se inspirarán otras comunidades autónomas para desarrollar su legislación en esta materia, al ser una ley avanzada en su contenido, una ley que estimula el trabajo del funcionario porque reconoce sus méritos y una ley de la que podremos sentirnos orgullosos todos los diputados y diputadas que integramos este Parlamento, así como el propio Govern de las Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, té la paraula el Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Discutim avui, ja al final pràcticament d'aquesta legislatura, una proposició de llei, una llei de la funció pública que, sense cap dubte, és una peça important i fonamental per al propi funcionament de l'administració autonòmica. Per al grup que jo represent, aquesta llei que avui aprovarem té aspectes positius, té aspectes que milloren de forma clara la normativa precedent, sense cap dubte, i a la vegada, per a nosaltres, vull deixar clar i assentat des del principi que som plenament conscients que la funció pública autonòmica necessita d'una llei que la reguli, necessita solucions als greus problemes que pateix, que ha estat immersa en una situació d'ineficiència, d'ineficàcia, d'excessiva politització, de tot un seguit de problemes que fan i han fet necessària l'aprovació i elaboració d'una llei nova i de posar damunt la taula mesures que resolguin aquests problemes. Per tant, vull deixar constància amb claredat que per part del grup que represent era necessària una llei de l'administració pública, era necessari afrontar la problemàtica de la funció pública i cercar solucions i a la vegada s'ha fet una feina que incorpora elements positius a aquest diagnòstic i a aquests problemes.

Dit això, vull també dir amb claredat que, per part del grup que jo represent, Esquerra Unida i Els Verds, la llei que avui aprovarem és una ocasió perduda. Jo crec que quan el conseller d'Interior, que m'ha precedit en l'ús de la paraula, a un moment de la intervenció treia pit, es demostrava satisfet perquè la nostra comunitat autònoma sigui la primera d'Espanya que tenguí una llei d'aquestes característiques, això mateix demostrava, segons la meua opinió, la nostra opinió, una de les febleses d'aquesta llei. S'ha volgut posar per davant els interessos partidistes d'apuntar-se el punt de tenir una llei d'aquestes característiques a la prudència necessària que aconsellava que evolucionés l'elaboració a nivell de les institucions estatals del Parlament i del Senat de la llei a nivell estatal de la l'Estatut de la Funció Pública a nivell estatal; s'ha volgut precipitar i passar per davant d'aquest procediment en lloc de tenir una actitud més prudent, una actitud més pragmàtica que hagués facilitat que algunes de les deficiències que aquesta llei tindrà no s'haguessin produït. És un fet que durant tota la tramitació de la llei, dia rera dia, reunió, tràmit parlamentari rera tràmit parlamentari, s'han hagut d'incorporar esmenes *in voce*, incorporacions noves en funció de com evolucionava el procés del debat a nivell estatal. Això demostra clarament que s'ha volgut posar el bou davant, no, es diu a l'inrevés, el carro, sí, el bou darrera el carro, més o menys això, i s'ha volgut precipitar un esdeveniment, repetesc, per voluntat de demostrar molta capacitat de feina i d'actuació per part de la conselleria que ha dut endavant aquesta llei, capacitat de feina que, a més, tothom li reconeix, no feia falta que fes esforços en aquesta direcció.

Però, a més, crec que molt pomposament o excessivament pomposament a l'exposició, i també hi ha fet referència el conseller a la seva intervenció, aquesta llei pretén l'elaboració, l'aprovació d'un model de la funció pública propi de les Illes Balears, un model nou, un model adequat a la necessitat. La nostra opinió és que això és el que cal, això és el que calia i que, per tant, s'hauria d'haver dedicat més temps del que es va dedicar, més esforços i més participació a l'elaboració d'una diagnosi de l'estat de la funció pública a la nostra comunitat; és

molt difícil definir un nou model d'aquesta sense aquest diagnosi, caldria haver començat per l'elaboració d'un llibre blanc amb la més àmplia participació ciutadana, i dic més àmplia participació ciutadana. Perquè per a l'elaboració d'un model de funció pública calia veure quins eren els mals que tenia aquesta, els mals, les deficiències o el que calia millorar, no és que vulgui dimonitzar ni molt manco, senzillament, quan es parla que fa falta un model nou és perquè l'hem de posar al dia i ha de ser adequat, ha de ser adequat per a l'eficàcia de la funció pública, de l'administració pública; ha de ser adequat per als treballadors i treballadores que fan feina i que treballen dins l'administració pública, però també i sobretot, ha de ser adequat i eficaç i transparent per a la ciutadania, per als ciutadans i les ciutadanes.

Per tant, nosaltres, en aquest cas, haguéssim estat més partidaris de córrer manco i fer les feines més ben fetes al ritme que hagués fet falta, no precipitar un projecte abans que es fes el debat a nivell estatal, com no han fet altres comunitats autònomes -per exemple, vull posar un sol exemple, el de la comunitat de Catalunya, generalment amb molta autoestima del seu autogovern, ho dic per evitar que se'm vengui a dir després que jo vull subordinar les lleis autonòmiques a Madrid, perquè com pot ser que jo digui aquestes coses, bé, ho dic perquè supòs que ens entenen tots el que vull dir en aquest aspecte, Catalunya és un exemple, per exemple en aquesta qüestió. Hagués estat millor dedicar uns anys a aquest llibre blanc, a la diagnosi de quina és la situació de l'administració, a la participació més àmplia, fins i tot, si feia falta, a la creació d'una ponència en el si d'aquest Parlament, per la qual haguessin pogut passar tot un seguit d'entitats, organitzacions, etcètera, i donar opinió sobre aquest aspecte, i després començar l'elaboració d'aquesta llei quan ja hagués estat aprovada a nivell estatal i hi hagués condicions de fer-la amb millors condicions.

Per tant, pensam que aquesta llei que aprovarem avui és una ocasió perduda d'haver aconseguit l'òptim que feia falta per a la nostra administració. En definitiva -i ja avanç la posició del meu grup- nosaltres pensam que s'ha donat una passa, però que ha faltat el coratge, la voluntat política, l'ambició política d'arribar al millor que hagués fet falta per aquesta comunitat autònoma. A la vegada, no resol tots els problemes i deficiències, aquesta llei, que tenim al nostre actual model d'administració pública, només en marcaré alguns, que consider que no es resolen dins el marc d'aquesta llei. Pensam que aquesta llei encara centralitza molt la gestió de personal en la conselleria corresponent a aquesta gestió. És probablement, fins i tot, una passa més en la centralització d'aquesta gestió. Nosaltres creim -i amb aquesta línia han anat bastants de les esmenes que no han estat acceptades, lògicament, perquè entra en contradicció amb aquest concepte- en la necessitat de descentralitzar aspectes de la funció pública i de donar més paper i més veu als distints ens gestors i als distints centres gestors, conselleries, etc.

Segon aspecte que consideram i aquest sí que consideram que és fonamental, que no és un problema solament d'aquesta llei, és un problema de la política feta pel Govern popular durant aquesta legislatura, que és la multiplicació d'ens autònoms, d'empreses, fundacions, consorcis, etc., solament d'empreses públiques, 21 més en aquesta legislatura, 21 més

que s'han creat. Jo quasi, quasi no he viscut cap llei que no tengués dins l'apartat de disposicions addicionals la creació d'una empresa específica, eh?, fins i tot, a la de cooperació internacional s'ha creat una agència, una empresa, etc. En definitiva, és una obsessió, eh?, aquí s'han de crear empreses, organismes, etc. I per què? Home! Si aquesta llei hagués afrontat, hagués inclòs el personal de les empreses públiques dels centres autònoms, idò, un hagués dit "bé, és una forma de millorar la gestió, d'agilitar la gestió, de fer funcionar millor", però si resulta que no, que no hi entra a aquesta llei, resulta que el que estam fent és una administració paral·lela que cada vegada té més força i que a l'hora de fer enginyeria financera separada del pressupost ordinari de les conselleries, és més fàcil camuflar l'assumpte. He dit distintes vegades aquí que avui dia per fer des de l'oposició el seguiment dels pressupostos de la comunitat autònoma s'ha de fer un màster no sé on, perquè cada vegada és més complicat, quan arribes a una cosa després passes a aquesta empresa, després d'aquesta empresa passes no sé on... en fi, quan ja arribes t'has perdut, arriba el dia de presentar les esmenes i t'has perdut. Per tant, vertadera enginyeria financera dins aquest mapa d'aquesta segona administració bis i si, a més, això es pot aplicar també al tema de personal, idò, dóna la casualitat que no és casual, que realment aquesta política de creació i proliferació d'empreses públiques, ens autònoms, etc., va en consonància amb aquesta idea política de fer una administració bis que -diguéssim- toreji, doni la volta a la normativa sobre temes tant financers com d'ordre de personal perquè si no, s'hagués inclòs el personal de les empreses públiques de tots aquest aspectes dins tota la normativa.

Un altre aspecte que consideram que també, bé, és d'ordre menor, però també és un element que no ens ha acabat d'agradar, és com, amb la creació del distint organigrama competencial en general, Consell balear de funció pública, Institut balear, Inspecció general de qualitat, organització i serveis, etc., amb molta facilitat es dirigeix la concreció de tots els aspectes a reglaments que s'aprovaran posteriorment a nivell d'administració.

En definitiva, consideram -repetesc- un projecte de llei que no ha tengut la valentia ni l'actitud suficient per afrontar una llei que hagués pogut ser molt millor, que hagués pogut resoldre amb més profunditat la problemàtica de la funció pública i de la qual avui ens haguéssim pogut sentir identificats tots. És una llei a la qual nosaltres hem presentat més de 50 esmenes, no les he comptades, evidentment no les defensaré ara que ja se m'ha encès el llum, no es preocupin vostès, eh?, però que van en la línia del que aquí he defensat amb el criteri general, he de reconèixer que algunes han estat incorporades, dues o tres transaccionades, hi ha hagut un intent d'incorporació de coses, no molt àmplia pel que respecta al meu grup, també s'ha de dir, no molt àmplia. Jo crec que ha estat una llei en la qual hi ha hagut, per part de l'administració i de la conselleria corresponent, voluntat de diàleg, no es pot negar en absolut la voluntat de diàleg que hi ha hagut, una altra cosa és que hi hagi hagut voluntat de consens i concertació. Ha quedat a mig camí, aquesta voluntat de consens i de concertació perquè, en definitiva, el que s'ha recollit és una part no fonamental del que nosaltres proposàvem i altres grups proposaven.

Avui aprovarem una llei de la funció pública que no podrà tenir el suport de tota aquesta cambra, que jo opinaré i nosaltres opinarem que és millor que el que hi havia i que millora la situació, però que es queda a mig camí i aquesta és una taca que crec que s'hauria d'haver evitat des del Govern del Partit Popular i s'hauria d'haver cercat, com amb altres aspectes d'aquesta legislatura, que no s'ha cercat, el model de radiotelevisió i moltes altres coses, s'ha cercat treure el que els interessava i no s'ha cercat treure el consens majoritari en un tema d'estat que requeria molta més concertació, molt més consens.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Rosselló. Pel Grup Parlamentari PSM té la paraula el Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, vull començar la meva intervenció, que és en defensa de les esmenes que hem presentat a aquesta llei de la funció pública, amb un reflexió inicial, que crec que és oportuna tenint en compte que estam ja als darrers dies d'aquesta legislatura.

Jo crec que no s'amaga a ningú que el nostre grup parlamentari ha estat molt crític amb la tasca d'aquest govern, hem denunciat moltes de les seves actuacions i hem complert amb escriure -crec jo- el nostre deure de control parlamentari. Però sens dubte, la nostra visió crítica, que hi és, no ens ha fet oblidar la responsabilitat que hem assumit envers els pobles de les Illes Balears, i així des de la responsabilitat en totes i cadascuna de les lleis que han passat el tràmit parlamentari ens hem esforçat per introduir-hi millores, per proposar fites més ambicioses i per intentar, sobretot, adequar-les a la nostra realitat social, econòmica i cultural.

Aquest projecte de llei, naturalment, no ha estat una excepció a aquesta tònica, la nostra tasca ha intentat ser en tot moment un intent de millora d'una llei que, naturalment, també el nostre grup considera necessària.

Així, inicialment, varem presentar, amb aquest esperit que acab de dir, una cinquantena d'esmenes, de les quals n'han estat acceptades o transaccionades una bona part i, de fet, la meua defensa de les esmenes es referirà avui, llavors únicament, a les 26 que encara estan vives. En general, aquestes 26 esmenes fan referència, bàsicament, a tres temàtiques: la necessària igualtat entre dones i homes dins la funció pública, el necessari també coneixement de la llengua catalana i, finalment, la garantia dels drets sindicals i de la transparència a l'accés. Sense entrar en més valoracions genèriques i d'una manera que intentaré que sigui ràpida, passaré a fer un breu comentari sobre les esmenes que consider més rellevants i que -repetesc- intenten millorar la llei.

La primera esmena que mantenim és a l'article 8, a aquest article s'estableix que serà un decret posterior a aquesta llei que avui s'aprovarà, supòs, que serà un decret posterior el que fixarà la composició final del Consell Balear de la Funció

Pública. Això, al nostre grup parlamentari, li sembla de bon principi un error i, de segon, un retrocés evident. Un retrocés respecte a la llei actualment vigent, la 2/1989, que sí fixa la composició d'aquest consell al seu article 21. I és que un decret, senyores diputades i senyors diputats, no passa per control parlamentari, llavors deixam que sigui la discrecionalitat del Govern, el que sigui, però la discrecionalitat del Govern, el que decideixi qui i en representació de qui ha de formar part del Consell balear de la funció pública i gràcies, gràcies, que almanco al tràmit de ponència aprofitant una altra esmena nostra es va aconseguir assegurar la participació dels consells i dels ajuntaments, però no entenem per què la resta de la composició ha de quedar enlaire, per què no es vol establir la composició a la mateixa llei. Jo no sé si hi ha qualche motiu amagat i que ara no coneixem, no ho sé, però vull recordar perquè quedi clar que la legislació, que tota la legislació que s'ha aprovat aquesta legislatura, Llei d'adults, Llei d'emergències, Llei de museus, Llei d'arxius, Llei de coordinació de policies locals, etc., només per esmentar aquelles de les quals he estat ponent, sí fixen la composició dels òrgans col·legiats de consulta, sí la fixen. No entenem per què aquesta llei no la pot fixar, de fet creim que si s'aprova la nostra esmena es milloraria la llei i s'evitaria aquest dubte o interpretació innecessària.

Però continuant també amb el Consell Balear de la Funció Pública, una altra esmena, ara referida, en aquest cas, a les funcions d'aquest òrgan, proposam, senzillament, ampliar-les amb tres funcions més, una que digui que també és funció seva proposar mesures adreçades a la normalització lingüística de la funció pública a les Illes Balears; proposar mesures, també, per afavorir el rendiment del personal i la qualitat del servei; i debatre i proposar mesures per fomentar la igualtat entre homes i dones a la funció pública. No oblidem que és un òrgan consultiu. En definitiva, només pretenem que el Consell Balear de la Funció Pública, que -com he dit- és definit per la pròpia llei com a òrgan col·legiat de consulta i assessorament en aquesta matèria, tenguí veu en allò que només és aplicació de la legislació vigent, la Llei de normalització lingüística i la Llei de la dona, ambdues aprovades per aquest parlament i que tenen un articulat que afecta específicament la funció pública. No ens sembla normal que es deixi al marge de l'aplicació d'aquestes lleis el Consell Balear de la Funció Pública, a no ser que es vulguin evitar situacions incòmodes o que no hi hagi intenció d'haver d'aplicar la Llei de normalització lingüística o la Llei de la dona. No ho entenem, tampoc. Sincerament creim que ampliar amb tres funcions més, que simplement seria informar sobre temes que està obligat a aplicar el Consell Balear de la Funció Pública, milloraria la llei i no, i no, rompria per res el model del qual ens parlava al principi d'aquest debat el conseller d'Interior.

I si passam ara a l'article següent, també podem parlar d'ampliació de funcions, en aquest cas referides a la Comissió de personal. És curiós que la llei defineixi aquest òrgan com a òrgan tècnic per a consulta de temes de personal i llavors limiti les seves funcions a informar sobre avantprojectes de llei i sobre mesures disciplinàries. Crec que no s'escapa a ningú que el ventall que afecta qüestions de personal -com diu la definició- és molt més ample i, precisament, per encabir aquesta realitat força més àmplia proposam que la Comissió de personal hagi d'informar també sobre projectes de relacions de

llocs de treball, projectes d'oferta pública d'ocupació i sobre els procediments a cursos per a l'obtenció de graus superiors al consolidat. És a dir, que pugui informar sobre les mesures concretes que afecten el personal, si no, ens trobarem amb una comissió de personal que no pot, no informa sobre els temes bàsics de personal.

Bé, passem ara a un altre article, el 15, i a una esmena que crec que fa referència bàsicament als drets sindicals. Aquest article estableix en quines circumstàncies es pot nomenar personal interí, i se'n fa un llarg llistat, per cobrir reduccions de jornada, llicències, etc., però hi ha un oblit, hi ha un oblit, jo supòs que no intencionat, però després d'haver-ho dit tantes vegades, no ho arrib a saber. L'oblit de cobrir les vacants creades pel personal alliberat per a tasques sindicals i no pot anar dins el calaix de sac d'aquell punt que diu "per causes excepcionals", perquè això no és una causa excepcional. Nosaltres volem reparar aquest oblit amb la nostra esmena, introduint un ítem més en la relació de causes per nomenar personal interí que textualment digui una cosa tan senzilla com "substituir el personal dedicat a tasques sindicals", que és ni més ni manco el que es fa, que és el que s'hauria de continuar fent i que és el que hauria de recollir la llei.

Passem ara a una altra esmena molt concreta, a l'article 44 del projecte de llei. L'article fa referència als principis en els quals s'han de basar els processos de selecció de personal. Ens trobam que en aquests principis informadors no se'n contempla un de bàsic, nosaltres proposam que es contempli, textualment proposam que sigui un principi informador que "es vigili la idoneïtat d'aquests processos de selecció per fomentar la igualtat d'homes i dones en la funció pública". És a dir que el projecte de llei no contempla com a principi un mandat de la pròpia Llei de la dona aprovada per aquest parlament i ja no diguem de la Llei d'igualtat aprovada pel Parlament estatal, però bé. Podríem entendre, d'aquella manera, però ho podríem entendre, que en els redactats inicials de l'avantprojecte, quan no s'havia aprovat la nova legislació aquí a aquest parlament, aquesta temàtica s'obviés, però ara crec que no hi ha excuses. Simplement creim que aquesta esmena hauria de ser aprovada, per coherència i per un mínim de quòrum parlamentari, perquè és absurd tenir dues lleis aprovades en pocs mesos de diferència que en el text, en el redactat, no responguin al mateix esperit.

Però entrem ara a l'article següent, el 45, que tracta dels sistemes de selecció. Mantenim dues esmenes a aquest article, les dues esmenes amb la intenció que hagin de garantir la transparència, evitar possibles opacitats en l'accés a la funció pública i assegurar la igualtat d'oportunitat. Concretament pretenem que al procediment de concurs oposició la puntuació de la fase de concurs no sigui determinant i que el sistema de concurs sigui veritablement, però veritablement, molt excepcional, amb situacions més excepcionals encara i que això es contempli dins aquesta llei.

Tractem ara una altra temàtica que ja he explicat abans, en una altra esmena, però que ara fa referència a una esmena d'addició amb la proposta d'un nou article, tot un nou article 48, que pretén que aquesta llei plasmi, sense cap mena de dubte, el compromís de fomentar la igualtat entre homes i dones dins la funció pública. En aquest nou article es proposen

una sèrie de mesures destinades totes elles a fer efectiva aquesta igualtat, més enllà de simples declaracions d'intencions. És un aspecte que falta a la llei, mesures concretes.

Continuam, l'esmena següent, ara a l'article 51, va en la mateixa línia. Vol establir que, així mateix, la composició dels òrgans de selecció s'ajusti a la paritat home dona.

En el mateix article que -com hem vist- parla d'òrgans de selecció hi mantenim una altra esmena, aquesta referida ara als drets sindicals. L'actual redactat prohibeix als representants sindicals formar part d'aquests òrgans de selecció. Ens sembla injustificat, ens sembla absolutament injustificat. Naturalment, una cosa que consideram que és injustificada, aquesta prohibició, pretenem, evidentment, suprimir-la.

L'esmena que segueix és de supressió. Concretament, demanam la supressió de l'apartat 4 de l'article 51 ja que crea, a aquest apartat, la figura dels òrgans permanents de selecció, la qual cosa -des del nostre punt de vista- obri la porta a una possible professionalització permanent de funcionaris dedicats a selecció. Això, evidentment, aniria en perjudici de la transparència, la subjectivitat i la imparcialitat a l'accés a la funció pública, obre la porta, no dic que ho faci, obre la porta, i sigui qui sigui qui governi creim que una llei no ha d'obrir portes a una possible -com dic jo- manca de transparència, d'objectivitat i d'imparcialitat a l'accés de la funció pública.

I també al mateix article una altra esmena, volem assegurar que la pertinença a un òrgan de selecció no vagi en detriment de les tasques del personal que hi estigui adscrit o suposi un increment injustificat del treball d'altres funcionaris o la paràlisi del servei en detriment dels ciutadans. Per tant, proposam que es prevegi la substitució temporal del personal adscrit a un òrgan de selecció.

Passem a una altra temàtica, ara a l'article 63. La nostra esmena a aquest article pretén assegurar els drets dels funcionaris en situació de serveis especials. Concretament la nostra pretensió és que, textualment, "el temps de permanència en situació de serveis especials sigui computat, a efectes de consolidació de grau personal, com a prestat en el darrer lloc acomplert en la situació de servei actiu o en el que posteriorment s'hagi obtingut per concurs", és simplement la salvaguarda d'un dret.

Bé, en la mateixa línia en què van totes les nostres esmenes, la següent va a l'article 71 i és un intent també de clarificació de la llei. Si bé és cert que en el redactat del projecte de llei es diu que es garanteix l'existència, l'existència, de formació i perfeccionament per al funcionariat també és cert que aquesta formulació queda genèrica i no concreta el dret de qualsevol funcionari a accedir a aquesta formació. Per això, la nostra esmena planteja incorporar un compromís més concret que digui que "l'administració garanteix l'accés a la formació de tots els empleats públics".

Seguim, l'article 77, en el seu apartat segon ens parla del concurs de mèrits. Aquí la nostra esmena és bàsicament tècnica. Pretenem assegurar que el concurs de mèrits sempre sigui previ a l'adjudicació dels llocs d'oferta pública d'ocupació. Crec que

és una proposta, simplement, de racionalitat, d'assegurar un mecanisme coherent.

En el mateix sentit que l'esmena anterior va l'esmena que el nostre grup parlamentari ha presentat a l'article 78. És una esmena que té com a única intenció garantir l'objectivitat, i així proposam eliminar la figura d'entrevistes i d'informes d'avaluació de les mesures per valorar la capacitat dels participants als concursos específics. Aquests dos elements, al nostre entendre, entrevistes i informes d'avaluació, són massa susceptibles de ser emesos des de la subjectivitat i des de l'interès no professional. Proposam que només restin com a proves de capacitat les proves de caràcter pràctic, els tests, etc.

L'article següent al qual mantenim esmena és el 79, que tracta dels llocs de lliure designació. En el redactat del projecte de llei s'estableix el llistat de places de l'administració, que diu textualment "es proveiran per lliure designació". No qüestionam ni molt manco que hi hagi llocs que per les seves característiques puguin ser de lliure designació, lliure designació naturalment per part dels responsables polítics, el que sí qüestionam és que obligatòriament ho hagin de ser. En el nostre entendre hauria de ser opcional, el Govern que hi hagi té aquests llocs que pot cobrir-los per lliure designació o no, sota el criteri del responsable polític de torn. Per això, proposam substituir "es proveiran per lliure designació" per "es podran proveir per lliure designació".

No em queda gaire temps, passam ara a l'article 89, referit a les circumstàncies per dur a terme una redistribució d'efectius dins la funció pública. Al nostre entendre aquesta és una mesura excepcional, la de redistribució d'efectius, que suposa moltes dificultats i que només es justifica des de l'absoluta certesa que no hi ha altres solucions aplicables. En aquest sentit la nostra esmena pretén que no es faci efectiva l'esmentada redistribució si existeix personal interí que, ocupant una plaça, pugui evitar-la.

També la nostra esmena a l'article 90 pretén salvaguardar millor els drets dels treballadors de la funció pública, simplement garantint que el personal funcionari al qual se li ha suprimit el lloc de treball pugui concursar al primer concurs general de trasllats que es convoqui. Entenem la necessitat que té en ocasions l'administració de suprimir llocs de treball, però aquesta supressió no pot suposar una congelació dels drets del funcionari que ha vist la plaça suprimida o que s'eternitzi la seva situació d'expectativa de destí.

Passem ara a l'article 96. Hi ha una temàtica que ja hem tractat a esmenes anteriors -no a aquesta llei, però moltes vegades a esmenes anteriors a altres projectes de llei per aquest mateix diputat- el dret dels ciutadans a ser atesos per personal funcionari en llengua catalana. Aquest dret pot ser conculcat fàcilment si no s'exigeix que els funcionaris tinguin uns coneixements suficients de llengua catalana. Això també s'aplica als funcionaris que provinguin d'altres comunitats autònomes o d'altres administracions. Per tant, la nostra esmena a aquest article senyala que la participació del personal funcionari d'altres administracions públiques als procediments de provisió de llocs de treball està condicionada a l'acreditació del coneixement de llengua catalana, exigible per a la plaça a què s'opta. Per accedir a una plaça hi ha una sèrie de requisits,

no sé per què aquest no ha de ser com els altres. En definitiva, el que pretenem és una garantia dels drets lingüístics i una garantia del compliment de la Llei de normalització lingüística.

Ja per acabar, que em pas del temps, tres esmenes finals. La primera a l'article 121, que torna incidir en les necessàries i obligades polítiques d'igualtat de gènere. Simplement volem una cosa tan senzilla com és introduir un nou punt que estableixi que la conselleria competent en matèria de funció pública garantirà la igualtat salarial entre homes i dones al servei de les administracions públiques. Sembla una obvietat, idò a la llei no hi és i més val ser obvis que no oblidar coses importants.

La segona, a l'article 123, és de caràcter més tècnic i vol assegurar que la promoció a altres llocs de feina no suposi, en cap cas, una pèrdua en el sistema de previsió que gaudien al lloc d'origen, tan senzill com això.

Finalment, la darrera esmena a l'article 124...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Podria anar acabant, per favor, Sr. Diputat.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Acab tot d'una.

... vol garantir que els funcionaris es puguin negar a complir ordres dels seus superiors que siguin contràries a la normativa vigent. Jo crec que és de lògica.

En definitiva -ja acab, de veritat, Sr. President-, un seguit d'esmenes, crec, en positiu, que només pretenen millorar la llei, ajustar-la a la nostra realitat lingüística, adequar-la als criteris d'igualtat entre homes i dones, millorar la garantia dels drets sindicals i assegurar millor la transparència. Aquesta era la nostra pretensió, esperem que al final d'aquest debat n'aconseguirem un poc més. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per defensar les esmenes del Grup Parlamentari Socialista, intervé per un temps de 15 minuts, l'Hble. Diputada Sra. Camps.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, són quasi 50 les esmenes que el Grup Parlamentari Socialista manté encara, per al debat d'avui, al Projecte de llei de funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, però és clar que no entraré a la defensa individualitzada de cada una ja que aquest debat de detall el varem tenir a la comissió fa un parell de setmanes i varen quedar ja explicades totes i cada una de les raons que les justifiquen. Per tant, les donaré aquí per defensades, però sí que faré menció explícita a alguna per la seva importància, si bé de manera general.

Per tant, rallaré o vull rallar d'esmenes que es refereixen a aspectes tan importants com garantir la publicitat i la transparència per evitar l'arbitrarietat de l'administració en relació als llocs de treball de personal eventual, article 20, o en relació al procediment d'elaboració de relacions de llocs de feina permanents del personal funcionari, classificació, esmenes referides als articles 31 i 32.

Vull rallar també d'esmenes que fan referència a aspectes tan importants com els sistemes de selecció, article 45, on el Grup Parlamentari Socialista exigeix que el sistema d'oposició sigui sempre d'aplicació per a la selecció de funcionaris de nou ingrés, que els sistemes de concurs oposició només es puguin aplicar per a la selecció del personal laboral fix i per a la promoció interna dels funcionaris, sent que la fase de concurs no pugui superar el 10% del total que pugui assolir a la fase d'oposició i no pugui dispensar tampoc, en cap cas, la necessitat de superar les proves selectives d'aquesta darrera fase, de la fase d'oposició, i que el sistema de concurs tenguí caràcter excepcional i es pugui aplicar només per a la selecció de personal laboral fix havent-se d'aprovar les convocatòries pel Consell de Govern amb informe previ del Consell Consultiu, o aspectes tan importants com els mateixos òrgans de selecció, referits a l'article 51, demanant que la designació dels membres dels òrgans de selecció es faci per sorteig públic.

Esmenes que es refereixen a aspectes tan importants com les regles específiques de la promoció interna, previstes a l'article 70, per tal que les places reservades a promoció interna que quedin vacants s'afegeixin a les d'accés lliure o a les regles generals de concurs, article 76, que exigeixen que la designació dels membres dels òrgans que han de valorar els mèrits dels aspirants, s'ha de fer també, com en el cas anterior, per sorteig públic.

Esmenes que es refereixen a aspectes tan importants com el concurs de mèrits, article 77, que suprimeixen la classificació entre llocs de feina genèrics i llocs de feina singularitzats amb una convocatòria de periodicitat anual i que suprimeixen el concurs específic, article 78, i donen una nova redacció a l'article 79 en relació a la lliure designació o a l'article 86 en relació a les permutes.

Esmenes que es refereixen a aspectes tan importants com la proposta que feim a l'article 119 de reconèixer el dret al personal funcionari a la reducció d'un terç de la jornada de treball per motiu del naixement o de l'adopció d'un fill durant el primer any del naixement o de l'adopció per, de fet, sí poder consensuar o compaginar la vida laboral i la vida familiar. O esmenes que es refereixen a aspectes tan importants com el règim sancionador previst a l'article 141 per tal d'evitar que una sanció pugui suposar el trasllat a un lloc de treball situat fins i tot a una altra illa diferent del lloc de treball originari.

Ara bé, malgrat la importància de totes i cada una de les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialista i que encara es mantenen vives per a aquest debat, he de recordar que varem presentar una esmena a la totalitat a aquest projecte de llei de la funció pública per la qual es demanava que el text del projecte de llei fos retornat al Govern, és a dir, fos retornat a qui l'havia proposat, per tal de ser revisat, per tal de ser adequat a la normativa bàsica i per tal de ser millorat amb el

consens més ampli possible, i demanàvem així mateix que la seva presentació es fes en un moment més adequat, ja que resulta ara extemporani per tal de no incórrer en contradiccions evitables, si s'hagués fet en un temps més endavant, amb el futur estatut bàsic de l'empleat públic. És cert que necessitam una nova llei de funció pública, però també és cert que si han esperat tants d'anys a modificar o a posar-nos a fer feina en aquest aspecte, haguéssim pogut esperar que el marc bàsic dins el qual s'ha de emmarcar aquesta llei autonòmica ja hagués estat enllestit.

He de dir que essent coherent amb aquest plantejament de retorn al Govern del projecte de llei de la funció pública és clar que no hauríem d'haver presentat esmenes parcials, donat que les mateixes no poden aconseguir la nostra finalitat, que era precisament aconseguir la millor llei de la funció pública per a aquesta comunitat i que aquesta llei hagués estat millorada, consensuada el més àmpliament possible i emmarcada dins aquest marc bàsic i irrenunciable que marcarà el futur estatut bàsic de l'empleat públic. Però, clar, per altra banda també ens trobam que, essent conscients que per al funcionament de la majoria d'aquest parlament l'esmena a la totalitat seria rebutjada pel grup parlamentari que dona suport al Govern, no vam voler renunciar a presentar les esmenes parcials que avui debatem per tal que aquí surti la Llei de funció pública no més bona, sinó la menys dolenta possible, cosa que no ens satisfà en absolut perquè crec que aquesta comunitat es mereixia una millor llei de la funció pública.

I vull insistir en el fet que un dels defectes vitals d'aquest projecte de llei és la seva inoportunitat temporal per a la seva tramitació i aprovació en aquest parlament. Actualment, tal i com el mateix text del projecte de llei recull a la seva exposició de motius, s'està tramitant l'Estatut bàsic de l'empleat públic pel Govern estatal i es troba al Senat, com ha dit el mateix conseller, en el seu tràmit ja final, havent estat modificat al Congrés per mor de totes aquelles esmenes que s'han presentat per diferents grups parlamentaris i que han estat incorporades al text de la futura llei. Aquesta futura norma, quan entri en vigor d'aquí a molt poquet temps, suposarà deixar més capacitat normativa a les comunitats autònomes, però vindrà també a establir, com he dit abans, i a definir la normativa bàsica en matèria de funció pública creant un marc ja ampli de regulació a favor de les comunitats autònomes, i precisament per açò feia que fos necessari als efectes d'evitar contradiccions, que sí que n'hi haurà entre la llei que regula la funció pública a la nostra comunitat i les bases d'obligatòria observança establertes per l'Estat espanyol, per tant als efectes d'evitar posteriors modificacions d'aquesta llei autonòmica de la funció pública quan quasi bé ni tan sols no hagi entrat en vigor, que la tramitació i l'aprovació d'aquesta darrera norma es diferís en el temps fins que el nou marc base que establirà l'Estat fos definitiu.

Però malgrat tot el Govern no va voler esperar, no va voler fer les coses ben fetes i va forçar el primer debat parlamentari en relació al projecte de llei de funció pública el passat mes de juny -ho recordaran tots-, en període de sessions extraordinari. I conscients d'açò el mateix projecte de llei autonòmica preveu que es puguin produir aquestes contradiccions amb la normativa bàsica i per tant que s'hagi de modificar, i així ho recull el mateix text, que diu que quedarà autoritzat el Govern

per tal que pugui fer aquelles modificacions que siguin necessàries per tal d'adequar la normativa autonòmica a l'Estatut bàsic de l'empleat públic, i açò no farà res més que crear inseguretats jurídiques.

Essent imminent l'aprovació de la llei estatal, i essent-ne conscient qui presenta aquest projecte de llei de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears, és a dir, essent conscient el mateix govern que aquesta s'haurà de modificar per adequar-se a la primera, resulta de tot punt inconcebible o creim que un esforç de responsabilitat del Govern hauria de no permetre que avui s'aprovis aquesta llei.

I aquestes contradiccions entre el projecte de llei de funció pública de la comunitat autònoma i el futur estatut bàsic s'han manifestat de forma constant al llarg de la mateixa tramitació parlamentària de la llei que avui sortirà aprovada d'aquest parlament. Ja en fase de ponència el Grup Parlamentari Popular, que dona suport al Govern, va introduir, perquè així la majoria li ho permet, furtant el debat parlamentari -i ara ho explicaré: ja que les esmenes que presenta l'oposició d'han de debatre per tal de després ser votades, però les que presenta el Grup Parlamentari Popular són aprovades sense més tràmit per la majoria absoluta que ostenta aquest grup-, com dic va introduir una sèrie d'esmenes que havia presentat al projecte de llei perquè així s'havia vist obligat a fer-ho per tal d'adaptar el text presentat pel Govern inicialment; el primer text originari va haver de ser esmenat pel mateix Grup Parlamentari Popular perquè en ponència s'introduïssin dins l'informe de ponència ja aquelles modificacions necessàries per tal d'adaptar-lo a l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

Però, clar, com que aquesta normativa bàsica encara no és definitiva, ja que actualment, com hem dit, es troba en el Senat, cada vegada que l'Estatut bàsic de l'empleat públic ha anat sofrint un canvi ha nascut la necessitat de modificar el que serà la Llei de funció pública de les Illes Balears, i així, després de la ponència fins arribar a comissió, el Govern, mitjançant el Grup Parlamentari Popular, va intentar novament introduir canvis mitjançant les anomenades esmenes *in voce* o a través de falses transaccions proposades a esmenes formulades pels grups de l'oposició, i quan dic falses transaccions tampoc no vull que se'm mal interpreti; aquestes falses transaccions són aquelles que aprofitant una esmena presentada per l'oposició intenten o pretenen introduir nous conceptes o fins i tot noves redaccions d'articles que res tenen a veure amb aquella esmena que s'esmena que s'agafa com a excusa per introduir o per fer aquests canvis en aquesta llei.

Tot açò que acab d'explicar m'obliga a reconèixer en aquest debat, ara mateix, la quantitat de feina feta per part del personal tècnic de la Conselleria d'Interior, que no la neg i crec que n'han feta molt, ja que intentar adaptar el text del projecte de llei originari a cada un dels canvis que ha anat sofrint la normativa, el projecte de l'Estatut bàsic de l'empleat públic ha estat, encara que una feina inútil, una feinada. Així mateix estic obligada a reconèixer els grans esforços duits a terme pel portaveu del Grup Parlamentari Popular en aquesta mateixa línia, però tot plegat la tramitació d'aquest projecte de llei de la funció pública crec que és un sense sentit, un remar contra corrent, i que al final tot aquest esforç serà inútil, amb una pèrdua de temps irreparable perquè la nova llei de funció

pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears haurà de ser modificada poc després del seu naixement.

Però, clar, ara es fa necessari explicar el perquè d'aquest sense sentit, i el perquè de l'inici de la tramitació parlamentària del projecte de llei amb un caràcter extraordinari o amb uns plens extraordinaris. És l'evidència que l'únic que interessa a aquest govern del Partit Popular és acabar la legislatura amb un nombre concret de lleis aprovades amb independència que aquestes, com és el cas concret de la llei que avui és objecte de debat, responguin o no als interessos dels ciutadans de les Illes Balears. L'únic que interessa al Partit Popular és presentar-se a les properes eleccions autonòmiques, que són just d'aquí a dos mesos, amb el cartell que el Govern de les Illes Balears n'ha feta molta, de feina, però recordin que la qualitat de la feina no es mesura amb el seu volum, sinó amb la seva qualitat; no és com el gruix d'un treball quan vas a escola perquè com més gruixut sigui més bona nota en trauràs, i açò sembla que és el que no entén el Partit Popular. Aquesta manera de fer feina ha impedit que el text del projecte de llei de la funció pública hagi estat fruit ja no d'un consens, sinó ni tan sols del diàleg social, del diàleg amb els sindicats i els col·lectius que tenen la condició de més representatius en l'àmbit de la funció pública per tal de tenir la millor llei que es mereix aquesta comunitat.

Així doncs, tant l'extemporaneïtat de la tramitació del projecte de llei, com la manca de diàleg i d'acord amb les organitzacions sindicals i els representants sobre el text d'aquest són un clar exponent de la poca qualitat de la llei que amb tota probabilitat sortirà avui aprovada d'aquest parlament, esperem que millorada en la mesura del possible al final d'aquest debat amb la incorporació de les esmenes presentades pel meu grup parlamentari, i vull acabar dient que, recollint les primeres paraules del conseller en la seva intervenció, que sí que hi haurà punts de col·lisió i contradiccions entre la normativa bàsica i la llei que avui s'aprovarà en aquest parlament, i no per ser els primers d'Espanya que tinguem una llei autonòmica de la funció pública serem els millors; tot al contrari, es crearà inseguretat jurídica. Hem esperat tant de temps que ja no venia d'esperar mig any més o el temps que faci falta fins que tinguem l'Estatut bàsic de l'empleat públic per tal de tenir la millor llei possible per a aquesta comunitat autònoma i per fer realitat o per fer efectius els tres motius objectius que cercava i que ens ha explicat el conseller i que compartim. Creim que és necessari crear un model propi de la funció pública a les Illes Balears, creim també que s'ha d'avançar en la professionalització dels empleats públics i creim també que s'ha de millorar la qualitat dels serveis de l'administració pública que presta als ciutadans, però creim que açò s'hauria d'haver fet amb una altra llei no amb la llei que sortirà avui aprovada d'aquest parlament.

Moltes gràcies.

(Aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Torn en contra; pel Grup Parlamentari Popular l'Hble. Sr. Miquel Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, arribam a la penúltima sessió plenària d'aquesta legislatura amb un text que avui aprovarem i que juntament amb la recentment aprovada llei de cossos i escales permetrà, sense cap tipus de dubtes, estructurar i permetrà també millorar d'una forma definitiva la funció pública de les nostres illes amb un model propi ajustat a les previsions de la normativa bàsica estatal.

Aquesta llei té moltíssimes característiques. Avui aquí han parlat molts de portaveus parlamentaris dient que aquesta llei no era òptima, que aquesta llei no tenia ambició, que era una llei pobra i que era una llei inoportuna. Mirin vostès, jo no sé si serà òptima, no serà ambiciosa o serà inoportuna, jo el que els puc dir, senyores i senyors diputats, és que aquesta llei, una de les principals característiques d'aquesta llei és que ha estat i serà referent. Ha estat model i ha estat punt de partida per a diferents comunitats autònomes en la confecció de les seves pròpies lleis de funció pública. Crec que això ens ha de fer sentir orgullosos i a la vegada ens ha de fer pensar que transitam pel camí del veritable encert. Em consta que el període per a la confecció d'aquest text que avui aquesta cambra aprovarà ha estat especialment llarg, però també em consta, perquè ho sé, que ha estat especialment intens però també especialment profitós, i no només ho ha estat en aquesta cambra sinó que el contacte permanent i constant de la Conselleria d'Interior amb el Ministeri d'Administracions Públiques ha estat una realitat, i les reunions de feina, efectivament, han estat periòdiques, habituals, amb aquelles conselleries de diferents comunitats autònomes del mateix ram, com puguin ser Galícia o Astúries, que també precisament estan en el mateix procés d'elaboració d'aquesta llei.

També han estat constants i permanents i amb bastant freqüència les reunions amb diferents sindicats que han enriquit sense cap tipus de dubtes una norma de contingut impecable i d'un alt nivell tècnic que, com he dit, servirà de referent i és referent per a altres comunitats autònomes, a més que permetrà sense cap dubte anar per davant en l'aplicació de les mesures de modernització de la funció pública, una de les grans obsessions d'aquesta conselleria. Per tant, i abans de continuar amb la meva intervenció, pens que és d'absoluta justícia felicitar el conseller d'Interior, i no només, com dic, per aquesta permanent fixació a modernitzar l'administració, sinó també felicitar-lo, Sr. Conseller, per la gran i magnífica direcció general que vostè té, i especialment per les persones que l'integren; han fet un treball admirable tant per la seva dedicació com també per la seva professionalitat. I, miri, em consta que han rebut moltíssimes felicitacions; vagi des d'aquí la meva personal i tota la del meu grup.

S'ha parlat aquí de l'Estatut bàsic de la funció pública que s'està tramitant actualment en el Senat, una norma jurídica jeràrquica..., i s'ha dit que efectivament aquest estatut bàsic deixarà enlaire les vergonyes d'aquesta llei. Res més lluny de la realitat. Jo estic avui en condicions de dir-los que l'adequació d'aquesta llei que avui aprovarem a l'Estatut bàsic o a les previsions de l'Estatut bàsic és pràcticament exacta i és pràcticament exacta fruit d'un escrupolós seguiment diari portat a terme pels responsables de la Conselleria d'Interior. Per tant em permetran que des d'aquesta tribuna els digui, senyores i senyors diputats, que per a moltes distorsions que vostès puguin apreciar en aquesta llei és fruit de la seva, en primer lloc,

imaginació o, en segon lloc, és fruit d'un discurs polític provocat per l'ocasió d'avui, i pens que d'aquestes dues qüestions la segona és la veritat.

Mirin, han dit o han arribat a dir que aquesta llei de funció pública no s'adequa a l'Estatut bàsic i és extemporània. Jo els vull dir una cosa: quan se sap el que es fa, quan es fa i per què es fa no hi ha res extemporani. Jo crec que la conselleria ha estat conscient absolutament del que tenia entre mans i en quines condicions s'havia de portar a aquesta cambra, i ha fet tots els esforços possibles per adequar-la i ajustar-la a aquest estatut bàsic. Per tant entenc l'oportunitat, efectivament, dels discursos polítics que avui vostès volen emprar aquí perquè efectivament estam a punt de dissoldre aquesta cambra i les eleccions estan a prop.

En qualsevol cas, característiques d'aquesta llei, com deia, són moltes, però jo destacaria les següents: és una llei innovadora, ambiciosa, decidida, moderna, però sobretot és una llei garantista respecte als llocs de treball de tots i cada un dels funcionaris i empleats públics adscrits a l'administració de la nostra comunitat autònoma, sigui al nivell que sigui. I de totes aquestes característiques a mi principalment m'agradaria quedar-me amb dues. Una, que és per a mi la més important, és l'intent o la insistència a professionalitzar l'administració pública, una professionalització que es concreta en quatre característiques principals: una, l'opció per un model funcional propi; en segon lloc la reducció al mínim dels supòsits que permeten la contractació de personal laboral temporal; en tercer lloc les mesures de professionalització dels funcionaris; i en quart lloc el disseny d'una carrera administrativa basada, centrada i focalitzada en la progressivitat, la motivació i la capacitat del mateix funcionari. I en segon lloc, com a especial característica de fonamental rellevància, és la modernitat, la modernització, com dic una obsessió i fixació que ha tengut la conselleria al llarg de tota aquesta legislatura i que va destinada a millorar efectivament els serveis amb què compta l'administració pública, una modernització que se centra i es concentra a ampliar les competències de la inspecció general per tal de controlar la qualitat del servei, una modernització que introdueix instruments de control de qualitat, on s'estableix una supervisió i un control de sistemes d'avaluació i on també s'estableix el deure de l'administració pública per tal d'implantar sistemes d'avaluació d'acompliment.

Per tant jo des d'aquí, i fet aquest repàs de part d'aquesta llei, els he de dir que rebin una vegada més la meva felicitació perquè efectivament aquesta llei millorarà la professionalitat dels empleats públics i modernitzarà l'estructura de la funció pública.

I dit això passaré ara a dar resposta als diferents grups parlamentaris respecte a les esmenes que han presentat o que es mantenen vives a dia d'avui. Els he de dir que al llarg de la tramitació s'han fet importants esforços, i és cert, per tal de confeccionar una bona llei, i s'han fet importants esforços per la nostra part i jo també he de reconèixer que per la seva també, jo crec que en aquest sentit han estat tots moltíssim ambiciosos, i si alguna cosa jo he d'agrair a part d'aquest esforç que han fet és la col·laboració que han tengut respecte al meu grup i respecte a aquest diputat que els parla i, en segon lloc, el to que

també han empleat, que efectivament s'ha agraït i s'agraeix moltíssim.

També he de dir que la feina ha estat molt fàcil, també, perquè ens hem trobat amb un element absolutament important: una conselleria de portes obertes, una qüestió que no posarà en dubte absolutament ningú, i el Grup Popular efectivament ha fet esforços per tal de recollir moltíssims dels seus suggeriments, de les seves sol·licituds, i quan així ha entès que aquelles sol·licituds que vostès ens presentaven no milloraven el text hem estat nosaltres els que d'una manera aclaparadora, aclaparadora, hem presentat una transacció per tal d'arribar a un punt òptim. En qualsevol cas els he de dir que no votarem a favor de les seves esmenes que avui han fet relació aquí excepte en aquelles esmenes que jo ara mateix transaccionaré o els facilitaré una transacció i que vostès efectivament acceptin.

Per part del Grup Parlamentari PSOE he de dir que estam en disposició de transaccionar l'esmena 3990, facilitant una nova redacció que crec que vostè coneix i té, i entenem que l'acceptació d'aquesta transacció és important atesos els col·lectius als quals afecta: jubilats, persones en situació d'exclusió social i persones amb discapacitat. També oferirem una altra transacció a l'esmena 4037 proposant-li una nova redacció que afecta l'article 124.1, apartat g); el text que nosaltres li proposam és el següent, la lletra g) hauria de dir el següent: "Conèixer les llengües oficials en el nivell que es determini reglamentàriament i facilitar als ciutadans i a les ciutadanes l'exercici del dret d'utilitzar-les en les relacions amb l'administració autonòmica". Ens pareix molt més adequat i ens pareix molt més adient i ens pareix molt més correcte dir primer què és allò que s'ha de conèixer i després en quins termes s'ha de conèixer.

Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista també estam en condicions d'oferir transaccions a dues esmenes: són la 3886, que afecta directament l'article 47, apartat f)..., 44 -perdó-, apartat f), on el text proposat els he facilitat i també el coneixen; per tant no el reproduiré. Entenc que aquesta transacció recull una mesura d'igualtat que crec que millorarà notablement l'article i precisament era una de les seves qüestions que vostè plantejava damunt aquesta tribuna, una de les seves preocupacions i inquietuds. S'utilitza en aquesta transacció, si així ho estimen vostès adient, l'expressió "equilibri entre homes i dones" en aplicació del que disposa la Llei de la dona a l'apartat o a l'article 55, però fent referència al supòsit d'infrarepresentació femenina, tal com també ho fa la Llei de la dona. I per últim oferim una segona transacció al mateix grup parlamentari a l'esmena 3909, que afecta l'article 96.3, per tal d'afegir la paraula "obligat", una proposta que estableix l'obligació del personal funcionari d'assolir un nivell mínim exigít de coneixement de la llengua pròpia.

A partir d'aquí acaben les nostres ofertes per transaccionar qualsevol esmena. Per tant s'entén que la resta d'esmenes presentades pels diferents grups parlamentaris seran rebutjades pel Grup Parlamentari Popular, però sí que ens agradaria, en aquest estadi, proposar una sèrie d'esmenes que crec que són absolutament imprescindibles per tal de tenir un text coherent i tècnicament impecable. Vostès tenen coneixement del que va passar a la comissió: hi va haver una sèrie de discrepàncies que

no ens van permetre tenir una coherència, la coherència que ens hagués agradat; per tant jo avui aquí, i això sí que serà necessari que tots els grups parlamentaris hi estiguin d'acord, els oferiré les següents transaccions, transaccions als articles 35, 38 i 67 i a la disposició addicional novena bis, punt 2, per tal que digui "avaluació de l'acompliment" allà on diu "avaluació del rendiment".

Els vull oferir també una altra esmena de la mateixa forma a l'article 92.1, lletra a): on diu "rendiment insuficient acreditat" hauria de dir "acompliment o rendiment insuficients acreditats". Els oferesc també una altra transacció de la mateixa forma a l'article 81.4, on hauria d'afegir-se la paraula "reassignació" després de "redistribució o". A l'article 121.3 una altra que hauria de dir el següent: que retribueix el grau d'interès, la iniciativa o l'esforç aplicat a l'acompliment de les funcions o tasques encomanades o el rendiment o els resultats obtinguts". I una darrera esmena a l'apartat cinquè del 121, per substituir l'actual redacció i que quedàs la següent: "El personal funcionari té dret de percebre la indemnització per residència i aquelles altres que s'estableixin reglamentàriament". Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. En torn de rèplica té la paraula, pel Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, l'Hble. Sr. Rosselló.

EL SR. ROSSELLÓ I DEL ROSAL:

Molt bé, Sr. President. Senyores i senyors diputats, ja és l'última intervenció de rèplica que correspon al meu grup sobre aquesta llei.

Miri, Sr. Jerez, jo el que no li puc admetre és que les crítiques que jo he..., crítiques o insuficiències que he assenyalat o els defectes en l'elaboració d'aquesta llei que jo he marcat aquí siguin fruit del discurs polític propi del moment, perquè ens falten dos mesos per a les eleccions, perquè si vostè té a bé llegir el *Diari de Sessions* del dia que es va presentar a presa de consideració aquesta llei jo vaig utilitzar els mateixos arguments que he utilitzat avui; l'única diferència que hi ha entre aquell moment i ara, a part que han passat quasi dos anys, és que consider, desgraciadament, que es poden continuar mantenint després de tota l'evolució que s'ha produït. Jo crec que tant el portaveu del PSM com la portaveu socialista han estat molt clars en aquesta explicació i jo mateix.

Miri, el fet de què vostè surti ara..., a més utilitzant un terme molt simpàtic, "d'oferir-nos esmenes", jo no havia sentit mai això, que el grup majoritari ofereixi esmenes a l'oposició en el tràmit darrer, en el moment de votar. Més que oferir, el que ha de fer és demanar-nos si acceptam que se vegin esmenes *in voce*, en tot cas hem de dir si les volem acceptar o no, això és el Reglament. Però bé, el fet de què ens ofereixi tot un seguit d'esmenes en aquests moments és una demostració que aquesta tramitació no ha patit de manca de feina i molt manco de l'equip que hi ha treballat, no és aquesta la meua crítica, però ha tengut el problema de què s'ha volgut passar l'arada davant el bou i s'ha volgut fer una llei per ser els primers d'Espanya i avui poder dir que som els primers, enlloc d'esperar, com han

fet les altres comunitats autònomes, que la legislació bàsica estigués avançada, en unes condicions determinades i ara no ens trobaríem davant d'aquestes dificultats. I probablement, com ha dit la portaveu socialista, després hauréu d'introduir modificacions a la Llei de la funció pública. Bé, aquest sistema, aquest mètode que vostès han utilitzat jo l'he criticat, repetesc, ja a la presa en consideració, fins i tot ho vaig criticar a un article que vaig publicar a la premsa, és un argument que he defensat fa temps i no és una oportunitat del moment, ni molt manco. N'hi haurà d'altres d'oportunitat del moment, sense cap dubte, però aquesta no ho és.

Per altra banda a nosaltres ens preocupa, no és per repetir els arguments de la intervenció anterior, però ens preocupa profundament que el temps que s'ha ocupat en tota aquesta tramitació difícil, empatada amb la tramitació que es feia a nivell estatal, s'hagués pogut utilitzar, s'hauria d'haver utilitzat en l'elaboració d'un llibre blanc d'un diagnòstic molt clar, profund i seriós de quines són les deficiències i les necessàries millores que té la nostra administració. En definitiva, seguim creient a hores d'ara que no s'han fet les coses amb la dinàmica, el ritme i amb les prioritats que s'havien de fer i per això ens trobam avui davant d'una llei que, sense cap dubte, té aspectes positius que milloren la situació anterior, però que no arriba a assolir les cotes que requeriria una llei d'aquestes característiques a la nostra comunitat autònoma. Nosaltres mantenim vives 28 esmenes, que no s'han acceptat ni transaccionat durant tot aquest temps i que fan referència a aspectes importants, tan des del punt de vista de la descentralització a les decisions..., ja ho he dit abans, a l'hora de prendre decisions damunt de polítiques de personal.

En el tema del personal laboral dins empreses públiques. A la creació de l'Observatori de la Funció Pública vinculada al Consell Balear de la Funció Pública. A la introducció del sistema de mediació i arbitratge. La supressió de les especialitats en el tema de cossos i escales. Introduir mitjançant un seguit d'esmenes concretes el tema de la convocatòria pública com a element fonamental, no de decisió en cada moment. Per tant, tot un seguit d'esmenes a les que vostè no ha fet referència, m'imagin que ja ho sabem de les altres discussions, no són acceptades i que nosaltres consideram que haguessin ajudat a millorar aquesta llei. Repetesc, l'argument fonamental no seria dir aquesta llei no és bona, o no serà tan bona com a nosaltres ens agradaria perquè no s'han inclòs les esmenes que nosaltres presentam, no. Fins i tot per fer nosaltres les esmenes el mètode no era el més adequat, el mètode més adequat era començar per un llibre blanc, per un anàlisi profund, reflexionar damunt aquest tema conjuntament, oposició, Govern i ciutadans, entitats socials, etcètera i a partir d'aquest gran anàlisi afrontar la tasca amb un consens molt més ample del que hem aconseguit per afrontar una llei que avui podria ser molt millor que la que tenim.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Riudavets.

EL SR. RIUDAVETS I FLORIT:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Jerez, vostè sap i crec que ho saben tots els membres d'aquesta cambra, que nosaltres en totes les tramitacions legislatives intentam millorar la legislació, sigui de l'àmbit que sigui. Entre altres coses perquè quan el Parlament de la meua terra fa una legislació per a la meua terra, volem que sigui la millor per a la nostra terra. Aquesta no ha estat una excepció. Llavors m'agradaria que almanco m'hagués contestat a la meua exposició en alguns dels aspectes que jo he intentat fer veure que milloraven aquesta llei. En què empitjora la llei, o en què trenca el seu model de funció pública que es fixi la composició del Consell Balear de la Funció Pública? En què? M'agradaria saber-ho. M'agradaria saber l'ampliació de funcions del Consell Balear de la Funció Pública en què trenca el seu model o empitjora la llei? M'agradaria saber també el permetre que representants sindicals participin en els òrgans de l'elecció, en què trenca el seu model o en què empitjora la llei? I augmentar les garanties d'igualtat entre homes i dones, en què empitjoren la llei? Un seguit d'esmenes que no s'han contestat i que per tant, jo don per suposat que no s'accepten, perquè en cas contrari haguessin tingut explicacions.

Passem ara a parlar de les esmenes *in voce* que vostè fa aquí. Les esmenes *in voce* són un procediment estrany, molt estrany i molt més en el darrer minut o en el darrer segon. Jo els puc dir que les accept, per part del meu grup no hi haurà dificultats en acceptar les esmenes *in voce* perquè va ser el nostre grup el que va proposar substituir allò que havien dit vostès d'"avaluació del rendiment", per "avaluació de l'acompliment", entre altres coses perquè complir les funcions és obligació d'un funcionari. I en canvi, el rendiment de com compleix les funcions és una mirada subjectiva del polític. Per tant, nosaltres varem voler assegurar que no hi hauria aquesta subjectivitat amb aquesta "avaluació". Vull dir que nosaltres demanàvem suprimir-ho tot, però varem aconseguir aquesta passa i la varem acceptar. Per tant, què ha passat ara? Que tenim allà on havíem fet esmena nosaltres "avaluació de l'acompliment" i per altra banda ratlla de "rendiment". Per tant, si no s'aclareixen tenim un nyap de llei. Jo no mir el PSOE, si ho accepten o no ho accepten m'és igual, la llei l'han feta vostès. Jo des del meu grup intent facilitar que la llei sigui bona, ja ho he dit, per a la meua terra vull les millors lleis, surtin d'allà on surtin, fins i tot si surten de vostès, m'és igual.

Quant a les dues transaccions. La primera transacció efectivament vostès amb un altre redactat que no sé per què no havien d'acceptar el que jo deia, accepten com a principi informador el foment de la igualtat entre homes i dones. D'acord, per tant, li accept la transacció, és el que pretenia amb un altre redactat. La transacció és acceptada perquè no és una qüestió de redactats. A l'esmena RGE núm. 3909, a l'article 96, aquí vostè em posa en un dilema, el dilema típic de cada vegada. És a dir, nosaltres demanam que un funcionari que ve d'una altra administració pugui accedir a la funció pública de les Illes Balears i llavors resulta que se li demana l'acreditació del català. I vostès estan amb la mateixa història de sempre, demanant-nos que tinguin temps per presentar-la. Quin dilema me planteja vostè ara? Home! Que si no li accept la transacció no figura per enlloc l'acreditació del català, perquè vostè no acceptarà la meua esmena. Per tant, em veig obligat a acceptar-

li la transacció perquè almanco figuri que s'exigirà l'acreditació de coneixement de la llengua catalana. És el dilema de sempre, val més poc que res. Però vull que una cosa consti en acta, és el Partit Popular que ha posat la paraula "obligat", s'obligarà a presentar aquesta acreditació. Ho dic perquè la darrera vegada que vaig parlar del deure de conèixer el català em varen dir que era d'ETA, un correligionari seu. Per tant, que quedi molt clar que és una proposta del Partit Popular que s'obligarà als funcionaris que venguin d'altres administracions a acreditar el coneixement de la llengua catalana. M'agradaria que açò quedés en el *Diari de Sessions*.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Camps.

LA SRA. CAMPS I ORFILA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Jerez, no discutim, ni negam en absolut els esforços fets per adequar la llei a l'estatut bàsic, que ha fet tan el personal tècnic de la conselleria, com vostè i que s'ha intentat fer en ponència i en comissió. Hem reconegut aquesta feinada, però no deixa que li pugui dir que aquesta feinada crec que ha estat inútil i per què? Crec que no és possible adequar la Llei de Funció Pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears a una cosa que encara no existeix. Actualment com a marc bàsic existeix, està vigent a l'Estat espanyol una normativa concreta, però que d'aquí a no res serà modificada. Per tant, o bé ens adequam al marc que existeix ara, o bé esperam a tenir el nou marc i feim la normativa dins aquest nou marc. Adequar una llei a un marc que encara no existeix, crec que és fer feina en va. L'extemporaneïtat que jo mateixa he citat, crec que és un defecte vital d'aquesta llei que naixerà avui, no és un motiu que s'esgrimeixi aquí perquè si, per l'oportunitat política, o per l'estratègia política que vostè ens ha dit que fèiem, sinó que crec que és un motiu que s'esgrimeix pel propi sentit comú, per allò que li acab de dir ara mateix.

En relació a les esmenes *in voce*, després diré si les acceptam o no les acceptam, o si permetem que entrin en debat o no hi entrin, a darrera hora d'aquest penúltim ple. Vostè ara mateix ha dit que aquestes esmenes *in voce* que proposa són necessàries, ha dit: "són necessàries per coherència del text normatiu i també perquè surti un text tècnicament impecable". Per tant, partim de què el text que ara mateix tenim a debat damunt la taula no és ni coherent ni tècnicament impecable. Està reconeixent allò que jo li acab de dir i per tant, m'està donant la raó. Ha esdevingut impossible que aquest text s'adeqüi a l'Estatut bàsic de l'empleat públic perquè aquest encara no existeix. Per tant, se constata aquí que existeixen aquestes contradiccions en allò que serà el text bàsic. Per tant, el millor hagués estat posar un poc de seny a aquesta tramitació i diferir-la en el temps esperant tenir aquest marc bàsic. Només dir-li que canviar la llei posteriorment per adaptar-la a aquesta normativa estatal, que és el que inevitablement passarà, suposarà la necessitat de dictar noves normes i de tornar dispersar la regulació en relació a la funció pública, que és el

que tenim ara, diverses normes que regulen sobre una mateixa cosa. L'ideal seria tenir una única norma que unifiqui aquesta normativa i que sigui tota ella coherent i tècnicament impecable. Però l'hauem de regular amb diferents instruments i per tant, tindrem una major inseguretat jurídica.

Vull dir a la meua intervenció que crec que no ha estat una llei suficientment consensuada, no hi ha hagut un diàleg social suficient, com ja ha dit el portaveu d'Esquerra Unida i Els Verds, crec que s'hauria d'haver fet un estudi i diagnosticar la situació actual i a partir d'aquí, per molt que açò ens duqués més temps, fer la millor llei per a la nostra comunitat autònoma. Així mateix vull citar el Consell Econòmic i Social, a la primera intervenció el conseller ens ha dit que creia que era el moment oportú per presentar aquesta llei, el mateix Consell Econòmic i Social, en el seu informe va recomanar una revisió crítica d'aquest text, abans de la seva tramitació.

I per últim i perquè no serveixi de precedent, coincidiré en unes paraules d'un diputat del Grup Parlamentari Popular en el Congrés dels Diputats, les faig meves i les vull subscriure ara les llegiré textualment, si bé no varen ser dites en aquest mateix context, però sí es poden aplicar plenament en aquesta tramitació. I va dir: "*parece que la tramitación de esta norma es atormentada y a deshora, en días impropios, lo cual al menos permitimos dejar la tramitación acelerada, poco racional, no irracional y desde luego muy desconsiderada con la cámara y con la importancia del texto legislativo*". Creim que aquestes paraules es poden aplicar plenament a allò que ha estat el tràmit d'aquesta llei, s'ha hagut de modificar a cada un dels tràmits parlamentaris per adequar-la a la normativa bàsica. Ha estat turmentadora i a deshora, dies impropis, varem haver de venir aquí a discutir l'esmena a la totalitat en un període extraordinari de sessions. I la tramitació ha estat accelerada, si bé ha passat molt de temps des del primer debat fins avui, la veritat és que a finals de legislatura ens ha marcat un calendari molt estret en el temps i només hem pogut disposar d'una comissió per tal de discutir totes les esmenes presentades per tots els grups de l'oposició, han estat de més de 50 esmenes per cada grup.

I sense cap dubte també he de dir que ha estat una tramitació desconsiderada amb aquesta cambra, pel que acab de dir i també desconsiderada per la importància d'aquest text legislatiu. Si perseguïem els objectius que inicialment ens posava damunt la taula el conseller i que diu la pròpia exposició de motius, crec que el Grup Parlamentari Popular ha perdut l'oportunitat per tal de què el Govern impulsés una bona norma, una Llei de Funció Pública a la comunitat autònoma de les Illes Balears, que estableixi un model propi de la funció pública, fent ús de la major capacitat que en aquesta matèria li brindarà o li permetrà la normativa estatal i que compleixi els objectius de professionalització dels treballadors i treballadores públiques que la integren, la modernització de l'administració pública i la millora de la qualitat del servei públic. Objectius que si bé s'expressen, crec que no es podran assolir amb aquesta normativa que avui s'aprovarà.

Quant a les esmenes..., les ofertes que ens ha fet com si fos època de rebaixes el portaveu del Grup Parlamentari Popular. Dir-li que acceptarem la referida a l'article 124.1, apartat G, relativa al coneixement de les llengües oficials. L'acceptam

perquè aquesta sí és una autèntica transacció, l'únic que ens demana és que l'esmena que nosaltres proposam canviem l'ordre de les paraules per tal de posar "llengües oficials" davant dels nivells que reglamentàriament es determinin. Quant a les esmenes *in voce* que també ens ha ofert. Evitarem que la llei sigui un nyap en la mesura del possible, tal com ha dit el portaveu del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista. Per tant, acceptarem les primeres que ens ha dit, relatives a substituir: "avaluació de rendiment" per "avaluació de l'acompliment", que fa referència als articles 35, 38, 67 i disposició addicional novena bis. I així mateix la que es refereix a l'article 92, modificant allà on diu: "rendiment insuficient acreditat" per "acompliment inadequat o rendiment insuficient acreditat" per tal de què aquest text sigui el més coherent possible.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Camps. Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Molt breument contestaré el portaveu del Grup Parlamentari Esquerra Unida i Els Verds, veig que no és present. En qualsevol el *Diari de Sessions* serà testimoni de les meves paraules. Pareix ser que el Grup Parlamentari Popular quan ve a aquesta cambra i ofereix transaccions està vulnerant el Reglament. El Grup Parlamentari Popular quan ve a aquesta cambra i ofereix transaccions per tal d'arribar a un punt òptim d'enteniment és per millorar el text i això és legal i legítim. I a vostè i al seu grup parlamentari no li furtaran, de cap manera. Per tant, aquest discurs que vostès empen per tal de dir que arribam aquí de pressa i corrent per tal d'aprovar alguna cosa, que la llei ha de millorar tècnicament, com li he dit i que en definitiva això ens (...) a nosaltres perquè arribam tard. Miri, de cap manera, això és un esforç més per tal d'intentar trobar el punt òptim d'enteniment entre la seva proposta i la meua proposta. Això està recollit en el Reglament i la llei m'ho permet, els agradi o no els agradi.

Sra. Camps, jo li diré que vostè sap perfectament per què aprova avui vostè *in voce* les meves esmenes i jo no li ho recordaré, no li treuré els colors, però vostè sap què va passar en comissió, ho sap perfectament. Per tant, sigui rigorosa, sigui seriosa i digui el que va passar. Vostè avui s'ha vist obligada a aprovar les esmenes *in voce* respecte l'acompliment per una renúncia seva i la llei queda coixa precisament per una renúncia seva en comissió, ni més ni manco. Per tant, no em retregui segons quines qüestions. Miri, jo crec que hem de ser seriosos, si vostè em diu que aquesta Llei de Funció Pública no s'adapta a l'Estatut bàsic de l'empleat públic..., vostè digui'm per què, m'ho ha de dir i m'ha de convèncer. Però a qui va vostè no ho ha dit, no ha emprat ni un argument vàlid per dir-me que no s'ajusta, simplement ha dit que no s'ajusta i que és inoportuna. Per tant, jo li pregaria que abans d'entonar aquest discurs, insistesc, polític, ens digui en què no s'ajusta. Des del moment en què vostè me diu que no s'ajusta i no ofereix arguments per dir-me en què no s'ajusta, vostè perd credibilitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Miquel Nadal.

EL SR. NADAL I BUADES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, una Llei de Funció Pública és necessària, però aquesta llei és precipitada, inoportuna, feta sense consens i ho veurem a la votació i per allò que ha dit el Sr. Jerez, a sobre incompleta. Ai Sr. Rodríguez! La veritat és que la tramitació d'aquest projecte de llei de funció pública ens ha deixat moments memorables i contradiccions que a mi em pareixen importants. Lluny d'aquests moments memorables i d'aquestes contradiccions que puguin considerar-se anècdotes, la veritat és que són la demostració que avui el Partit Popular presenta un projecte de llei que té mancances de fons i de forma i el Sr. Jerez ho acaba de dir. En el darrer moment ha demanat transacció a tots els grups i ja li vull anunciar que des d'Unió Mallorquina no serem obstacle perquè hi hagi aquestes transaccions. Però això demostra les mancances que té.

Un dels moments més memorables, crec que quedarà en el record de tots els diputats d'aquesta cambra, el vàrem tenir el dia del debat de l'esmena a la totalitat. He duit el retall. El Sr. Rodríguez va transformar-se per un moment en el líder del nacionalisme, diu: "*y no se puede decir, porque es hacer sucursalismo, de que no se puede hacer una Ley de Función Pública en Baleares porque está pendiente la de Madrid*". Sr. Rodríguez, des d'Unió Mallorquina estam d'acord i estam encantats de les seves paraules, però ja li dic, nosaltres des d'Unió Mallorquina les compartim Sr. Rodríguez, però o vostè va predicar aquell dia el que no creu, o vostè no segueix l'ideari del seu partit polític, del qual vostè n'és secretari general. Sr. Rodríguez el seu partit es passa el dia denunciant que Espanya es fa bocins i que els nacionalismes i els nacionalistes i vostè ho pareixia, som pràcticament com el dimoni. Clar, que començ a veure avui per les paraules del Sr. Font, que vostès de l'infern en saben molt, el Sr. Font ens ha dit que era a un altre departament de l'infern.

Per això Sr. Rodríguez em va sorprendre la seva actuació, però encara em sorprèn més quan precisament el seu partit, el Partit Popular, al Congrés dels Diputats, a través del diputat Sr. Padilla, va fer una defensa en tota regla de la necessitat "*de que la legislación básica del Estado vincule y afecte a todas las comunidades autónomas*". Un diputat del seu partit i ho va fer en un debat de l'esmena a la totalitat presentada pel seu partit, el Partit Popular, al nou Estatut bàsic de la funció pública. Una esmena, que segons el Sr. Padilla, estava fonamentada en dos eixos bàsics. Primer, que la legislació bàsica de l'Estat ha de vincular totes les comunitats autònomes. A nosaltres això no ens va preocupar perquè vàrem pensar si el Sr. Rodríguez, secretari general del Partit Popular, deu tenir autorització del Sr. Rajoy per dir aquí el contrari i per això no ens va incomodar sentir que el Sr. Padilla deia el contrari. I segon, va dir el Sr. Padilla que hi havia hagut una manca de diàleg. Curiosament aquest ha estat l'argument del Partit Popular per anar en contra de la llei en el Congrés dels Diputats. Crec que

és el mateix argument que podem emprar tots els grups d'aquesta cambra per demanar-li Sr. Rodríguez, que amb els 10 o 15 segons que encara queden que retiri aquesta llei.

Crec que els funcionaris, almanco una part important dels funcionaris estan en contra d'aquesta llei, la troben restrictiva, mancada de consens i avui en tendrem bona prova. I a més, elaborada en un moment especialment inoportú, com ha quedat de manifest durant la tramitació, perquè s'està aprovant en el Congrés dels Diputats una legislació bàsica de l'Estat. Vostès en el Congrés dels Diputats clamen exigir consens i diàleg i aquí Sr. Rodríguez? Vostès en el Parlament de les Illes Balears diuen que passen d'allò que faci Madrid i tramiten aquesta llei en període extraordinari, sense acord amb una part dels treballadors afectats i sense acord, com s'ha vist, amb totes les forces polítiques. La veritat és que abans de xerrar vostè de diàleg i de consens, haurien d'aclarir-nos entre tots els grups polítics a veure què és això del consens per a vostè. També hauríem d'aclarir els motius pels quals, donat que el PP d'aquí passa d'allò que digui Madrid, no hem pogut fer un Estatut d'Autonomia més ambiciós en altres aspectes com el de funció pública.

Aquestes presses Sr. Rodríguez, aquesta manca de coherència, aquesta manca de consens amb els ciutadans directament afectats, tots, ja seria un motiu més que suficient per no donar suport a totes i cada una de les esmenes que es mantenen vives. Però també pensam que legislar a través de constants remissions a posteriors desenvolupaments reglamentaris és una tècnica legislativa desencertada. Ben igual que deixar en mans de càrrecs polítics la valoració del rendiment dels funcionaris i que sigui aquest rendiment el que pugui decidir la mobilitat i la promoció d'un treballador a la funció pública. Pareix Sr. Rodríguez que estam recuperant aquella trista figura del "cesante", treballador públic que caia en desgràcia quan el poder canviava de mans.

En definitiva, aquesta llei tramitada en període extraordinari, feta sense consens polític ni social, amb defectes jurídics i laborals importants, reconeguts fins i tot pel portaveu del Partit Popular a la defensa de les esmenes en el darrer moment, proposant una transacció de determinats articles, ens obliga a Unió Mallorquina a donar suport a les esmenes presentades, amb el desig per al futur que entre tots siguem capaços realment de donar una solució satisfactòria als reptes de la funció pública, peça essencial per al bon funcionament de la nostra societat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Nadal. Senyores i senyors diputats, abans de passar a les votacions, pregaria un recés de dos minuts, si són tan amables. Si són tan amables d'acostar-se els portaveus.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, diré com farem les votacions. Abans de votar les esmenes farem la votació de les transaccions, la 4037, la 3886, la 3909, les

modificacions tècniques a les esmenes que fan referència a l'article 35, a l'article 38, a l'article 67 i al punt 2 de la disposició adicional novena bis segona i a l'article 92.1, lletra a). Correcte?

Bé, idò, queden aprovades per assentiment.

Ara passam a votar, i si cap grup no demana votació separada, jo crec que després del consens al qual s'ha arribat, totes les esmenes, les quals comencen a la 3877 i acaben a la 4088.

Senyores i senyores diputats, passam a la votació.

23 vots a favor, 28 en contra, cap abstenció.

Passam a la votació dels articles que s'hi mantenen esmenes, i si cap grup no demana votació separada faríem la votació conjunta.

(Remor de veus a la sala)

23 vots a favor, 28 en contra. Jo procur estar en el centre sempre, Sr. Rosselló.

(Rialles a la sala)

Per tant, senyores i senyors diputats, passam a la votació dels articles que s'hi mantenen esmenes. Passam a la votació.

28 a favor; 23 en contra; cap abstenció.

Ara passam a la votació dels articles 10, 30, 39, 48, 51, 64, 99, 115, 119 i 120. Passam a la votació.

28 a favor; 1 en contra; 22 abstencions.

I ara, finalment, es passa a la votació dels articles als quals no s'hi mantenen esmenes. Passam a la votació.

28 vots a favor; cap en contra; 23 abstencions.

Per tant, es faculta els Serveis Jurídics de la Cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tenguí una redacció coherent.

I per tant, aquesta presidència, en conseqüència, proclama aprovada la Llei de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

(Aplaudiments a la sala)

V. Liquidació del pressupost del Parlament de les Illes Balears de l'exercici del 2006.

Passam al darrer punt de l'ordre del dia que correspon a la liquidació del pressupost del Parlament de les Illes Balears exercici del 2006.

Aquesta presidència demana si s'aprova per assentiment o hem de passar a la votació?

S'aprova per assentiment.

Doncs, moltíssimes gràcies i s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS